

ଲୁଣ ନଗରୁ ଅଧିକାରୀ ତଳକମାହ ଦା ୧୩ ଦିନରେ
ପାରବାର୍ତ୍ତ ପଦବାର ସେ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣର କାଗଜ ସମିତି ଏହି
ମାତ୍ର ତା ୧୯ ଜାନ୍ମ ଜନବାର ଦିନ ଲୁଣେରଙ୍ଗ ନକଟକର୍ତ୍ତୀ
ଉପୋତ୍ତାରେ ହେବାର କିମ୍ବାପଞ୍ଚ ବାହାଇଥିବ ମାତ୍ର
ପୂରସକ୍ତିପାତ୍ରମାନେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର ନିଷେଖାଙ୍କ
ବାହାର ବଲେ । ଶକ୍ତିବାର ବହୁରେ ତୁମାଙ୍କ ସାହେବ
ପୃଷ୍ଠାକାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧବୁଲୁ ଗୋଟିଏ ବୋପଲ୍ଲୟ ସରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେବ । ଅବେଳା ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଫଳାଇଥିଲେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତରେ ତୁମାଙ୍କ ସାହେବ ନିଷେଖାଙ୍କ
ଶ୍ରୀରୂ ଗୋଟି ଦେଲେ । — ସାହସ ଅଳ୍ପ ଜାହେ ।

ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଅନେକ ଲୋକ କରିଲୁଛନ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିଲୁଛି । ତତ୍ତ୍ଵମାସ ତା ଖାଲି ଉଦ୍‌ଧରଣେ ଲଞ୍ଚିତ ହସରରେ
ଏହପର ସ୍ଵର୍ଗବହୁତ ଘେବେ ଟ୍ରେଫେଲାଗାର ସ୍ଥାନରେ
ଜମା ହୋଇ ଲାର୍ଜ ମେଅରକ ନିକଟରୁ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରେରଣ
ବସନ୍ତରେ । ଲାର୍ଜ ମେଅରକ ତେବେ କି ହେବାର ଜଣେ
ଅନୁଭବମେକ ଜଳ ପ୍ରତିନିଧିବାରୁ ସମବାସ ଦସ୍ତ ଶୁଣି
ଆସ୍ତରେ ନିକଟରୁ ଯିବାରୁ ବୁଝି ଦେଲେ । ଏ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ଦେବକାମେ ନିଜାତ ଦେବାନ୍ତିର ହୋଇ କୋପକ୍ଷ-
ତକ କହୁଯାଇବାକ କର ସମାବେଶପଢ଼ି ନିଜର ମଧ୍ୟରୁ
ଯିବାରୁ ଉଦ୍ଦେଶ ହେବା ମାତ୍ରକେ ପରୀକ୍ଷା ଦେମାନ୍ଦିକୁ ଘେଷ
କଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟକଳପକ ଦେବକାମାନଙ୍କ ଦଳରୁ ଡିଟିଗେଲେ
ଏବଂ ଦେବକାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥାନୀ କି ୧୦ ମନ୍ଦିରକେଲେ ।
ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟକଳପକମାନେ ଯେଉଁ ମନ୍ତରପଟ
ଅନ୍ତରେ ହେବ ତଥାରେ ପଢ଼ିପାର କାହାରକାର ସମ୍ମାଦ
ନିରା । —ସାଧିକ ଦେଶର କଥା ଅଳବା ।

ରମ୍ଭନାତ୍ରୀ ଅର୍ଥିବା ଉଦ୍‌ଦିତମାତ୍ର ତା ୧୯ ବିଶ୍ୱା
ମାରସ୍ୟାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଉଦ୍‌ଦିତନାମାରେ ଉଚାଏତନ
ସଙ୍ଗରେ ଲଙ୍ଘନକର ଘୋର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।
ତଥ୍ୟେ କମିଶ୍ଵର ମୋରବ୍ରନ ସାହେବ ସୁଧରେ ଆହାତ
ଓ ଅସ୍ତିତ୍ୱ କମିଶ୍ଵର ନେଇଲା ସାହେବ ଏହି ମେଳକ
ଦେନେଇ ସାହେବ ଏମାନେ ହତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଲଙ୍ଘନ-
ମାନେ ଅବେଳା ଟଟୁମୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଉଚାଏତନକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଠାର । ଏବାଗ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ଶର ଶାନ୍ତିକର ଏହି ସୁଶାସନ
ପଦ୍ଧତିର ହୋଇଥିବାର ପଦିଷ୍ଠାପନ ।

ଅହାଜନ ମନ୍ତ୍ରକ— ଅର ଗୋଟିଏ ଧୂଳିକଣ କାହାଜ
କୁଣ ଗୋଟାଇ ହୋଇ ନଷ୍ଟହତାରୁ କଲାକାରୀ ଅସ୍ଥବ୍ଧବା
କଟିଛେ ଯଦି ତା ୧୦ ରତ୍ନ ବନ୍ଧୁ ସମୟରେ ତାଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାବର ପଦବୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଚଢାଇଲେ ଘରୀ ଏବା-
ଦେବମନ୍ଦିର ହାତେ ହୋଇ ଯାଇଥାକାର ମୁଖ୍ୟ ମିଳଇବ।
କାହାକର ମେବମାକେ ଉଦ୍ବାଗ୍ର ପାଇଅଛନ୍ତି ।—କାହାକର
ଦେବ ମେଲେ ପାଇ ହାତେ ।

ଦୂରଦ୍ଵାରର ମହାଶୀ ଦିଲାରେ ସଂଶୋଧନକୁଳ
ଟିପ୍ପଣୀ ହୋଇ ପଞ୍ଜିକାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିବ । ସମ୍ପେ
ମହାଶୀର ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତିକାର ଠିକ୍ ମହି ପ୍ରଶଂସା
ଦିଲାଗନ୍ତି । କାହୁମ ଶଳରେ ସୁରକ୍ଷାର ଦେବା ବାଜାର
ଆହାରର ନନ୍ଦନାଥ, ମଧୁରକାଳୀ ଏବଂ ଯେତ୍ରକାର
ଦ୍ୱାରା ଦିଲାରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲେ ତାହାରେ
ସୁରକ୍ଷାଦିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବକେ ଦିଲେ ପ୍ରାତି
ଶବ୍ଦର କହ ଦୁଇ ପ୍ରଶଂସା କହିଅଛନ୍ତି । କଥିବ ତୁ ଏ
ଦୂରଦ୍ଵାରର ମହାଶୀ ଏବଂ ମହାଶୀର ଅନ୍ତରେ କହିବାକ
ଦେବକରେ ବାପ କରିବେ ମାତ୍ର ସେଠା ଶାର ଅନିଷ୍ଟକାରର
ଅଧାର ପିଲମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର କରିବିରୁ ଫେର ଅଧିବେ ।

ପଞ୍ଚାକର ନଳଗୋଲର ଦୂରେ ମସି କମ୍ବ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦିନିଦିନ ଏହିପର ଉଦରେ ଚଳିଲେ, ପଞ୍ଚାକର ମସିଦଶ
ଲୋପ ପାଇବେ, ଏପରି ସମ୍ବାଦବା । ଏଥୁଯାମେ ମସିରାଣ୍ଟା
ପାଇଁ କୈଥିବି ଅରିବ ପ୍ରେସ୍‌କଜ କି କିମ୍ବା ପଞ୍ଚାକରକିମ୍ବା
ଏବିଷୟରେ କୁଳକର୍ତ୍ତ କର୍ମମେଳାଳ ମର ପରିବେ ।
କରାନ୍ତିର ମଧ୍ୟ ମସିଦଶକ କମରେ ଲୋପାର୍ତ୍ତ ଅଛି ।

ଚେକାନାଳ-ସବାଦ ।

ଅସ୍ମାକର ଶ୍ରୀ ମାହେଳର କାରୁ ଶ୍ରୀ ମୂଦାମତିର-
ଲାୟକ ସରଜମାନମାନକର ମୋକଦମାମାନ ନିଷ୍ଠାର ଏବଂ
ଆଧୁନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦୂରବିଶ୍ଵା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମ୍ନର ଅନେକ କିଛି
କେବେ ମନ୍ଦିରରେ ଗ୍ରମଶ କଢ଼ିଅବସ୍ଥା । ମନେଷତଃ ଜଳାଶୟ
ଥିବା ଶଳମାନକୁ ଜୟତମାନଙ୍କୁ ପାଇବାର ବନ୍ଧକ ବନ୍ଦିଦେବୀ
ଏବଚ ହେମାକଳ୍ପ ନାଗାପ୍ରକାର ଉଗାୟ ଦେଖାଇ ଘେରେ-
ଦୂର ବାହୀନ୍ଦୀ ଥର ବାହୀନ୍ଦୀ ଦିଅଦାର ପାଇଁ ତାହା ଦେବା
ଏ ମହାଶୟକର ପ୍ରଧାକ ଉଦେଶ ଅଛେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକଳ୍ପଶାର
କଥା । କୋଥରୁଏ ପେର୍ହେ ଶଳେ ଜଳାଶୟ ଥକ ସେ ସବୁ-
ଶଳେ ହାତମରକ ତୁରମ କେବେ କରୁଥିବ । ଆର ସେ ସବୁ
ପରେ ତାହା ହାତ୍ ପୋଠାରେ ମନ୍ତ୍ର ଯେ ବେଦେବୁର
ହୃଦୟ ବା ସଙ୍କଳପ ହେଉଥିବ ଏବ ସେ ସବୁଶବେ ଜଳାଶୟ
ହେବାଯେ କେତେବୁର ଅବଶ୍ୟକ ତାହା ମାହେଳର ମହା-
ଶୟ ଏଥରକ ସହଜରେ କଟିପାରିବ ।

କର୍ମାଳଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏହିଥାରେ ଦୋଷହାରି ପ୍ରାୟ ଦିଶିଲା
ଯେତ ସେଇବାକି ଦୋଷଗଲେ ଏହିମେଲେ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଲେ
ସୁଧା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଅମଗାଳ ଦେବାକ ଅର ଆଶା ରାହିଁ । ବାଲ
କୁଂପରମ୍ପରା ଏପର୍ମିତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଆଶା ଥିଲା । ୧୯୮ ମେର-
ମାନେ ଖାଜିର ଦରାପାଦିକ ସମୟରୁ କାହିଁ କେବେ ପାଇଅଛି ।
ଏହିପରି ବୈଜନିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଲ୍ପନାକୁ ଦୃଢ଼ ଦେଇଅଛି ।

ଏ କିମର ମନ୍ଦିରକଳାର ଛାପରେ ଯୁ ମାନେଇଲା
ବାହୁ ଶା କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧାବିଷେକେ ଥା ୨୨ ଜାନ୍ମ-
ତାର ପ୍ର-ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ସୁଧା ମାନେଇଗଲାମନ୍ଦିର
ପାଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ କରିବେ । ଏହି କେବଳ ଅସ୍ତ୍ର-
ମାନେଇର ଗାଁରୀ ।

ଅହମାକବ୍ୟର ଦୂରନ ତାତ୍ତ୍ଵର କାରୁ ଶା ଶାମାକବ୍ୟର
ବୋଲେ ଏଠାରେ ପଡ଼ିଛ ଏକ ସ୍ଥାନ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
କରିଥିଲା ଅଧି କରି ପଢ଼ି ତାତ୍ତ୍ଵର ଦଳମୂଳକରୁ ପ୍ରାୟ
ସାଧାରଣତଃ ପିଲାପା ହେଲା ।

ଏ କିମ୍ବା ଶିଥାଦିଗୁର ସମ୍ବନ୍ଧମୁଣ୍ଡଲେକୁଳାର୍ଥ ବନ୍ଦୀ
କାଳି ହକ୍କର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଶିଥାଦିଗୁର ଏବଂକି ବନ୍ଦୀର
ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧବିଚାର । ପ୍ରାଣୀ ବନ୍ଦୀ ଜୀବନମୁଣ୍ଡଲେକୁ
ନମ୍ବାରିଷ ଏଥର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପଢିପ୍ରେରଣକପତ୍ର ।

କଣେ ନର୍ମଳହା—ଆପଣଙ୍କ ସହ ଲିଖିବ ବିଷୟ
ଦତ୍ୟହେଲେ ସାଧାରଣ ଉଥକାର ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମୋଟା
ସଲ ଅବସ୍ଥା ଦୁଷ୍ଟିରେ ଜାଦା ନିଜାନ୍ତ୍ର
ଅସଙ୍ଗର ଦୋଷ ହେଉ ଚାହୁଁ ମାତ୍ର
ଆପଣଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ
ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ବରି
ନ ପାଇ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଶ୍ୱମ ହେଲା।

ପ୍ରକଳ୍ପଶି

ପଢ଼ିପ୍ରେରବକ ମରାନତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାହେ ଦାଖା କୋହୁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାଳ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଉତ୍କଳପାଦିବା ସମ୍ମା-
ଦବ ମହାଶୟ ସମୀପେଷ !

ମହାଶୟ

ଏଠା ଗଞ୍ଜାମକିଳ୍ଲା-ବଡ଼ଗଢ଼ ନିବାସୀ କୃଷ୍ଣ-
ମହାନ୍ତି ନାମଦେଖେ ଏକ ବନ୍ଦକୁ କାଷ୍ଟ ଅଣିବା
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏ ମାତ୍ର ତା ଯ ରଖିରେ ପୁଣ୍ୟ-
ସହିତ ଡାଳଖାଇ ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
କାଷ୍ଟ କାଟୁଥିଲ, ଉଦୟ ଉଦୟତା ସମୟରେ
କାଳକୁଟୁପ ଏକ ଦ୍ଵଦ୍ଵାରା ମହାବଳବଦ୍ୟା ଅସି
କୃଷ୍ଣ ମହାନ୍ତିକ ବିଧ କରି ପକ୍ଷତବନରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ତାହାର ପୁଣ୍ୟ ରଦ୍ୟ ମହାନ୍ତି
ଭାଇ ହୋଇ ଚିତ୍ତାର ଗୁଡ଼ରେ ଯମ୍ବେଳାପ୍ରି
ବେଦନ କରି ତ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ

ଚଳିଛ ସଙ୍ଗର ଜଣା କରଇବାରୁ ପୁରୀଷଙ୍କେ-
କେ ଗ୍ରାମସ୍ଥ କାଣୁଆମାନଙ୍କୁ କୁମୃକ ଲେଖି
ଉପରେକୁ ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଶବ୍ଦକୁ ଦେଖିଲେ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗ ପ୍ରାସାଦ
ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଦ୍ଧପରିକୁ ଗ୍ରାମ ସମୀକ୍ଷାକୁ ଅଣି
ଦାଢ଼ କରଇଲେ । ଏଥରେ ପୁଲିସ ହେଉ-
କଣଶୁବ୍ଦ କାରମରି ସାହେବ ମନୋଯୋଗ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଶକ ହୁଏ କୈକା ଆନା ।

ମହାପ୍ରକାଶ

କଳିତମାସ ତା ୧୦ ରଖିରେ ବାରଦାର
ନୂତନମୁକ୍ତଗୃହରେ ପ୍ରଥମସଙ୍କର ଅଧିବେଶନ
ଦାଇଥିଲା । ଅମ୍ବିତ ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଆୟ ଅର୍କିଟିକ ରହିଲା ଛ ଏ ଏ ସଭକ
ରହସ୍ୟର ଦୋଷଥିଲେ । ତହୁରୁ ଶ୍ରୀମତୀ
ହାତ ହାତକରିବାକରି ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟଦ ଓ
ପରିମାଳକ ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ଯେ, ପ୍ରତିକ ଶ୍ରୀମତୀ
ଅମ୍ବିତ ମହାଶୟଦକୁ ସଜ୍ଜପତିର ଅସନ
ଥା ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟଦର ଏହି
ଭାଗମଧ୍ୟରେ ଯାହା କରୁବିଦ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ସେ
ୟଥିରେ ଲିଖିବିଲାଏବାର ବ୍ୟକ୍ତିକର ଉକ୍ତି-
ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ତହୁଁରେ ତିରି ପରିଶୋଭାର୍ଥୀ
ମାଳକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ବାଲକମାନଙ୍କ

ଦିଗ୍ବିଜୟ କରିବା ନମନ୍ତ ସର୍ବପତିମହାଶୟଙ୍କ
ଅର୍ପଣ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବପତିମହାଶୟଙ୍କ
ହାତ ବିଦ୍ଵିଷଳବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲ ।
ସର୍ବପତିମହାଶୟ ସାଧାରଣସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ଏକମର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାବ କରିଥିଲ ।

୧ ମ ପ୍ରସ୍ତାବ।— ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମାନସିକ
ଓ ବାଧୀକ ସହ ଏବ ପରିଶ୍ରମଦ୍ୱାରା ସୁଲଭ
କରଇ ତିଳବର୍ଷର ସେପରି ଶୁଦ୍ଧଫଳ ଦେଖା-
ଯାଏ, ତାହାରେ ଗବହୁମେଘ ଓ କାଳକମାନଙ୍କ
ଦର ଟଙ୍କାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂରୀୟ ଦୂରଜଣ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ନିଷାହ ଦେବା ପରେ କଞ୍ଚକର
ଦେଉଥିବାରୁ ସେମାତକର ବେତନଦୂରି ବିଷ-
ସୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାମହିତ୍ୟମନଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରେ
ସଞ୍ଚାରକ ମନ୍ଦିରପୃଥିବେତନ ପଢ଼ିଦ୍ୱାରା ତଣ୍ଡୁକୁ
ବୋର୍ଡର ତଣ୍ଡୁକବେ ।

୨ ସ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତାବ—ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀର କବାଟ ଯୋ-
ଜନା ପ୍ରଦିତ ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟୟ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନ
ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘକାର୍ଯ୍ୟ
ନିଷାକ ନ ହେବାର, କୁଣ୍ଡ ଦେପର ପରିଶ୍ରମ
ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସମାଧାନ କର-
ଅଛନ୍ତି ସେହିପର ବୌଣୟି ଜନିପାର ବା
ସଙ୍କଳିତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧି କବାଟ-
ଯୋଜନା ପ୍ରଦିତ କରିବ ଦେବା ବିଷୟର
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିନ୍ତ ସମ୍ମାଦକ ମନୋରୂପଙ୍କ-
ହାର କରିବିବାର ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ।

କହୁଥାରୁ ଉପସ୍ଥିତ ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀ
ଗାଁ ପାଦମୋଦଳ ରୟ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପାଚିତ୍ତ-
ସ୍ଥରେ ବାଲକମାନଙ୍କର ଉପସଦବାୟର ଗୋଟିଏ
ପଦ୍ଧତି ପାଠ କରିଥିଲେ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶମ୍ବରରେ ସବୁ ଉଚ୍ଚ-
ଦେଲ୍ ।

କଟକ ୨୭୧୦୮୭ } ଅପରାହ୍ନ ବଶମଦ
ଗ ମର୍ଦ୍ଦ ପାଣି ।
ଜଗେ ଦର୍ଶି ।

ମହାଶୟ ।

କିମ୍ବଲାଖିତ ଦଟିଗାଟ ଅପସକ ସୁକିଳାର
ପହିକାରେ ପ୍ରବାନ୍ତ କରି ବାଧୁ
କରିବା ଦେବେ ।

କଣେ ଦୟା ବାଦାଙ୍ଗ ହେଲ୍ପାପଡ଼ା ମିଳି-
ସିଥାଲିଟ ଅର୍ଗର୍ଷ ଗୋବିଷ୍ଠାର ଉପରେ
ଥିବା ହେଲୁହାର ଧୋଲ ନିକଟ ସୁନ୍ଦା-
ନିର୍ବେ ପଢିଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ମନ୍ଦାତ ଲେଇ

ସେହିପ୍ରାକରେ ଥିବା ବନ୍ଦଗୀର ଶ୍ରୀମତିଙ୍କରେ
ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ କୁଟୀର ନିର୍ମିଣକର ଅଜନ୍ମ
ଅନ୍ଧାଜ କୃତ୍ସମ୍ବନ୍ଦ ଦେଲା ଅବତ୍ମିତ କରିଥିଲା
ସେଲାଗା ଭକ୍ତମ ବିଶ୍ଵିଦ୍ୱାସ ଲେମାଳ-
କର ମନ ଅବଶ୍ରଣ କରିଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ବହିରେ
ପଥ୍ୱକମାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍ଗିଆଦ୍ୱାରା ଅଦ୍ୟାତ କରିବାର
ବୟସ ଦେଖାଇ ପରସା ରେକାଗାର କରୁଥିଲା
ଗତ କାଲ ତା ୨୩ ବର୍ଷ ସେଇ ରହିବାର
ସହ ଅନ୍ଧାଜ ଘାଁ ଥା ଉତ୍ସରେ ଏଠାର
ନିବାସୀ ବାରୁ ମାଳକଣ କାଥ ଓ ଅପର
ଦୂରକଳ ଭଦ୍ରତ୍ୟେକ୍ତି ଦୂରଭ୍ୟ ଗାଡ଼ୀରହିଲା
ଏ କରିବରୁ ଯାଇଥିର ମୁକ୍ତାମଙ୍କ ମାରିଥିବା
ସମୟେ ଭିନ୍ନ ଫୋଲ ନିକଟରେ ସେହି ଖଣ୍ଡ
ହାତୁଡ଼ରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଖଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କୁ
ଧ୍ୟାନକାର ଟାଙ୍ଗିଆଦ୍ୱାରା ଅଦ୍ୟାତ କରିବାର
ଦୟ ଦେଖାଇବାରୁ ଭିନ୍ନ ହିତଲେକମାନେ
ପ୍ରାଣଦୟରେ ଟନାଟିଏ ତାକୁ ଦେବାରୁ
ଉପସେଇ ଅପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ରୂପିତିବାର
ଦ୍ୱାରା ପରେ ପୁକଷୟ ଏ ନଗରରୁ ଅଳ୍ପ
ଦୂରକଳ ଲୋକ ବାର୍ତ୍ତା ଉପଲକ୍ଷେ ସେହି
ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟେ ପକ୍ଷପାତ୍ର
ସେହି ଧର୍ମବକଳ ହାତୁଡ଼ରେ ପଢ଼ି ମର୍ମରୁ ସେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପହଞ୍ଚି ଜିନ୍ଦୁପାବାରେ ଦୟ
ଦେଖାଇ ବଳପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣ-
ବର ଗୁଣ ଛାଡ଼ାଇ ଦେବାର ଦୟ ଦେଖାଇବାରୁ
ନିବାସୀ ବିଜନ୍ମୟକ ନାମକ ଏକ ମହାଜନ
ପରରେ ଅଶ୍ୱୟ କେଲ ଏ ସେହି ନରକମ
ବାହା ପରେ ଭିନ୍ନ ମହାଜନଦୟରେ ପହଞ୍ଚି
ବାହାଦୁର ପୋଡ଼ିଦେବାର ଦୟ ଦେଖାଇବାରୁ
ସେ ମହାଜନ ଭିନ୍ନ ଆଶ୍ରେ ଭିନ୍ନରୁ କାନ୍ଦାର
କରିଦେଲା ସେ ବରତ ବରତ ଆଜାନ
ଅସିବା ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡ ବାହାର ପଛରେ
ଦ୍ୱାରା ତାହା ମୁଦ୍ରରେ ଟାଙ୍ଗିଆଦ୍ୱାରା ଅଦ୍ୟାତ
କରିନ୍ଦେ ସେ ତଳରେ ପତରଳ ତବବାଦ
ସେ ତାହାର ଉପରେ ତଢ଼ିବସି ଗୁଣ ଛାଡ଼ାଇ
କେହିଥିବା ସମୟେ ଏଠାବାର ହୋଇ ସବ-
ଲକଣଶୈଳୀର ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଯ୍ୟର ଗୋପ ଦେ
କ ମଧ୍ୟବଳ ଯାଉଥିଲେ ସେ ଏପରି ବାଟର
ଦେଖି ଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡକ ଗ୍ରେଗ୍ରେଗ କରି ଗୁଣ
ଦେଲାପାରି ସେ ମୋତଦମା ଏଠାର
ସୁଧୋର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାଧୀନ-
ରେ ଅଛି । କି ଆସିବି ବିଷୟ ।

ଘଟଣା ସ୍ଥାଳ ଏଠାକାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ
କଚେଷା ଓ ଆଜାତାରୁ ଅଛି ନିକଟ ଥିବାପ୍ରମେ
ଏହି ଭୟକଳା ଘଟଣା ପୂର୍ବରେ ଯେ ଧୂକର
ଏହାର ବୌଶୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ପ୍ରତିକା
ହୋଇଥିଲେ ଏହା ଦେବତା ଦୁର୍ଗାକ
ଦାତାକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୋଷ - ବୈଶିଖାକ
ଦେବ ।

ମହାଶ୍ରୀ

ଅମ୍ବେ ଅଳେକାଳେକ ଗଡ଼ଜାର ତୁମରକିର
ବର୍ତ୍ତମନ ବର୍ଷର ଅବାଦ ଓ ସମୟର ଅବଶ୍ୟା
ବର୍ଣ୍ଣକର ହତାଶ ଦୋଷଥିଲୁ ଯେବେଳେ
ପ୍ରାୟ ଗଡ଼ଜାରରେ ଅବାଦର ଅବସ୍ଥା ଅଶକା-
କଳକ ବିଶେଷର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅତି
ପୋତମ୍ଭୟ ଅଟେ । ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖି କାହାର
ତିବ୍ର ବିଚଳିତ କି ହେବ । ଅଧି ଉଗ୍ରଧୂର
ଦିକ୍ଷା ଯଳିବାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ ଜଗନ୍ନାଥରଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟି ଏ ସ୍ଥାନର ରୂପାବାଦର ଅବସ୍ଥା ଅତି
ଛରମ ଅଟେ । ଏହା ଦର୍ଶନେ ଅବସ୍ଥା ଦିକ୍-
ପାବରପାଏ ସେ ଏ କଳାରେ କୁଟୁମ୍ବର
ଦରକାର ଅଶକା କାହିଁ ମହାଶୟ ଅବସ୍ଥା
ଦିଶ୍ଵର ଦରବେ ଓ ଚରୁପ୍ରାର୍ଥରେ ସଥା ସମୟ-
ରେ ଦୂରୀ ଅଭିଭବୁ ରୂପର ଦୂରବସ୍ତ୍ର ଘଟିଥିଲା
ଏହି ଏଶ୍ୱାନର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ବିଶେଷର
ନୀୟ ଲୁହେ ସର୍ବଧାରେ ଲିଲୁ ଏପ୍ରାନ୍ତର ଆକା-
ଶ ଦୂରୀର ସହୟଗାରେ ଦୁଇ ନାହିଁ ; ଦେଖୋଇ
ବାହୁ ଗୌରବନ୍ଧୁ , ସେଇ ଦୂର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାକୁ
ଜାହାଦଧ ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଥିରାଳନର
ସେବମ୍ପ୍ରତି କିମ୍ବା ତଳାଶୟ ପ୍ରସ୍ତର କରିଅନ୍ତରୀକ୍ଷି
ଦେବଳ ଜାହାର ସବ୍ୟତାରୁ ସଥା ସମୟରେ
ଦୂରେ କର୍ତ୍ତାର , ଯାଇ ସେପରି ଏହା କେଉସହାଯି
ଦୋଷଥିବାରୁ କୃଷି ବାର୍ଷିକ ଜଳଶର୍କତା ସାଧନ
ଦୋରଅଛି ଆମକରୁକି ମନେକରିବେ ଦେଖଇ
କିମ୍ବା ସାଧନ କରିବାରୁ ହେଲେ କେବଳ
ସତାଙ୍ଗ ଟଙ୍କା ଏହା ଦୀର୍ଘବିଦ୍ୟାଯକର ଏହା
ବ୍ୟାହର ପ୍ରତିକି ତାତିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଅର୍ଥତାର
ସରଖୋବର ଦର ଦରକା ଓ ଦାମନାକ ତା
ପ୍ରାୟ ପରିଶାର ଦରଲେ ଯେ ଦୁଇ ଗାନ୍ଧା
ନୁହେଁ ; ମନେକରିବନ୍ତୁ ଦେଖୋଇ ବାହୁ ଗୌର-
ବନ୍ଧୁ ସେଇ ମହାଶୟ ସେବୁପ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତା
ପରି ଦକ୍ଷବାରେ ଦେଖଇ କିମ୍ବା ସବାର କାହାର

କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହାକୁ ଦେଖି ଛନ୍ଦି ବୋଲିବା
ବିଧେୟ ଏ କେତେ ଅଳିଥିଲୁ ପରମାଣ ଆଟେ
ଆକୟ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥଳ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ
ଦେଖେଲାକ ବାହୁ ଅସି ପ୍ରାୟ ୩୫° ଗୋଟି ବଜ
ଓ ଜଳାଶୟ ସ୍ଥାନେ^୧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି
ଗଜୀର ସାଗର ନାମକ ଛନ୍ଦିଲୁ ଏକଗୋଟି
ଜଳାଶୟ ଓ ସଥାସମ୍ବନ୍ଧ ୨୫° ଯି ଜଳାଶୟ
କାହାରେ; ସଦୃଶ ଦେଖିଯୁ ଲେବରର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏହି ବୃଦ୍ଧିଅଗ୍ରବରୁ ଏ ଲୁଳକାରେ
କୃଷିର କ୍ରିସ୍ତୀଧରା ହୋଇଥିଲି, ଏହାକୁ
କୃତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି କରିବ ବୋଲିଲାକୁ ଦେବ । କିନ୍ତୁ
ବାହୁର ଅଗମକ ସମୟରେ ବନ୍ଦାରୀ ସ୍ଥାନ-
ସଙ୍କଳ ସଂକାର ହୋଇ ୨୯୫ ଗୋଟି ନିଜକ
ପ୍ରାଚୀ କଷତି ହୋଇଥିଲି; ସଦୃଶ ଶାର୍ମ ସହସ୍ର
ଟଙ୍କା କରିବିଲି ହୋଇଥିଲି ଏହାକୁ ବୋଲି-
ଯାଏ ଦେଖାଯାଇଲି । କିନ୍ତୁ ବାହୁ ଏହୁରିବେ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କଲ୍ପିତ ୨୦୦ ରୁ କମେ ଏ ଲୁଳକ-
ପରିମାଣ କି ଗୋଟି ଅପରିପ୍ରକଳନେର ମୁଲ ୨୦
ମୋଟ ପ୍ରାଚୀମେସ୍ତ ଏବଂ ୫ ଗୋଟି କର୍ତ୍ତୃ କ୍ଷେତ୍ରର
ମୁଲ ସ୍ଥାନକର ପ୍ରତିମାବରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଯାଚାୟ-
ର ଦେବ ଗାଲକମାକୁ ଲାଗାଇଥ ସ୍ପ୍ରେକ ଏହି
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ରଣକର ଧେମାକର ଦସ୍ତାବୁ
ବର୍ତ୍ତକର ମୁଲର କିନ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହାକୁ ବୋଲିଯାଏ କିତେବ୍ୟାହାରି ଦେଖେଲାକ
ବାହୁର ସହିତ ଅଧିକଧାୟ ଗୁଣ ଏ ଲେବର
ଓ ତାଙ୍କ ଅଧିକରେ ଶାର୍ମ ମୋଟ ମେଳ ।
୨୦୦ ଗୋଟି ବଜାର ଏବଂ ଦୁଇଗେହ ମାତ୍ର
ପ୍ରାପତ ହୋଇଅଛି ପେଶେ କରେ ସବ୍ୟବ୍ୟ ଲେବ
ଅଗମକର ଜାଳା-ଦଶୀଯ ଓ ସ୍ଥାନ-ଜାଳ-
କ୍ଷେତ୍ରର ମୁଲ କିନ୍ତୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହି ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ଯାଖାରିଗଲ ଶାଶ୍ଵତକଷ୍ଟରା ଓ
ବିଷାକ୍ତବେଶର ସତାର ତାକୁର ଓ ପୁରିଷ
ନୟକୁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରକାଶଟାର ସେ ବଜା-
ର ପ୍ରତିକଳ ଓ ଦାଟ ସପ୍ରାତରେ ଦୂରଥର ଓ
ମେଳ ବର୍ତ୍ତକର ଏକଥର ଦୁଇ ଏହାକୁ
ବୋଲିଯାଏ ଗାଣ୍ଡେଯାନନ୍ଦ । ସନ୍ଧାନକ-
ନିହାୟ ଅମ୍ବମରେ କିନ୍ତୁ ବାହୁର କର୍ତ୍ତ୍ଵ
ଅତି ପ୍ରକଳନୀୟ ଓ ବଜ୍ୟକ ହର ଓ ଜନନ୍ତି-
ଜୀବିତରେ । ବାହୁ ପ୍ରତିକଳ ପ୍ରବୁଷେ ଗାନ୍ଧୀ-
ଶ୍ରାବନ୍ଦି, ଦସ୍ତି, ଅର, ଅଥବା ଶକଟେ ଏବଂ
ତର ସତ୍ୱ ଦିଗେ ଗମନକର ପ୍ରଜାମାନକର
ସମ୍ବେଦ, ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ବନ୍ଧି ଓ ଆବାଦର ଅବସ୍ଥାର
କର୍ତ୍ତ୍ଵକର ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରୟୋଗେ ନାନାବିଧ

ଭ୍ରମଦେଶ ଦେଇ ଦିବା ଏ ଘଟିଲା ସମୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମଳ କରନ୍ତି । ଏହାକୁ ବୋଲିଯାଏ
ପ୍ରଜାବାହୁଲ୍ୟରୀ କୃତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଠନକୁଣ୍ଡ । ଏହୁଁ
ପି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରଗଂଧାଳ କର ଯେ ସବଳ ଜାମୁ
ମାଳ; ଧରେ । ବରବହୀ ପ୍ରାତିଶାମାଳକର
ବହୁତ ଭରରେ କର ବସାଇ ଓ ଛେତେ,
ଅପରାଧକର ଅୟବୁନ୍ତି କରୁଥାଇଲୁ; ତାହାର
ନାମଟି ଦେଖୋନ୍ତି; ନା ପଞ୍ଚାମାଳଙ୍କର
ପୂର୍ବାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପ୍ରସତ ଯେଷବଳ ଧର୍ମ ଓ ସଦ୍ଧବ୍ୟ-
ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିଥ୍ୟ, ବ୍ରାହ୍ମଣବୁନ୍ଦି, ବିକାଦ,
ଶାକାଦ, ତ୍ରିପ୍ଲାରେ ଓ ସାଧାରଣଦାଳ ରହିଲ-
କର ଅଧିବୁନ୍ତି କର ଏହାରକାମ ଦେଖୋ-
ନ୍ତି । ଅଥ ବିଲର ବଜାବାହାରୁ ଅଗ୍ରବ
ଧାର୍ମିକ ସେ ସତେ ଜୟପଞ୍ଜରେ ଏହ ଧର୍ମିଳାପେ
ଅଛନ୍ତି, ବାହିବିଷ୍ୟରେ ମୂଳହସ୍ତ; ଦେଖୋନ୍ତି
ବାହି ଗୌରବତ୍ରୁ ସେଇ ମହାଶୟକର ଆତିଥ୍ୟ-
ଧର୍ମ ଓ ଆଳାପ ବ୍ୟବହାରିତ ଏହ ଦାନଶଳ୍ଲି
ଅଗ୍ରବ ପ୍ରଗଂଧମୟ ଅଟେ, ଯାହା ଅନ୍ୟ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାଳକ ମଧ୍ୟରେ ବିରଳ ॥ ବିଶ୍ୱର ଓ
ବଜାବାହ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଏପରି ସୁଦର୍ଶ ଯେ ଏହାଙ୍କ
ସମ୍ବୂଧ ଲେବ ଅଛି କିମ୍ ଅଛନ୍ତି । ବଜାବାହା-
ରୁର ଏହାଙ୍କ ଶୁଣ ବିଶେଷରୂପେ ପରମାତ୍ମା
ବଜ୍ୟର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ରାତ ଅର୍ପଣକର ପରମ ସନ୍ନେହ-
ରେ ସ୍ଵର୍ଗମେ ରଙ୍ଗଲକ୍ଷଣ କରୁଥାଇଲୁ, ଦେଖୋନ୍ତି
ବାହି ଯତାପାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜାକ ତୃତୀ କରୁ
ନାହାନ୍ତି । ଏହସତି ବାରିଗରେ ଏ ବିଲର
ଲୋଭ, ଶୁଟୁକାଣ୍ଡ ଲେବକ୍ଷା ଅଗାର ନିରଣୀ
ହୋଇଥିଲା । ସେହି କାରିଗରୁ ସେମାନେ
ଦେଖୋନ୍ତି ଗାୟକର ସମ୍ମାନ ଓ ବଜା, ଦେଖୋନ୍ତି
ବାହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଣାମ୍ୟ ରହିବ କରିବ ମାନସେ
ନାନାବିଧ ପଢନ୍ତି ଓ ଅବାଦ ଏହ ଅର୍ଥ-
ଯୋଗ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଥାଇଲି । ସ୍ଵଭାଗକ ବିଶ୍ୱପ୍ତ
ଏହ ଯେ ବଜାବାହାରୁ ଶୁଟୁକାରମାଳଙ୍କର
ଶଠା ଓ ପଞ୍ଚପତ୍ର ଦୁଇପାର ସେମାନଙ୍କର
ଆଶାଲଭାର ମୂଳ ଛେଦନକର କୃତିବିଦ୍ୟ,
ହିତେଷି ଗର୍ବକେନାନିବାକ ଦେଖୋନ୍ତି
ବାହିଙ୍କ ପ୍ରତି ବିତଳିତଭାବେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଅନୁମୂଳକ
କର୍ତ୍ତମାଳ ରଖି ନିଜର ଭାବମଳା, ବିଦ୍ୟାବ-
ିରୁ ଓ ସଦ୍ବିମ୍ବରା ଏବଂ ଯଶସ୍ଵିତା ସହିତ
ଅଭିଗୌରବ ରକ୍ଷା କରୁଥାଇଲି ଲାଭ ।

୧୯୧୦-୧୧ } ପରିବ୍ରାଜକ
ଶ୍ରୀ ଅଳନୁଚୂନ୍ ଦୋଷ

ମୂଲ୍ୟପ୍ରତି ।	
ବାକୁ ଶେତ୍ରବୋଗଳ ଦୟ	ବଢ଼ିବ ଅଗ୍ରିମ ୩୯
ସେମବାହୁ	ବଜାୟ ୩୯
ସଦାଶିଖଦୀଏ	ମାନିକପାଠକୀ ଅଗ୍ରିମ ୩୯
ରଧୁମାନ ମିଶ	ବଢ଼ିବ ୩୯
କରାଜାଲଦାସ	ବଜାୟ ୩୯
ନୂହୀ ମହାଶୁଦ୍ଧି	ଦଶପଦ୍ମ ୩୯
ବାକୁ ଅନନ୍ତପଣ୍ଡା	ଜହନ ୩୨
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭକ୍ତ ବନ୍ଦଗ୍ରୂହ	ପାରପଣେନତି ୩୯
ବଜା ବିଜ୍ଞେ	ନୟାନତ ୩୯
" "	ବଜାୟ ୩୯

ଶ୍ରୀ କୃପାନ୍ତ

କବିରୁଜ ଶା ବେଦାରନାଥ ଚଣ୍ଡୋପାଧାୟୁକ୍ତଙ୍କ
ଆୟୁଷେଦୋକ୍ତୁ ଚିହ୍ନାଳୟ ।

କେ ୧୦ ମର. ଗ୍ରେ ଫୁଟ, ଶ୍ୟାମପୁର,
କଲିକତା ।

ଏହି ଚିକିତ୍ସାକୟରେ ୧୯୪ ସାଲର ଦିନ-
ପଞ୍ଜିଆ ସକା ପୀଡ଼ା ସମଦାୟର ସାମ୍ବୁଦ୍ଧିଧାଳ ଓ
ପ୍ରଭୟପାଳପ୍ରଦି ଭାଷ୍ୟମୂଳର ତାତିକାପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ବିଦେଶୀଗ୍ରୂ
ବେଶିମାନକର ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯାଏ ।

ଯୋଗହିତା ରସ ।

ଏହି ସ୍ଥବ ଉପଧ ଦେବଳ କଲେ ନିଶ୍ଚାତ୍
ସବଳପ୍ରକାର ମେଦ ବେଗ ଏକଣ୍ଠାହି ମଧ୍ୟରେ
ନିରୋଷରୁସେ ଅଗ୍ରରୀ ହୁଏ ।

ପ୍ରସ୍ତାବବକାଳୀନ ଜ୍ଞାଲା, ପୁୟଶୁଷ୍ଠ ଧାରୁନୀ
ଗର୍ମ, ସରକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ, ଅତିକଳବତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ,
ମୃଦୁକୃତ ମଧ୍ୟାଯତ୍ର ଦେଶ, ଶୂଳ ଏହି ଜ୍ଞାଲା
ଉପଦ୍ୱୁବ ସ୍ଥାନ ହେଲେ ସବା ପାଞ୍ଚା ଶାଶ୍ଵତ
ସମ୍ମଳ ବିମଣ ତୁଏ ।

ଶେଷ ୧ ଶତର ମଲ୍ୟ ଟ ୨୯୭ ୧ ଶିଖିଲ
ମଲ୍ୟ ଟ ୩୫ ପଦାଳୀ ଜାରୀ ଟ ୦ ୭

ପ୍ରଦଶକ—ଘୁଳ ।

ଏହା ସେବକ କଲେ 'ଗର୍ଭାୟ' ଅଣିଛି
ଦୋଷ ସମୟ ସଂଶୋଧନ ଦୋର ଦେଇପ୍ରଦର,
ବଜୁପ୍ରଦର, 'ବଞ୍ଚିରଜଳ', ଅକାଳରେ ଅଥବା
ପରିମାଣରେ ବଜୁପ୍ରସ୍ତାବ, ଜଳଦଙ୍ଗା, ବାଧକ
ଦେବତାଦି ପୀଡ଼ା ସମୟ ନିଃଶେଷରୂପେ
ଆସେଗୁ ହୁଏ । ବିଶେଷତଃ ଉପରେକୁ
ପୀଡ଼ାଜଳର ଅକାଳରେ ଗର୍ଭସ୍ତାବ, ମୃତକୟା
ଓ ବନ୍ଧୁତଃ ରେଗ ସମ୍ବାୟ ଆନ୍ତି ଦୋଳ
ଗର୍ଭୋୟାତ୍ମର ବିଶେଷତ ନଞ୍ଚ କରେ ।

କୁଳ ଧର୍ମ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ଶତାବ୍ଦୀ
ଚନ୍ଦ୍ର

ମାଁ ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚି ଜନ୍ମର ପଦ
୫୮୭୭ ମେହା । ମାର୍ଚ୍ଚି ୧୯୭୭ ୨୫୫ ବାର ୦୭୩୮

ଅପ୍ରିଲ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୮
ପ୍ରାଦେସି	ଟ ୨୫

‘ଡେଣ୍ଟ୍‌ପ୍ଲଟ୍’ ଲେଖିଥିଲୁଗୁ ବି ବାରାବଟୀ ମୂଳାନାଳ ଯେତି ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ସମାଦିପତିରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲୁ ବାଲେଶ୍ଵରମାତବାହିକା ହିଁର ମୂଳା ଅଟିର ମାତି ବାହିକା ବିଗବାନାମାନ ପଢ଼ ଓ ସେହି ବିଗବାନାମାନ ବାଦୁକ ସଙ୍ଗେ ବାଦ ପୁରୁଷ ବାହିକାର ଲେଖା ପକ୍ଷପାତାକ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ । ସହଶେଳିବର ଏହି ଅବଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାର ଅଟିର ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ଯେ ଇତରପାଇ ବାହିକାର ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ବାହିକାର କ୍ଷମ ବୋଲି ଲେଖିଥିଲୁଗୁ ଏଥିରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ତୃପ୍ତିକାଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଯେପ୍ରମାଣେ ଲେଖିର ଭାବାକୁ ନିରାପଦ ଏବଂ ବୁଗର ବିକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେବକ ସହାନୁଭୂତି ବାହିକାରଙ୍କ ଯେ ଏହି ଗୋଟିମାନର କହି ଜାଣନ୍ତି ଏହି ଏକଥା କହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିବ ବିଶେଷ ସେ ବାହିକାର ଲେଖା ପକ୍ଷପାତାକ୍ୟ ଥିବାର କହିବାକୁ ଭଣ୍ଟାଯାଉଥିଲୁ ଯେ କୁଠକଥା ଭାବାକୁ ଜଣାଅଛି ଅଥବା ଗାହା କାଣିବାର ହୀନ ସହିଯୋଗିମାନଙ୍କ ତୁମ ରକରିବା ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରି ବୋଲି ଦେବନା କର କାହାନ୍ତି । ଲେଖିବା ଭଜୀରୁ ଯାହାଥିଲୁ ଯେମନ୍ତ, ‘ଡେଣ୍ଟ୍‌ପ୍ଲଟ୍’ କୁମାର କୁଳମାନାଥ ଦେବ ପଢ଼ ଓ ଏହିପରେ କାହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ଥିବାର କୌଣସି କୁଠକଥା କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଦେବନ

ଅପରାଷ୍ଟର କଥାରେ ଦୋଷ ଦେଇ ସହିଯ୍ୟା-
ଆରଣ୍ୟ ଭୁଲବାକୁ ବସିଥିଲୁ ।

ୟୁଦ୍ଧକଣ୍ଠକ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିରବନନ୍ଦଗୁ ବା-
ହାର ଅପରାଷ୍ଟର କଥାରେ ଗ୍ରୁଗୋକ ଲାଗାବା-
ତେଷ୍ଟାରେ ଥିବାର ଦେଖି ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟା ଅନନ୍ତର
ଦୋଷକାଳ ଜଣାଯାଏ । ସେଠାର ପ୍ରଧାନ-
ସମାଦିପତିରେ ଲେଖାଥିଲୁ ବି ପ୍ରଭକଣ୍ଠାକ
ସେବେ ଅପରାଷ୍ଟର କଥାରେ ଅପଣା ଅଧିକାର
ସ୍ଥାନ କରିବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟାର ବାହିକାର
ଲେଭିବ ତେବେ ବୋଖାରକୁ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟା ଯେମନ୍ତ
ଅଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ସେବୁପ ଯୃତବନ୍ଧାଳକୁ
ଅଶ୍ୟ ଦେବାକୁ ତିଥିକରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ
ଭାବାକୁ ଭଣିବାର ଅଶ୍ୟର ଦେବେ ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏଥିରେ ଅବଲ୍ଲମ୍ଭ ହୋଇ-
ପାରିଲୁ । ମାତ୍ର ସେଥିଲାଗେ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟା ଅପଣା-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରି କର୍ମରୁ କମ୍ପି ଦେବ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ
ବୁଦ୍ଧି ଜଣାପାଉଥିଲୁ ଯେ ଅପରାଷ୍ଟର କଥାରେ
ସମୀକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବିବାଦ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟା ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୋଷଜନକରୁଥିଲୁ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟାର ଲେଖ
ଥିଲେହେ ଅପରାଷ୍ଟର କଥାରେ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟାର ଲେଖ
ଭଣା ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଯୁଦ୍ଧକ ଅବଧି
ଧରିପାଇ ଭାବାକୁ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯେ ଅରି-
ବକୁ ବିଦ୍ରୋହମାନେ ଭାବାକୁ ସହି ଏକଥ
ଦୋଷ କମଣ୍ଟିଗାହାର ଦଳ ବୁଦ୍ଧି କରୁଥିଲୁ ।
ସେବେ ଭାବନେଶ୍ୱରର ପରିବର୍ତ୍ତନହାର ଯୁଦ୍ଧକ-

ଭାନକର ଅଧିକାର, ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାପିତରେବେ
ଦେବେ ସେ ବୁଦ୍ଧିଯ୍ୟାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ବାହିକାର
ଅନିରୁ ଦେବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହିଲ ଜାହା ଦେଲେ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ବାହିକାର ପତ୍ରରେ ଯେତେ
ଅର୍ଥବ୍ୟ ଉପରୁ ଯହ କଲେ ସବୁ ବିପଳ ହୋଇଯାଇବ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ନିରନ୍ତରିଷ୍ଟାନିଟିର ଚମିଶ୍ର
ନିରାମଳ କରିବା ବାରଣ ଆଗାମୀ ଉତ୍ସମରମାନ
ତା ୧୦ ରଖ ଧାର୍ଯ୍ୟକର ଗତ ମାସ ତା ୨୨ ରି-
ଖରେ ତହିଁର ବିଜ୍ଞାପନ ଶ୍ରୀମତ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବେଳେ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ଅବ୍ୟ କରିବାଗରେତରେ ବାହାର ଜାହିଁ
ଦେବଳ ତା ୨୭ ରଖି ଉପରୁ ତେବେଳରେ କି
ଯାହା ଦୂରଦିନ କଲମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା
ତହିଁରେ ବାହାରଥିଲୁ । ଅଲାନାନୁଷ୍ଠାରେ ଜଣା-
କର ଯେଉଁ ଭାରଣରେ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ତହିଁର ଯୁଦ୍ଧପ୍ରାଦୁର ପରାମରଶ କରିବାରା
ମାତ୍ରକ ଯାହାକୁ ଉପରୁ ଜାନି କରିବେ ସେ
ମାତ୍ରକର ନାମ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରାବେବଙ୍କୁ ଜଣା-
କରିବେ । ତହିଁରେ ଅରି ଭାବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଗୁରୁତବ ଦେବ ନାହିଁ । ଏଥିକୁ ଭାବନେଶ୍ୱର-
ଗର୍ଜେଟରେ ଲୋକଙ୍କ ଭାବାରକା ଏବଂ ପେଇଁ
ତେବୁ ଗର୍ଜେଟରେ ସେ ଲୋକଙ୍କ ଭାବାରକା
ଭାବା ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରାଦୁର ଭଣା ଭାବାର ।
ସୁତ୍ରର ଭାବାର ଅବ୍ୟ ଦୂରଦିନ ଗୁରୁତବ ହେବ

ନାହିଁ । ଚିଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବା ଦିଗ୍ବୀଧ
କିମ୍ବା ଏବଥା ଦେଖିଲେ ନାହିଁ ବଡ଼
ଅସ୍ତ୍ରୟର ବିଷୟ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯୁଦ୍ଧରେ ଲେବଳ ସମ୍ପୋତି ଭୟାବ ଦେବା-
ସଙ୍ଗେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ମେଳ ହେଉ ନାହିଁ । ନତିଳ
କିମ୍ବା ମାନେ ଅପ୍ରେଲମାସଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିବେ
ଅଛିଏବ ରୂପମାସ ସମୟ ଅଛି । ଆମେମାନେ
ଆଶା କରୁଁ ଓ କିମ୍ବା ରସାଦେବ ଏ କିଞ୍ଚିତକିମ୍ବା
ରହିବ କର ଆଗାମୀ ଜାନୁଆରୀ ବା ଫେବୃଆରୀ
ମାସରେ ନିବାରନ ଭାବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଏହି
ମାସମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର କିଞ୍ଚିତକିମ୍ବା ଦେବେ ।

ଏ ବର୍ଷର ସାପ୍ତିମୀଦିନ ମେଘ ଶଷ୍ଠୀ ଶାଶ୍ଵତ ହୋ-
ଇଥିବାରୁ ଏଠା ମହାରାଜାଙ୍ଗତିଆସାଟର
ବାଲିଯାହାରେ ଅଧିକ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ।
ଦିଆପା ଯାହା ଦେଖ କମିଥିବାର ଦେଖାଗଲା ।
ଜଣ୍ଠ ପୂର୍ବାହନ ଧବଳେଷରତାରେ ଘାତାଯାହା
ହୁଅଇ । ଏ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର ପଦା ରହିବାରିଦିନ
ପତିବା ଓ ପାରାହି ଦିଲ ଥିବାରୁ ଅନେକ ଯାହା
ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୁଲବାଇଛି ଓ ଅମଲମାନେ
ଅନେକେ ଦର୍ଶନକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବଡ଼ାକାଶୀ-
ବାରତାରୁ ଧବଳେଷରବ ମନ୍ଦର ପର୍ବତକୁ
ସମସ୍ତ ଦିନମାକ କିମାରି ବିଶେଷ ଲୋକେ
ଯିବାଏସିବା କରୁଥିବାରୁ ଦୃଶ୍ୟଟି ଦେଖିବାକୁ
ଗୋଟିଏ ଚଳନ୍ତି ନୟାପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ଗତ-
ବର୍ଷଠାରୁ ଏ ବର୍ଷ ଦୂରୁଷ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ
ଏବ ଯାହିଁ ସଖ୍ୟା ଦଶବଜ୍ଞାବାରୁ ବନ କଥିଲା ।
ଏତେ ଯାତିରେ ମହାଦେବର ଦର୍ଶନ ପାଇବା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନ ବିଠିଲ ହୋଇଥିଲା । ଅଂଗଜ-
ରଜାଙ୍କ ପଞ୍ଜି ସଦୟି କି ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମାନେ
ସେଠାରେ ଉଥୟେତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନେ
ଦେହେ କର୍ମକଳ ନୁହନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ
ବିଶେଷ ଉତ୍ତ ହୋଇଯାଏ ତେତେବେଳେ
ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଶ୍ଵାଙ୍କ ଧ୍ୟାଗବର ଯିବାର ଦେଖା-
ଗଲା । ଏଥିରେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣକା ବସ୍ତୁର
ଅଛି ଏବ ଏହା ଅଂଗଜରଙ୍କଙ୍କ ପଞ୍ଜେ
ଯୋଦିଲାଯୁ ନୁହଇ । ଅମେମାନେ ଆଶ ବିରୁ-
ଦିକାପାହେବ ରବଣ୍ୟକୁ ଏଠାରେ ସୁବ-
ଦୋବସ୍ତ କରିବେ । ମହାଦେବର ମନ୍ଦର-
କବଟିବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମାବୋଠା ଓ ଦରମାନ ନିରାଜ,
ଜାହିର ଓ ଚତୁର୍ବାର୍ଷ ନିରାଜ ଅପରିଦ୍ୱିତୀ
କଳଙ୍ଗଲ ହୋଇ ପତିଅଛୁ । ଏଥିରେ ଯେ ଯାହି-
କର ବିଶେଷ କଣ୍ଠ ହୁଏ ତାହା ବୋଲିବା

ଅଥବା ଯେଉଁଠାକୁ ଏହେଲ୍ଲେବେ ଯିବାଅସିବା
କରନ୍ତି ସେହାଜକୁ ଏପରି ଦଶାଦର କରିବା
ସଜ୍ଜାକ୍ଷପଣେ ଭବିତ ନୁହିବ । କରିବା କରୁ
ସଜ୍ଜାବାଦେବ ଏମ୍ପରିକି ଦୃଷ୍ଟିପାଇବର ସମୟ
ଲେବକରି ପ୍ରଧାନାଙ୍କ ହେବେ ।

କରନାଥସାହିତ୍ୟ ବାଟକଞ୍ଚ ୬ ଅସୁଦିଧା
ଦୂର କରିବା ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଟ୍ରେନିଂସାବେବଳ୍କ
ବେଙ୍ଗା ୮ ସହିତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବା-
କିମିତ୍ ଗତ ଅରଜୁମାସରେ ବାଲେଏରତାରେ
ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଷତ୍ୱର ଏହି ପହିଁ ର ସମେପ
ବିବରଣ ସେ ସମୟରେ ପାଠ୍ୟବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚାରଣ୍ଡୁ ଜଣାଇ-
ଥିଲୁ ୩ହିଁ ରେ ଅଳ୍ପାବ୍ୟ ବିଆମାନରେ ଖାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷତ୍ୱର ବି “କରନାଥ” କାମରେ ଝଣ୍ଡିବ
ସ୍ମୃତିବା ବାହାରିବ ଓ ତହିଁ ରେ ପ୍ରଥାନ କରନ-
ନାଥସାହିତ୍ କି ସୁଖସାଧନ ବିଷୟ ଓ ତହିଁ ନିମିତ୍
ପେର୍କିମାନେ ଦେବା ଦେବେ ସେମାନଙ୍କନାମ
ଲେଖାଯିବ । ଅବଧି ସେ ସ୍ମୃତିକାବିଜ୍ଞାନେ ଦେଖା
ଦୋର କାହିଁ ଦ୍ରୁତ ଗଛ ରହିବାର ‘ତେଜୀପ୍ରା’
କାମରେ ଜଣ୍ଠିବ ସମାଦିପତ୍ରର ପ୍ରଥମଶଖା
ହଠାତ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋର ଫିଟାଇବାମାନରେ ଦେଖିଲୁ
ସେ ଏଥୁପରେ ବଢ଼ି । ରଂଗଜା ଅନ୍ଧରେ
ଦେଖାଅଛି ସେ ଏ ପଢ଼ିବା ପ୍ରଥାନଙ୍କିମାନ କର-
ନାଥସାହିତ୍ ସୁଖସାଧନବିଷୟର ଚର୍ଚା କରିବ ।
ଏଣ୍ଟ ବୋଧ ଦେଉଥାରୁ ସେ ‘କରନାଥସ୍ମୃତିବା’
ବିବରଣେ ତେଜୀପ୍ରା ଅବିର୍ତ୍ତି ଦୋରଅଛି ।
ଅଥବା ପ୍ରଥମରୁ ଝଣ୍ଡିବ ମ୍ମାଦପତ୍ର ବାହାର
କରିବାର କମ୍ବନା ଅଳ୍ପ କେବଳ କାମର ହୁଏ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଇଥିଲା । ଅଥବା ତେଜୀପ୍ରା ପେନ୍
ଅସ୍ପରତ୍ୟ ଦେବଅଳ୍କର୍ଣ୍ଣ ତହିଁ ରେ କରନା-
ଥସାହିତୀର ବିଶେଷ କହି ଭିଜେଖ କି ଦୋର
ତେଜୀପ୍ରା ସାଧାରଣ ଅଳ୍ପକ ଦେବୁ ସେ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷତ୍ୱର ବହିଅଳ୍କର୍ଣ୍ଣ । ସେ କହିଅଳ୍କର୍ଣ୍ଣ ବ
ତେଜୀପ୍ରାର ଅଧାରଟଙ୍କ ଖ ୪ ଶ୍ରୀ ସମାଦପତ୍ର
ଥିଲେହେଁ ଏ ପ୍ରଦେଶର କେବଳଶଖା ଦୁଷ୍ଟିରେ
ସମାଦପତ୍ର ପାଠ୍ୟ ଓ ପୋଷକର ସମ୍ବନ୍ଧର
ବୟସୀ ଲାହିଁ ଏହି ‘ସହସ୍ରବାନଙ୍କ ବାହାରଲେ
ସବା ଥକୁର ଅବବ ଅଳ୍ପ କୋଲ ତେଜୀପ୍ରା ମନ୍ତ୍ର
କଣ୍ଠରେ ପ୍ରିବାର କରିବ’ । ମୂଳବିଥା ତେଜୀପ୍ରା
ଦୂର ଭିଜେଖ ସାଧାରଣ ଅଳ୍ପକ ଲପବ
କରିବା କାମରିଲେ ଦୂରଧାର ବଢ଼ି । ରଂଗଜ
ଅନ୍ଧରେ ଯାଦି ଲେଖାଅଛି ତହିଁର ବିଶେଷ
ଅର୍ଥ ଦିଇ ଲାହିଁ । ଯାହା ଦେବ ଅମ୍ବେନାନେ

ନିର୍ମାଳ ସହଯୋଗିକ ଅଧିକାର ସହିତ ଅଧିକ-
ର୍ଥା ଦରୁଆର୍ହ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦର୍ଶ ସେ ପାର୍ତ୍ତ-
ଜୀବ ହୋଇ ଅଧିକା ପ୍ରତିଜ୍ଞାନସାରେ ବାର୍ଷିକ
କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ସାହକାରେ ଫୁଲସ୍ଥାପ ମେଛଙ୍ଗ
ସ୍ଵତଃରେ ଉତ୍ସାହ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାତ
ଦିନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା । ଏମିଲ୍ୟ
ଅପେକ୍ଷାକୁଚ ଅଧିକ ବୋଲସାର ପାରେ ମାତ୍ର
ସେସୁଲେ ଅକ୍ଷର ବହୁଅଳ୍ପ ସେସୁଲେ ମୂଲ୍ୟ
ତଢା ହେବା କୁତନ ଓ ତହିଁରେ କରିବ ଦୟ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ ପରିଷଦ୍ ବିନ୍ଦୁଶଳୀ ।

ଏ କମିଶନ ଅବଧି ଆସିଲା ରିପୋର୍ଟ ଦେବ
ଜାହାନ୍ତି ଏବଂ ତ ରିପୋର୍ଟ ଦେବେ ଜାହା
ମଧ୍ୟ ଜଣା ଯାଇ କାହିଁ । ବିକ୍ରି କମିଶନ
କରେ ସହି ସର ଗୁର୍ବିଷକ୍ରିୟ ସାହେବ ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟର ପାଇସ୍ତଳେ । ସେଠାରେ
ମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟ ଟାଇମ୍ସ୍ ଜାମକ ସମାବସଦର କଲେ
ଲେବ ଜାହାନ୍ତି ସହି ସାରାହି କର ପେଶେ
କଥା ଜାହାନ୍ତିରୁ ଖୁଣି ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ତଥା
ପାଇଅଛି ସେ କମିଶନମାନେ ଦେଖାଯି-
ଲେବବର ଜାହାନ୍ତିରୁଙ୍କରେ ମତ ଦେବେ
କାହିଁ । ଅନ୍ତରଃ ସର ଟର୍ଣ୍ଟର ବାହାଦୁରଙ୍କ ମତ
ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ସେ କ୍ୟାମ୍ପଥାରୁ କନାଇ
ଶଢ଼ିବାର ଲେବ ନୁହନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟକୀୟ
ଜାନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ସେପର ମତ କହି
ବିଦ୍ୟାରୁ ଜାହା ଦେଖିଯିଲେବକୁ ଅନୁକୂ-
ଳରେ ଅଟଇ । ପ୍ରସ୍ତାବକାନ୍ତିଲାଭା ଉପରେ
ଜାହାରୁ ଲେଖିବାରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଜାହାକୁ
ଭବାର ଅନୁଭବରର ଗୋଟିଏ ପରିଚୟ
ପାଠବମାଳକୁ ଦେଇଅଛୁ । ଅନେକବ ଲେବ-
କର ବିଦ୍ୟା ସେ ଇଂଲିଜମାନେ ଶୈଖୁ ଓ
ଦେଶୀୟମାନେ କିମ୍ବାଞ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଜାହାରେ
ଦେଖିଦେବ ଦେଶର ବଜାନାର ଓ ନୈନିକ
ପ୍ରକାଶଦେବରେ ସେ କୌଣସି, ଖରର
ଜାରିତମ୍ୟ ଘଟଇ ସର ଟର୍ଣ୍ଟର ବାହାଦୁର ଜାହା
ସ୍ତ୍ରୀବାର ବରନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ
ଜାଗାୟ ସବଳ ଲେବକର ଦକ୍ଷ ଶ୍ରୀଙ୍କ ଜାହା
ଓ ଜାହା ସେହି ଜାଗାୟ କେହି ଲେବକର
ଆର ନ ପାରେ ସାହେବ ଜାହା ଜାହାର
ବରନ୍ତି ଜାହା । ସେ ବିଦ୍ୟାରୁ କି ଇଂଲିଜର
ପର ଅଟଳ ଭାଷାକ ଏବଂ ଭାବିନ୍ଦା ଶତି
କୌଣସି ହନ୍ଦର ଜାହା ଏପର ହୋଇଲା

ଜେ ନୁହି ଆଜି ସମ୍ପ୍ର ଲଂବକବର ସେହି
ଏବଂ ଅଛି ଏହି ବୋଲିଗାନଧ ଅପଳବ ।
କେବୁଣ୍ଟ ଚୋଟର ସୁତର ସ୍ଵଦ୍ଵୀପ ରଂବକ-
କରିବ କେବାବେ ଏବି ବଜମାଳ ସୁତର-
ବାରି ଏହି ସମ୍ପ୍ର କାରଣରୁ ଲଂବକାଳ
ଖାରଣ ଭୂଷେ ହିନ୍ଦୁକରି ଅପେକ୍ଷା
ଥିବ ଭୂବନଶାଳ ଗୁଣକ ଓ ଚର୍ବି ଅଧିକ
ପୁନର୍ଦୟଶାଳ ଅଧିକ ଉପସ୍ଥିତିବୁବି ଏବି
ଥିବ ବଜମାଳ । ପଞ୍ଚକୁରେ ହିନ୍ଦୁକାଳ
ଆରାଯଷେ ସୁରଗମଳ ବାର୍ଷିକରେ ଅଭି-
ବେଶ ଶ୍ରୀଗୁରବାମତୀ ପ୍ରଭତ ଗୁଣରେ
ଶ୍ରୀକୃତ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କିନ୍ତୁ
ବା ବୋଲି ରଂବକାଳର ସେ ସମ୍ପ୍ର
ଏ ଅଛି ତାହା ଯେ ସମ୍ପ୍ର ରଂବକରଠାରେ
ହିନ୍ଦୁ ଅଥବା ହିନ୍ଦୁକର ସେ ଗୁଣମାଳ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ପ୍ର ହିନ୍ଦୁକଠାରେ ରହିଥିଲୁ ଏ ବାନ୍ଧା
ଦ୍ୱାରା ନିଯୁଷଙ୍ଗତ ନୁହିଲ । ସବକାମ୍ପ-
ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ଯେଉଁ ଗୁଣର
ଶ୍ରୀକୃତ ତାହା ଯାହାଠାରେ ଲକ୍ଷିତ ହେବ
ହି ଲୋକରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମିତ କରି-
ଦେଇ ଅଛି । ଗୁଣ ଦେଖି ଲେକ ବାହୁ
ଦ୍ୱାରା ହେବ । ଜାତ ବା କିନ୍ତୁ ତୁମି ଦେଖି
ନାହିଁ କହନା କହବା ସୁଷଙ୍ଗର ନୁହିଲ ।
କରିବାକାଳ ଦେଖନ୍ତୁ ସର କୁର୍ମକର୍ତ୍ତରକର
ମନ୍ତ୍ର ତୁବାର ଭବ । ସେ କୌଣସି ଲୋ-
କୁ ତୁଲ ତା ନାଚ ମନେ କରିନ୍ତି ତାହ ।
କରି ଗୁଣର ଅଦର । ଏହାକପର ଉଦ୍‌
ବାଦା ଏବି ନିଯୁଷବାନ୍ ଲେକକ ହେବୁରୁ
ତଳକାରିର ଗୋରବ ହୋଇଥିଲ । ସବଳ
ମନୁହାମନ ଏହି ନିଯୁଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ତାମୁଗେବକର ରକ୍ଷଣ ପାଇବା ଉତ୍ସର୍ଗରେ
ନିଯୁଷମାର କରିବାର ବା ତହିଁ ପ୍ରଭକାର-
କୁ ଭାନୁପନ୍ନ ବସିବାର ପ୍ରସ୍ଥୋତନ ହୁଅନ୍ତା
“ ସବକୁ ତୁମିଥା ଲେବା ରତ୍ନମାଧମ
ମାତ୍ର । ”

ତେଣାର ଦୁଃଖ ।

ଏହି ଶିଶୁନାମାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବରଗର-
ତାରଗରଗର ସମ୍ବାଦକରେ ବାହାରିଥିଲ ।
ତେ ଲେଖାଥିଲ ବିଜ୍ଞାଦେଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
କଠାରୁ ଲକ୍ଷାଦାକମପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁର ତେଣୁ-
କୁ ସରକାରକର୍ମରେ ନିୟମିତ କରିବାହାର
କୁ ଦେଇଥିବ ପ୍ରଦେଶେ ତେଣାର

ଶିଶୁଦିଗ୍ବର ପ୍ରଥାକରମଣ୍ୟ ଓ ଯାହାକୁ ଏ
ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରବର ହେବାର ଉଚିତ ତେଣୁକ
ପ୍ରତି ଯାହାକର ସୁଦୂଷ୍ଟି ପରୁ ଲାହିଁ । ଏଥର
ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପ ଲେଖା ଯାଇଥିଲୁ କି ପୁଣ୍ୟ-
କିଳମୁକର ହିଣ୍ଟି ଶିଶୁଦିଗ୍ବର ପଦ ଖାଲ ସିଲ ।
ଏଠାରେ ବିଦ ପାଇ କରିଥିବା ତେଣୁ ଥିବା
ପ୍ରଦେଶେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିବ ଏ ପଦ
ଦିଯା ନ ଯାଇ ବାବୁ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ମଜ୍ଜମାର
ନାମକ ଜଣେ କଲିବାବାସି ବୃଦ୍ଧପ୍ରଭବକର
ଦିଶ୍ୟାଗଲ ଓ ଏମନ୍ତ ଗୁପ୍ରବରେ ଏ ନିୟୋଗ
ଦେଲ ସେ କରି ଜୀବ ଜୀବିଥିବାର ବିଜ୍ଞାପନକ୍ଷକା
ଦିଅଗଲ କାହିଁ । ସଦ୍ୟୋଗୀ ଅନ୍ତର ଅନୁମାଳ
କରିଅଛନ୍ତି ବି ବିଜ୍ଞାପନର କାର୍ଯ୍ୟବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଏ ବାର୍ଷିକ ସକାଗେ ରହିର
ବିପଶ୍ଚତ ପଥା ଅନୁଷ୍ଠାନବାର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
ସାହେବମାଳେ ଏ ଦେଖିଯୁଲେବକି ଦାଖା
ଉପେକ୍ଷା କର ସୁଦେଶୀୟକୁ ବଡ଼ । ବର୍ତ୍ତରେ
ନିୟୋଗ କରିନ୍ତି ବୋଲି ଅନ୍ତରବର
କେବେ ଦୂଃଖ ଓ କେବେ ଗୁମାରା ଜୀବନ୍
ଜନ୍ମେକ୍ଷର ତେଣାବାସି ହୋଇ ହୁବେଶୀପ୍ର-
ବିପ୍ରତି ଏପର ବାସ ହେବା ଅଧିକ ଦୂଃଖର
କଥା ଏହା ବିଦ ଅଗ୍ରବାର କରିବ ସେ
ଯେବେ ବିଜ୍ଞାପନହାର ବିମାନକାନ୍ତର
ଆବେଦନ ପ୍ରଦତ୍ତ କର ଉଚିତ ବନୋବସ୍ତୁ
କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ କାହାର ଦୂଃଖ ରହିଲା
କାହିଁ । ଯେପୁଲେ ତାହା ହୋଇ କାହିଁ ସେ
ପୁଲେ ଦିକ୍ଷିତକୁ ଯେମନ୍ତ ନିୟମକ୍ଷାରେ
କାମ୍ପ ହେବ ଏ ବିଷୟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଦ୍ରକୁ
ଦେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏଥି ନିୟମକ୍ଷାରେ
ଆଗା କରୁଁ ବି ଏ ବିଷୟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଦ୍ରକୁ
ଜୀବନବାରରେ ଅବିକ୍ଷାର କେବଳିଲେ ତେଣାବାସ-
କୁ ସମ୍ପ୍ରତି ଏହିପରି କିମ୍ବା କରିବିଲୁ ।

ସାଧୁବାଦୁର ମୋକବମା ।

ମାହାନାର ଦିବଶାନ୍ ସାଧୁବାଦୁର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ପାଠକମାଳକୁ ଉତ୍ସର୍ଗପୁଷ୍ଟ ଜାଗା ଅଛି । ଶିଶୁର
ସବୀକୃତ ଜଜ ସାହେବ ତାକୁ ଯାବାକୀବଳ
ଦ୍ୱାରାନ୍ତର ଦଶ ଦେବାରୁ ସେ ହାରବୋର୍ଟରେ
ଅପିଲ କରିଥିଲ । ଗର ସେପ୍ରେମରମାତ୍ର
ତା ୧୫ ରଖରେ ଅପିଲ ଉପରିଷଦେବେ
ତାହାପ୍ରତି ଦାଇବୋର୍ଟର ମାନମାୟ ଜଜମାନେ
ଅନୁକୂଳ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ବୋଲନ୍ତି ବି ଏଥରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦସ୍ତଖତରେ
କର କ ପାଇବାର ଦୂଃଖିତ ହୋଇଥିଲ ।
ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ସାଧୁବାଦୁ ଅପଣା-ଶୀଳ
ଦିଲ କର ତାହା ତାହାର ଏକଶଶ ଜବାବ
କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ କୌଣସିପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଶ

କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ତାହାର ଜମ୍ବାରର
ମନୋତଥ ସହି ଏ ଘଟନାର ବିଶେଷ
ସଂରକ୍ଷଣ କାର ଗୋପ ଦୁଇ । କାଗଜାତକୁ
ପ୍ରକାଶ ସେ ମୁଦ୍ରାଲର ସ୍ଥା ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁକଣ୍ଠା-
ସଙ୍ଗେ ମେଦାରର ମନ୍ଦିରକ ଥିଲ ଓ ମୁଦ୍ରାଳ
ଆପଣା ରିଗାରକୁ ଗାମରୁ ଅନ୍ତର କରି ନ
ପାରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ତାହାର ଘର
ଜମ୍ବାର ପଦ୍ଧତି ବଖାଇ ଥିଲ । ଏହିପକାର
ଜମ୍ବାର ଅଭ୍ୟାସରେ ମୁଦ୍ରାଳ ଦିଗାର
ହୋଇଥାଇଁ ବିଧ କଲ । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରେ
ଅଛି ବିଦେଶରେ ଏ ଘଟନା ଆସି
ଥାଏ ଏମ ଜୀବନକୁ ନରଭବ୍ୟା ଅପ୍ରକାଶ
ଦେଖାରୁ ଯାବାଇବଳ ହୀପାନ୍ତୁରବନ୍ଦଗ୍ରୁରୁ
ଥିଲା ଦ୍ୱାରା ଦେବକାର ଅମ୍ବାଳକର କମଳା
ଥାଏ । ଯେବେ ଅମ୍ବାଳକର କମଳା ଆଜ୍ଞା
ଦିବେ ଅମ୍ବାଳେ ଅଛି ଅଜ୍ଞାଦିପରିବଳ
ଦି ସାମଳ୍ୟ ଦ୍ୱାରିଥିଲୁ । କର୍ତ୍ତମାତ ମୁଦ୍ରାଳ
ବର୍ଣ୍ଣମେସରେ କମଳା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରେ । ଏ
ଦୂର କବଳ କଜ ସାହେବବଦିତାକୁ ପଠାଯିବ
ସେ ମେଜଙ୍ଗୁର ସାହେବକଜକାର ଅମ୍ବାଳ-
କ ଏ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଳକୁ ଜାରାଇ ଦେବେ ।
କରୋର୍ଡର୍ ଲିଂବେଳା ସ୍ଵର୍ଗ ନମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ
ଦିଗଳ ତହିଁରୁ ସବିଶେଷ ପାଠମାନେ
ବଗଳ ହେବେ ।

ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି ସେ ସମାଜ ସାଧୁସାକ୍ଷର
ଏଠାରେପାଇ ପାଇଲ ନାହିଁ । ଏ ସମୟ ଜଳନ୍ତି
ଏଠାରେ ପଢ଼ିବା ଦୂର ସେ କଲାପାଣିର
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲ ସୁଭବ୍ରଂ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନାର
ଆବେଦନ ତାହାଙ୍କାର ହେତୁ ଦୁଃଖ
ଅଟେ । ଅମୁମାରକ ଉତେତକାରେ କଟକର
ସବ୍ରାଧାରଗତି ପରିଚୁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରେ ଏବର
ଆବେଦନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଓ କୃତିତ୍ତ
ଏ ମହିମା ଘଟକ ସମୟରେ ସବ୍ରାଧାରଗତରେ
ଏଥର ଅନୋକନ ଓ ରଞ୍ଜା ଲଗିଥିଲା ଓ
ତାହାପୁର ଜମିଦାର ଶାଶବାଦର ଯେପରି
ଅତ୍ୟାଗର ଦୋଷଥିଲ ତହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ହୃଦୟ ପଦାରତ ହୋଇଥିଲ । ସେ ସମୟରେ
ସମସ୍ତେ ସାଧୁସାକ୍ଷର ପ୍ରତି ସହାନୁକୂଳ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ଓ କେହିଁ ଦାରୀ ତାହାର
ଆବାୟବାର୍ଥ ଦେବା ଦେଇଥିଲେ ଓ କେହିଁ
ଅକିପବାରେ ସାହାର୍ୟ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଯେତେବେଳେ ଦହରାଗା ଫଳ ପ୍ରାୟ ହୋଇ

ପ୍ରକଳ୍ପ କାହିଁ । ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହତ୍ତିଗଣ୍ଡର
କଥାକୁ ଫେରଅଛୁ ଓ ତାହାର ମଜାକ ହେବାର
ସ୍ଥେଗ ଘଟିଥିଲା । ତାହାପାଇଁ ସବସାଧାରଣାଙ୍କ
ପଶ୍ଚାତ୍ ମମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅବେଦନ ହେଲେ
ଅବଶ୍ୟ କିଛି ପଳପ୍ରତି ହେବ । ଏଥୁପରେ
ଏଲେବେଣୀକ ତାହାର ଦର୍ଶକଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ
ନମାନ ବନ୍ଧକର ଯାକହାବଳ ହୃଦୟର ଦସ୍ତ
ପରିଷ୍ଠର ମନ୍ତ୍ର ସବସାଧାରଣାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ତାହା-
ପାଇଁ ମମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅବେଦନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ନ୍ଦରେ ହେବାରୁ ସେ ମୁକ୍ତ ହେଲ । ସାଥୀର
ଅବସ୍ଥା ତାହାରଙ୍କେ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଅଭିନବ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଅଳୁଶେଷ କରୁଁ ସେ ସବସାଧା-
ରଣ ଏହାପରି ଦୟା ପକାଯା ଦରନ୍ତି ।

In the High Court of Judicature
at Fort William in Bengal. The
9th September, 1887.

**CRIMINAL JURISDICTION
PRESENT.**

THE HONORABLE J. F. NARRIS &
THE HONORABLE CHUNDER M. GHOSE
two of the Judges of the Court.

The Empress Mrs. Sadhu Sahu.

We have carefully considered this case, but regret that we cannot see our way to interfering with the conviction.

The circumstances which led the prisoner to kill his wife have not transpired except it be what the prisoner states in his confession. There are however grounds to suspect that the misconduct which is attributed to the Zemindar of the village had much to do with the commission of the deed. There are indications in the record that the Zemindar had an intrigue with the prisoner's wife (the deceased) and that he set guards upon his house. The latter act must have been with some object, and the prisoner states that it was with the object of preventing him to remove his family from the village. It is quite possible that the prisoner was exasperated by the Zemindar's misconduct and he committed the

ଲେବମାନଙ୍କର ବସାବ ଦେବଳ ସୁତୀ ଡେଗା
ନାଲରୁ ସେବୁସ ଲାଭ ହେଉ ନାହିଁ ଯେ
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ କୁବେଶ୍ୟ ସଫଳ ଦେବ ।
ପ୍ରଳକ୍ଷ ଏବାର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବର୍ଷି ପଥ
ବ୍ୟସ କର ରଖାଯୁ ଏବ ପ୍ରକାମାଲେ ଉପକାର
ପାଆନ୍ତି ବା ନ ପାଆନ୍ତି ବୟସକୁପେ
ପ୍ରଗାଢ଼ିଲ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗର ଦେବକେକର୍ତ୍ତା
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜାଳ ଦେଇ କେତେ କରନ୍ତିଥିଲା
ଦେବକେ ଅର୍ତ୍ତନାବ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି ଏବ
ଦେବକେ ଅନୋଳକ କର ହୋଇଅଛି ତାଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାମାଲେ ସମ୍ମୂଳ୍ୟକୁପେ ଉପସମ୍ମୁଳ୍ୟ
ହୋଇ ଗାହାନ୍ତି, ପୁଣି ଅଛି ସେହି ନାହିଁ
ସେନ ଏ କିଳର ଦେବକୁଚିର୍କାର ପାମର
ବୈଷ୍ଣଵ ଦୂଦିଶା ଉପର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି ତାହା
ଅଛି ପାଠକର୍ତ୍ତା ସମନରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ
କରିଅଛି ।

ବାଠେଣ୍ଡିଲ୍‌ମାରୁ କଟକର ମାୟେ ଲାଗୁ
ଦୂରକର୍ତ୍ତା ଶଖାନ୍ତିରାହୁ ନାମର ପ୍ରାଚିନ୍ତେ
“ଦେବ” ନାମୀ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ବାହାର
ସଖାନ୍ତିରାହୁ ପ୍ରକାଶ ଥିଲୁ ଗ୍ରାମର ଦେଖିଲୁ

ସୀମା ଦେଇ ପୂର୍ବବାହିନୀ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଧାନ
ନାମକ ଶଖାରୀଷାହ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନରଥାଶୁଭେ
ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଯାଏ^୫, କିନ୍ତୁ କଳ୍ପାଜୀବି
ନାମକ ରୋଟିଏ ଆଖା ବାହାର ମୁଣ୍ଡିଲେ
କାନ୍ଦକ ସ୍ଥାନରେ ପୁଣୋକ୍ତ “ଦେଖ” ସହିତ
ଦେଇ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନାମାତ୍
ଶଖାକରୀଷାମାନ ଏପରି ଗତ କଷି ମିଳିଛି
କେତେକିରୁ ଯେ, ଶଖାରୀଷାହ, ମଙ୍ଗୁଳୀ,
ପାବଜାଧୁର, ବମେଲେ, ନରଲେ, ଚରଲେ,
ପୂରଣ, ଶୁଷ୍ଣିଶ୍ଵର, କମଳଧୁର, ତତସାଲଧୁର,
କାରତ୍ତା, ଓକୁନୀ, ବାସେନ୍ତ୍ର, ବାଗଲଧୁର,
ଓ ନେଲଧୁର ଏହି ୧୫ ଟି ମହିଜା ଓ
କାହିଁପଦା, କରିକୁଳ, ୮ଅରଚାନ୍ଦ୍ର, ପାଞ୍ଚମା-
ଶିଆ, ଖରମଙ୍ଗା ଓ କାରପଡ଼ା, ଏହି ୩ ଟି
ମହିମାମ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵୀପାରରେ ରହିଥାଏ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମପାଳକର ଅସ୍ତ୍ରଳ ୧୦୯
ବର୍ଗ ମନ୍ଦିର ଅଧିକ । ତାହା ସବୁ ଦୀପଘର
ସୁବାରୁ ବର୍ଷାରତ୍ତରେ ବିଜ୍ଞାକଳପରିବର୍ତ୍ତ
ଭଣୀ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦୀପର ଚିତ୍ରଃୀଳ
ମାରେ ସବୁ କିନ୍ତୁ ଦିଅ ପାଇଥିଲା । ଅଧିକମି-
ମାଳେ ବନ୍ଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ବନ୍ଦରେ
ଚଳ ଆସୁଥିଲେ । ସମ୍ମର ସାଇମାର ଅଶ୍ଵଲକୁ
କାରାଏ ନିକଟରୁ ମାରୁଗାନ୍ଧାଳବଦିକୁ
ଗୋଟିଏ ନାଲ କେବାକୁ ଅବଧେବ ହେବାରୁ,
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦୀପର ଅଭିଭୂତାଠିଥେବାର ଯେଉଁ
ଶାଖାଟ ଗଛ ବନ୍ଧିଥିଲା, ତାହା ସେହି କିମ୍ବା-
ଖାରର ମୁହାଶଳକଟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପବେଳେ
ଦ୍ଵାପରକଟରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ନମ-
ନମରେ ବନ୍ଦ ପକାଇ ଧାରାଟ ବନ୍ଦ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଟବା ବ୍ୟୟିତ ହୋଇଥିଲା ।
କିମ୍ବା ଯୋଡ଼ିଏ ଶାଖାକପାର ପାଣୀ ଗୋଟିଏ
ଖାରରେ ଅସମ୍ଭାବ ହୋଇ ନାହିଁବନିକୁ
ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ, ଏହି ଭୟରେ ବାରକମାସୁମା
କମଳିମାଳେ ସେହି ଦୀପ ବା ୧୫ ଟ ଗ୍ରାମର
ଚତୁର୍ବର୍ଷସ୍ତ୍ରୀ କେ ଦୁଇବର୍ଷ ଦେଇ କାହିଁ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ଉଥରେ ନିର୍ଭର କରି
୧୫ ଟ ଗ୍ରାମର ଲେବେ ନିର୍ବନ୍ଦରେ ପ୍ରାଣ
ଧାରଣ କବୁଥିଲେ, କାରକମାସୁର-କରମ୍ବିର-
ମାଳେ ତାହା କାଟି ଦେଇ ଗ୍ରାମଶୁଭ୍ରିକୁ
ନନ୍ଦାକଳରେ ଉପାଇଲେ । ଦ୍ୟାୟ ! ତି
ସଙ୍ଗକାମ ଉପତ୍ତିତ !!

ତେଣାର ନାଲ ହାଲଚୂପରେ ସପ୍ତିତ
ହେବ, ଦିନର ଅନେକ ମୋକ ଗୁରୁ ଦ୍ୱାରା

ପରମ୍ପରା ପୈତୃକ ହୁମି ଦସ୍ତଳ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଏଥର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କୌଣସିତାରେ ଯଥ ଲାଗି
ବଳ କାହିଁଦେବା ପୁଣେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁମତି
ନିଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ଅତି ମଧ୍ୟ କେବେ ସ୍ତୁଲବେ
୪-୮ ମସିହାରେ ବନ୍ଦ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ ବାଚିବମ୍ବାସୁରାଜନାଳାକା-ମନରେ ବନ୍ଦ
କାହିଁଦେବାର ଅରସଙ୍କ ଥିବାରୁ ସେ ବନ୍ଦ
ବନ୍ଦାଇବାକୁ ଅସୀକୁଳ ହେଲେ କହୁଁ ଜିମିହାର
ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଆମୃତଶା ନିମନ୍ତେ ସେହିସବୁ
ବନ୍ଦ ବନ୍ଦାଇ ଥିଲେ । ତାହା ସୁଦା ଜାଗର୍ତ୍ତମେଣୁ
କଟି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ପୂର୍ବାରୁ
ଅତି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଚିବମ୍ବାସୁ
ରାଜନାଳ ସ୍ତୁଲବେତନରେଣ୍ଟା କରିମୁରମାନଙ୍କ
କଥା ଅଟଳବେଦବାକ୍ୟ—ସୁତରା^୦ ଅପରି
ଶୁଣନ୍ତା କିମ୍ବ ? ଗରବର୍ଷ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ପ୍ରଭୃତି ସେ ଅଛିଲ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଯିବା କି ଯିବାର କୌଣସି ତାରିତମ୍ବ
ନାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ସେପ୍ଟୋମେନ୍ଡ ଅକ୍ଟୋବ୍ରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । କଳ୍ପନାକାଳ ପ୍ରବେଶ ମାତ୍ରେ ୧୯ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ଜଳରେ ଭାଷିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ସେହି ଗୃହରେ ଅଛି, ସେ ସେହିଠାବେ;—ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାଳ ଯିବାର ଉପାୟ କାହିଁ । ବନ୍ଦୀଜଳ କମିଟେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକବେଳକ ଅକାହାରରେ ପ୍ରାଣ-ଧାରଙ୍ଗ କରୁଆନ୍ତିରୁ । ସେହିମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସମୟକର ବର୍ତ୍ତିଥିଲେ ସେମାନେ ମୁଠା ଖାଇ ପ୍ରାଣ ଉପାଦାନ କରେ । ଆମେମାନେ ଶୁଣି—
ଅଛି ସେ ଅଗ୍ର ଅଗ୍ରବରୁ ବେଳେକବନ୍ତର ଚାହିଁ ଜଳ ଲାହିଁ । ତରୁଦିନ ଜଳପୁଣ୍ଡ ହେବାରୁ ଜାନାପରିବାର ହୁଏବି ପଶୁମାଳକର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଗଲା । ବାହାର କାନ୍ଦ ପଡ଼ିଗଲ, କାନ୍ଦାର ଶୁଭ ଜଳପୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲ—କେବମାନେ ଏ ସମୟରେ କପର ସହଜା ଛୋଗ ବର୍ଷାରେ ଜାରା ଦୂଦୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜାପିପାଇବେ ରବିଶୁଣ୍ଟମେଣ୍ଡର ପମରୁ କଣ୍ଠେଲେଖାଏ ଦେଖା ନୌକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ଗୃହସରୁ ଜଳ ମନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ବା ଭଜିପଡ଼ିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷଣ କରିବା ସେହି ନୌକାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରେରଣା କରିବାକୁ ପରିପାତ୍ୟ । ଦିନ, ନୌକା ଦେଖି କ ଲୋକମାନ

ସେହି କଳରେ ଅପ୍ରକଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦିବାରୀତି
କରି ବସିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୁହରାଜୀ
ଦେସୁଲେ ଅସମ୍ଭବ, ସେପୁଲେ ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷ୍ଯା
ବିପର ବୋଲିଥିବ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା
ନୃତ୍ୟୋକଳ । ଲୋକମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରୀ
ବରିଁ ପ୍ରାଣ ରଖି କଲେ । କେତେବୁଲାକରେ
ବାହୁ ପଡ଼ିଯିବାରୁ ଲୋକମାନେ ତାହା ଆସା-
ରରେ ମୁର୍ମୁଦଶ ପ୍ରାୟଦେଲେ ବେବେ ଗୁହ-
ପାଳିର ପଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ ଦରରଲେ—ତାହାର
ଲୟାର ନାହିଁ । ଏହିପର କେତେବେଳ ମାସ
ଅଛିବାହାର ଦେବାରୁ କେତେକ ଦିନ ଦେବ
ବଜ୍ରାଜଳ ଶତ୍ରୁଙ୍କର କୁଅଦାର ଦିଲା ସରେଁ
ଦାହାରା ଶକ ! ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲୁଥିପରେ ଲକ-
ବାହାରା ! ! ଶ୍ରୀକଷ୍ଣ ବହୁକାଳ ବଜ୍ରାଜଳରେ
ଦୂର୍ଭି ରହିବାରୁ ଚାଲିଗଲାକି ପଢ଼ିଯାଇ ତାହାର
ଦୂର୍ଗନ୍ଧରେ ବାୟୁ ଦୂର୍ବିଜ ଦୋରିଥାରୁ ଏବଂ
ପରିଶାମରେ କୁର ଓ ବିସ୍ତରିକା ବାରିବିମାସୁର
ଲଳକା ସଙ୍ଗେଁ ଅଭିର ସାଧନ କରୁଥାଇ ।
ଏବର୍ଷ କଳ୍ପାର ଅର୍ଥକ ପ୍ରଭାବ କି ଥିବା ସୁଲେ
ଏପର କଞ୍ଚି ଦୋରିଥାରୁ । ଯେବେ ଅପେକ୍ଷା-
କୃତ ଅର୍ଥକ କଳ୍ପା ହୃଦ ଦେବେ ଗୁହଗୁଡ଼ିର
ମୁନ୍ଦରିମନ୍ଦରେ ଏକାବେଳକେ ନିର୍ମାସେତରେ
ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପାଠକବର୍ଗ ! ଆମେମାକେ ଉପନ୍ୟାସ
ଲେଖୁ କାହଁ ହେ ଲେଖାର ଅଜମାନ ଅଳ-
କାର ତୁମ୍ଭରକର ମନୋଦେଶ କରିଛୁ । ଅଳ
କାର ତୁମ୍ଭରକର ସବିଧେୟ ଦୃଶ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା-
କରିବାକୁ ଅନ୍ତରମ ଦୋଷ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ-
ତଥ ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲୁ । ଯେବେ ତୁମ୍ଭୁ ଥାଏ,
ଅନୁଭବଗତି ଆଏ, କିଏ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକଳକ
ଦଶା ଚିନ୍ତା କର ଅନୁରୂପୀଙ୍କ କରିବ ?
ଆମୂଳକ ଜୀବାସ୍ୟ ଓ ସୈମ୍ବଲ୍ୟ ଦୋଷରୁ
ଆଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଦୁଗ ଗୋଟିଏ ବିମ୍ବମୟବହୁ
ଘଟନାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୋଷ କାହିଁ — ଅଳ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସାଧାରଣକୁ ଅଛିଦିଲ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ
କିନ୍ତୁ ଏପରି ଘୋବହି ଘଟନା ଅଛି କେବେ
ଓଡ଼ିଆର ଦୁର୍ଗାଗଣ୍ଠର ସମ୍ମାନି କି ?

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ! କରନ୍ତୁ କୁଟିଷ ପ୍ରଭୁବ-
ବଳରେ ମୁଦୂର୍ମନ୍ଧରେ ଭାବିତବର୍ଷ ସାଗର
ମହାଘାତର ଗର୍ଭରେ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏଇ କିନ୍ତୁ
ସହିରେ ପ୍ରଜାକବ କଷ୍ଟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସଜାତିର ଅଶ୍ରେ ଉଚିତ ହେଉ-
ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ହେବ ସମୟ

ଶୁଣାଯାଏ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ବନ୍ଦୁଦଳ ଏଠାରେ ରହିବେ
କାହିଁ ।

ଅପେକ୍ଷାଟ ଏ ବାଜିଗାନର ଉତ୍ତର ସବୁ ଏହି ପଞ୍ଚକ-
ଶତାବ୍ଦୀରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆସିଥାରେ ବନ୍ଦୁ କୌଣସି ଦିଶେଷ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ ।

ମୁହଁର ମେଟ ସେ ୨୦ ର ତ ସବୁ ସେ ୧୭ର ହୋଇ
ତାଙ୍କ ପଶି କହାଇ କାରଣ କେବଳ ଲାଟବଳ ଅଛେ ।
ତାଙ୍କଠାତା ପ୍ରଥମ ବୌଧି ବେଗର ପ୍ରାଦୂରୀକ କରୁଣ-
ଜାତ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସରିପତ୍ର ।

ପୁଣ୍ଡରବନ୍ଧ ମରାମତି ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଦୀପୀ ଗୋଟିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଜୀବ ପ୍ରସ୍ତର ଉତ୍ସବପିତା—
ସମ୍ରଦକ ମହାପ୍ରସ୍ତରମାଧ୍ୟେ ।

ନାହାଯେ ?
ନିମ୍ନକିରି ଦୁଃଖାବଦବଣ୍ଟପୂଣ୍ଡ ଅପାଳ
ଦଖାଇପଦ୍ଧତି କର କାହିକ କରିବେ ।

ଯେଉଁ ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣା ପୂର୍ବେ ପୁଷ୍ପଜିଲୀ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରଥମ ବନର ବୋଲି ଦୂରବିଜ୍ଞାତ
ଥିଲ ଏହି ଯେଉଁ ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣା ଦୂରଳାଧିପତି
ଦୁରୁଷୋତ୍ତମଦେବଙ୍କ କାହିଁ ଦିଲ୍‌ମୁଁ ସମୟରେ
ଦେବଦେବ ସାକ୍ଷୀଧ ଦର୍ଶକବାର ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଥିଲୁ, ଯେଉଁ ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣା ଯକଳ-
କଣ୍ଠେଇବ ସୁଦଶାତ ଛାଗିରାବାର ସାହେ-
ବକବ ପ୍ରିୟବାସପ୍ରାତ ଥିବାର ପୁଷ୍ପଜାଳ
ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲୁ ଏହି ଯେଉଁ ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣା-
ତାରେ ବିଶ୍ୱପତି ଅଦୟବରଦାତା, ସ୍ଵର୍ଗବ-
ିଦ୍ୟବନ୍ତ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵରପଦକାରୀ ଶ୍ରୀ ବମ୍ବନ୍ଦୁ
ଦକ୍ଷକୁଣ୍ଡଳ ପୂଜ୍ୟବାବୁ ଥଥୁଳା ଭବ-
ଶ୍ରୀଲେଖର କାମକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିବାଳୟ ଏହି
ମନ୍ଦିର କାମକ ଗୋଟିଏ ନୂଦି ଜୀର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟ-
ନ ଥିଲୁ, ଆଜି ସେହି ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣାର ଲୋମ-
ର୍ଧିକାରୀ ଶାକବଦୀ ଦୂରବସ୍ତ୍ରବିନୋଦକ
ଲେ ଦେଉଁ ଅକର୍ମଣିକାର ହୃଦୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍-
କ ପ୍ରମାଣିତ ନ ହୋଇ ରହି ପାଇବ ?
କି ଏଠା ଦରଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଜାବର୍ଗଙ୍କର
ପାଳକଙ୍କୁ ତ ହୋଇଥିଲ ? ଯାହା ହେଉ
ତୁମନ ଦୃଢ଼ାବଦ ଘଟନାଟ ଏଥିରେ ପରାପର

ର ପାଇଁ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁରୁ ଅଛି ଯେ ଏଥର ଆଜି
ପ୍ରତିବଧିକ ବର୍ଷମୀଳିବ ତାହା ପାଇବା ଅବଶ୍ୟ
ନୋଲକ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିପର
ହିଂକାରି ଯଥା;—ଗତ ଚାରିବର୍ଷ ହେଲା ଅନା-
ପ୍ରକ୍ରି ହେତୁ ଲୋକେ ଅଧିକାର ରେହିମାନ-
ରୁ ବର୍ତ୍ତିତବିଦନ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଥିଦାୟ କର

ପାରୁ କି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଚଳଇବର୍ଷ ଗତ
ଜ୍ୟୋତିଶ୍ମାସର ବାଗାମମ ଦର୍ଶନମାହେ ଅହସ୍ତ-
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶାଳେ ମହାପ୍ରମୋଦରେ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ମାସର
କର୍ମଶାଖର କରି ଦେହ ଅଧିକାର ସାହର କହନ-
ହାର ଦେହବା ପାଥେୟ ସଙ୍ଗେ କେହିଁ
ଦେଶ । ବୁଲି କହନ ଆରଦ କରି ଅଣି
ଏହିରେ ବପକ ପୂର୍ବକ ସେହିଁ ଦେହବାରଗୁଡ଼ିକ
ଅଧିକର ଶବ୍ଦାବଳୀ ହାର ସୁଧୋରତ ଏହି
ଦେହାକନନକର କରିଥିଲେ; ଉଦାଳାଂ ସେହିଁ
ଦେହବାରଗୁଡ଼ିକ ବିବଳିତକୁନ୍ତଳ ମସ୍ତକ ପର
ଦୃଷ୍ଟିଗୋତର ଦେଇଥିଲା । ଏହା କେବଳ
ଆମାଦ୍ୱାରୀ ଦେଇବୁ ଥାଏ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେହି
ଗୋରାଞ୍ଜିଦକର ଗର୍ଭାତ ଦେବାରୁ ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ବସ୍ତୁନ୍ତର ବିଜାଗୁଲୀୟ ସମସ୍ତେ
ଅନ୍ତରେ ଦେଶାଧିକ ହୋଇ ଜଗଧିତା ଉତ୍ସାହରକୁ
ବିକତାକ ମନରେ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲା । ଏଠାର
କବେଳ ସମ୍ବାନ୍ଦ ବିଜିତିମାଳେ ଦିନଦିନ ପୁଣ୍ୟ
ଏଠାର ପ୍ରତ୍ୱବ୍ୟାକା କାମକ ପ୍ରାମର ବିଷ୍ଵତ
ରଦାଏବାଗାନ୍ଧ ମଠରେ ଏହିତିର ହୋଇ
ଶାରୀରିକ ବୈଠକ କର ଏହିପରି ବିଶ୍ଵବକର
ଲେ ଯେ ଏହିପରିଦେଶର ସଜ୍ଜା ଶା ଜାଗି-
ଦାର ସାହେବଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀ ହୃଦୟ ହାଲ ଜଣା-
ବା ପୂର୍ବକ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗୋଟିଏ ନାଲ
ରୁଦ୍ଧି କଷଟଶାକଦାରୁ ବର୍ଦ୍ଧନ କର ଅଣିବାରୁ
ହିବେ ଏହି ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଜିଜାର କଲଟର-
ଦେବକ ନିକଟରେ ଏକ ବିରଖାସ୍ତ ଦେବତେ
କା କିମ୍ବରି ଦେଲୁ ପରେ ସରା ହଙ୍ଗ ଦେଲୁ
ପରଦିନ ଜାଗିରଦାର—ସାହେବଜିଲ୍ଲା
କଟରେ ବନ୍ଦୁଷଖିକ ପ୍ରଜା ଏହିତି ହୋଇ
ହି ବିଷୟ କହିବାରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଏହି ଅଦେଶ
ଲେ ଯେ ଅମ୍ବେ ଏ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାୟତ
ତର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ରିପୋର୍ଟ
ଦେଇଛି ଭୁମ୍ପେମାଳେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିରଖାସ୍ତ
ସାହେବଙ୍କ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଅଗତ କର ଏହା
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶାଳେ ଜୟନ୍ତିରାଜରେ କର-
ଥୁବ କର ସେଠାରୁ ଅସି ଜାହାର ଦୂର
ପରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାଇ ଏକଦରଖାସ୍ତ
ଏହି ନିଧାରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ନାଲ ଦେବା ଅଭି-
ବେ) ଲେଖି ଶାସତ କଲଟର ସାହେ-
ବନ୍ଦୁରେ ଦେବାରୁ ସାହେବ ପ୍ରଶାସିତ
ପ୍ରଦରଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ର କୌଣସି ଚାତାନ୍ତ ହୁକୁମ କ ପାଇ-
ବିରଖାସ୍ତକାରମାନେ ମହା ଲକ୍ଷ୍ମିରଣ୍ୟ-

ବେ ପଞ୍ଚଶିଲାନ୍ତର ଏବଂ କି ଉପାୟ କରିବେ
କୋଳ ଦୁଇପା ଦେଇଥିଲାନ୍ତର । ଅବସବ ଏ-
କିଷ୍ଯୁରେ ସମସ୍ତ ସମାଦିଷ୍ଟର ସମ୍ମାନକ-
ମାଳେ ମନୋଯୋଗ ଏବଂ କେବେକ ସମ୍ମାନ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ମନୋଯୋଗ କର ଅମୃତାକଳୁ
କିମ୍ବର କି ଦେବେ ଅମୃତ ହୃଦୟର ଶିମା
ବିହିବ କାହିଁ । କବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କବିରୁଜ ଗ୍ର ଦେଖାଇଲାବ ଚଣ୍ଡୋଧାୟକର
ଅସୁଖେଦୋତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାଳୟ ।

କ ୧୦ ମର ଗ୍ରେ ସ୍ଟ୍ରିଟ, ଶ୍ୟାମପୁର୍,
ବିଲକତା ।

ଏହି ଚିତ୍ରପାଳମୟୁରେ ୧୯୯୫ ସାଲର ଦିନ-
ପଞ୍ଜିକା ସବ ପାତ୍ରା ସମ୍ବାଧୀନ ସ୍ଥାନ୍ୟବିଧାଳ ଓ
ପ୍ରବୃତ୍ତିଶଳପ୍ରଦ ଜୀବିଷସମ୍ବନ୍ଧର ବାଲିତାପ୍ରସ୍ତୁତ
ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିତରିତ ହୁଏ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସେବିମାନଙ୍କର ପାତ୍ରାର ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫିଅ୍ୟାବ ।

ଯୋଗସିଦ୍ଧ ରସ

ଏହି ପ୍ରସକ ଅନ୍ତର୍ଧ ସେବନ କଲେ ନିଷ୍ଠୁର
ସକଳପ୍ରଭାବ ମେଦି ରୋଗ ଏକମୟାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ
ନିଃଶେଷତ୍ତବ୍ୟ ଥରେଗା ହୁଏ ।

ପ୍ରସାଦବକାଳୀନ ଜ୍ଞାନ, ପୂର୍ଣ୍ଣହତ ଧାରୁଳ-
ଗମ, ସରକୁ ପ୍ରସାଦ, ଶୁଣିଜଳବହୁ ପ୍ରସାଦ,
ମୃଦୁଛୁଟ, ମୁଖୀଯପୂର ଦେବ, ଶୁଣ ଏହ କୁରୁତ
ଉପଦ୍ରବ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାଡ଼ା ଶୀଘ୍ର
ସମଲେ କଳାପୁ ହୁଏ ।

ଶେଷ ୧ ଶିଖିର ମୂଲ୍ୟ ଠ ୨୯ ବଜା ୧ ଶିଖିର
ମୂଲ୍ୟ ଠ ୩୫ ପଦାଳି ୩୮ ଟ ୦ ୫

ପ୍ରଦିଶୀର୍ଣ୍ଣ—ସତ

ଏହା ସେବକ କଲେ ଗର୍ଭାୟୁ ଥିଲେ
ଦୋଷ ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ଦେଇପ୍ରଦର,
ଚକ୍ରପ୍ରଦର, ତିଷ୍ଣରଜଳ, ଅକାଳରେ ଅଧିକ
ପରିମାଣରେ ଚକ୍ରପ୍ରସାଦ, ଜଳଦଳ, ବାଧର
ଦେବକାଳ ଧୀଡ଼ା ସମସ୍ତ ନିଃଶେଷରୂପେ
ଆଗେଥିବ ହୁଏ । ବିଶେଷତଃ ଉପପ୍ରେସ୍
ଧୀଡ଼ାଜଳର ଅକାଳରେ ଗର୍ଭାୟୁ, ମୃତବୟା
ଓ ବନ୍ଧୁବାଦ ରେଗ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତି ହୋଇ
ଗର୍ଭାୟୁତିର ବନ୍ଧୁବାଦ ଲଞ୍ଚୁ କରେ ।

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ କଟକ ।

୧୮୩୮ ପରିହାରେ ସଂସ୍କୃତିତ ।
ଗବ୍ରୁମେଟ, ଶିଶ୍ରା, ବାରିଜନ ଓ ଛନ୍ଦିବାଜା-
ସମକୀୟ କାଷଚ ପଞ୍ଚାଦ ଶପା ହୁଏ ।
ଏଷ୍ଟିମେଟ ମାଲିଲେ ମିଳଇ ।

ମେଘରୋଗ ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାନ୍ ସହାଯ କିମ୍ବା ନିର୍ଭବ ହେବ । ତୁମର ପ୍ରମେଦବ୍ୟାଖ୍ୟ ଯେହିଁ ମାତ୍ରକୁ ଅକମଗ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏବାର ଛାପିଲୁଛି ନାହିଁ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟ ସବାରେ ଜାବନର ମାଧ୍ୟ ସରଳ୍ୟାଗ କରାନାହେ ।

ଏହି ଜୀଷ୍ଵଧ ସଥାପନରେ ଏକ ସ୍ମାଦ ବେବା
ବଲେ ନାହିଁ ବେଗ ଏହି ଛନ କୃତ ସପ୍ତା-
ହିବେ ଯୁବତଳଖେଗ ଅବସ୍ଥ ଅବେଳା ହେବା
ଯେଉଁମାନେ ଅବେଳାଙ୍କ ଦେବେ ନିଶ୍ଚୟ
କହୁଅଛୁଁ ଏ କଥାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜାବକର ଯେଷେମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଯେବେ ବସିଥିବେ ପରାଇତ ନ ଦେଲେ ଆଉ
ଯିବ କାହିଁ ଅନେକ ବେଗୀ ଅବେଳାଙ୍କ ଲାଭ
କିମ୍ବ ପ୍ରଥମୀଂସାଧନମାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅଭିନମରେ ଧୂତିଭାବାରେ ପ୍ରଥରିତ ହେବ
କିନିବଗା ଅନ୍ତର୍ପରିଣାମ କଞ୍ଚକର ଦକ୍ଷତରେ
ସ, କେ, ସପ କିମ୍ବାନବାଟାରେ ଏକ କଟକ
ଦରବାରଭାବ ପ୍ରିବେଳକିମ୍ବାନକ ଧୂତିଭାବମୟରେ
ଏହି ଜୀଷ୍ଵଧ କନ୍ଯ ହେଉଅଛି । ମନ୍ଦ୍ୟ ଏହିହି
ପିଲୁ ଟ୍ୟୁ କା । ପୁଲିକା ଓ ଜାବଝର୍ଣ୍ଣା ସ୍ଥାପନ

ବିଶ୍ୱାସ ଦସ୍ତଖତ ।

ଦେଖୁଥିବାପ୍ରକାଶ କବିତାର ଅବାର ଲଗ୍ନୀଙ୍କ
ସୟମ୍ବୁଧ ପ୍ରତି ଯବଠେଳ ହେଉଥିପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସେଗରୁ ମୁଣ୍ଡ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରମୁଚ ଅଛନ୍ତି
ମତ ତନିକର୍ତ୍ତମାନରେ କୌଣସିଶେଳା ଅବେଳା
କ ହୋଇ ଫେରିବାର ଦେଖାଯାଇ କାହିଁ
ସେଗରୁ ମୁଣ୍ଡ ଥାଇବାର ବାଜା ଯେବେ ତୁମ୍ଭ
ଆଏ ଦେବେ ଘାଯାନ୍ତି ସେଗର ବିବର
କଣାଇଲେ ଅଛି ଅନୁଭ୍ୟବରେ ଅନୁଭ୍ୟବ
ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ଅବେଳା କରିଛେବେ । ତେ
ଅକେକଲେବନ୍ତି ଅବେଳା କର ଅକେ
ପ୍ରସଂଗପାଇ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲିକାଗଜ

ତଳିଲିଖିତ ଶୟା ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୌଧ୍ୟ ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟର ସମ୍ମନ
ବୀଷାରକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଥବିଦ୍ୱି କର କମ୍ପାନିକ
ଦୋକାଳରେ କିମ୍ବୁ ଦେଇ ଅଛୁ ସଥା—

୧୫ ପଢ଼	ବାର	୧୯୫୮ ଏମ୍/୩	୧୯୫୮ ଏମ୍/୩
୧୬ ପଢ଼	"	୩୩	୩୦
୧୭ ସଠି	"	୩୧	୩୦
୧୮ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ	"	୩୩	୩୦

ଦେଖାଇମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତୀମାତ୍ରକେ ଏବଂ
ତରେ ରିକ୍ଟ କା ଅଖବ କିମ୍ବୁ କରିବେ ଅଛିବି
ସୁଲକ୍ଷଣ ମଲଧରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ମଲଧରେ

ଶ୍ରୀମୁଖ ବାବୁ ଗୋପନୀଯଙ୍କର ସୟତର
ଚତୁର୍ଥୀଧୂବଜାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବାଳକ
ଦେବାଳାନରେ ଦନ୍ତକୋଣା ଓ ହିଲ୍ଲଗ ଓ
ରେମ୍‌ପାର୍ଟିଗେର ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସକରା ଓ କଲ-
କଜ୍ଜ ତମାଖୁ ସତରତର ଦିନ୍‌ଯ ଦେଇ ଅଛି
କାହା ସମେତ ଗ୍ରାହକବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦିନ ଥାଇ ଦେବକ ଫେଲିବା
କଲାପାତ୍ର ଦିନ୍‌ଯ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
କାହା ନିମ୍ନ ଜଗରେ ଲେଆଗଲ ପାଦାନର
ପାଦା ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଦେବାଳାନରେ ଅଛେ-
ସବ କଲେ ସୁଲବ ମୂଳରେ ପ୍ରାସାଦ ଦେବକ
ପାଇବେ । ଏହଜା ଅମେମାନେ ଦିଲୋରଙ୍ଗାନ୍ତ
ଦିନ୍‌ଯ ସବାରେ ଦେବାଳାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛୁଁ । କେହି ଖରବ କରିବାକୁ କହିଲେ ରାଜ
ଦିନ୍‌ଯ କରୁଯିବ । ସବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାମ ବିନ୍ଦମ
ଦେବକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପାଣା ମନ୍ଦିର ସବାରେ ରହ
ଦ୍ୱାରା ରେବେ ଏକ ବିନ୍ଦମ ଟ ବଜ ଟ୦୦୦
ହିସାବରେ ବଡାଦେଲେ ଥାଇ ଆମିବେ । ମାତ୍ର
ବାହାର କିମ୍ବା ଖରବକିର ଭାବ କାବ ଉପରେ
ଥିବ । ଏତ ଦେଲେ ଶାତରୁ ପରି ମୂଳ୍ୟ ତା
ଦେବାକ ହେବ ।

१४३८

ବଳର ପେଣାଥା ୧	ଶାତ ପିତ୍ତସ ଶ୍ରୀ
ପଢ଼ିଲେ କୁଟ ଦେଲେ	୨୭ ଲଜ୍ଜିତ ଶ୍ରୀ
ମନେ ।	ବନ୍ଦନ କେହେବୁ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵରାଚାରୀ	ଉତ୍ତର ପୁରୁଷାଧିକ୍ରମ
କର୍ମପାତ୍ର ଦେଲ କରିବା	୨୯ ଏହାର କୃତ୍ତିମ
ଯେତ ସାରାଂଶ ତୋରି	କେନ୍ଦ୍ରକ ଉପୋକ ମନ୍ଦିର
ସହିତ ।	କେନ୍ଦ୍ରକ ଅବଲମ୍ବନ
ଭୁଲଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା	ମାର୍ଗୀର୍ଥ ବାଜାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦିର
କରିବା କାହାର ଦେଖିବା	୨୯ ଦେଲେ ମୋହିର
ପିଲ ଓ ମନ୍ଦିର ।	ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦନ ପାତ୍ର
ପେଣିଶିଳ ବାହାରା ମନ୍ଦିର ।	ମାତ୍ର ।
ମାହା ପରାମରି ମଠୀ	୨୦ ରେବାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦିର
କରିବ ଓ ଲାଗାନୀ	ମାନୀଙ୍କ ଓ ମନ୍ଦିରାଳୀ

ଦେଖିବା କୁଆ ।
 ଦେଇ ହେଉ ।
 ନମର ସାହୁ ।
 ତାହାର ସାହାର ହୁଏ ଦେଇ
 କୁରା ପଞ୍ଚଶଳ ହେବ
 ତଥୋତ ବୈଜ୍ଞାନି—ଅର୍ଥାତ୍
 କୁରାଲୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ।
 ଅବଳ କୁଆ ।
 ଖେଳକ ସ୍ଵତ ହେବ ।
 ବସୁନ୍ଧର ଅଳ୍ପ ।
 କୋବେବତାଇହୁ ।
 ପୋରମୁଳକ କେବଳ
 ମେଳ ଓ ଦରକ ଦେଇ
 ଉପର ଯବେ
 କୁରାଟ ବାଠ ଘରୀ
 ଲେଖିବାବେଳେ ଯାଇ
 ଓ ସୁର୍ତ୍ତରେ ଦବ
 ଏହା ।
 ଅଭାବ ତାମ୍ବୁ
 ୫୫୧୦୦
 ୫୫୧୧୦
 ପରେକୁଳ ଦୟାଇ ଯା
 ସହି କି । ୨୮୮
 ମୋହାର ମୋହାରି
 ଉପର ଧ୍ୟ ହେଲାମୁହୁ
 ତପ୍ରମା ସାହିତ ହେବ
 କବିତାବଳିକର ତେ
 ତେବା ।

ଦେବତା ଅବସ୍ଥା
 ଏହଙ୍କ ବାରମ୍ବା
 ସୁଅଳ ପେନ
 ଅଟମେଟିକ ପେନ୍‌ସିଲ
 ଆହ ଏ ପେନ୍‌ସିଲରେ
 ଲେଖ କରିଛ ଯେଣ
 କବୁ ଫଗାର ବେହି
 ପେନ୍‌ସିଲ ଲେଖାର
 ପରେ କବିତ କରିଲ
 ଦେବର ଚକ୍ରର ଉପର
 ଲ ରହେ ।
 କଟିଲ ଦେଖନ
 ପ୍ରପରିଷ କେଳରେ ପଠିବ
 କାହ ଆଜିବ
 କବିତର ଖୋପର ଅଧାର
 ଦିଲାର କଣ୍ଠର
 ଭାବିଗାର ଦବର
 ଜରାମା ।
 ଲେଖ କୁ ପେନ୍‌ସିଲ
 ସମ୍ମ କୋତର
 କହାରମୀ ମାତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ତ କବ
 ମନ୍ଦିରମାରାବ ତ ତଳା
 ପାଇ ପାଇଶୋଇ ତ
 ମାତ୍ର ।
 କିମ୍ବା କାହ

ପିତାର

ଏ ଘାରକୁ ହେଉଥିଲା ପାଦରେ ଉଚ୍ଚ
ନିଅଁରେ ତରଳାର ବୋଠାଗୁଡ଼ ଫାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା ବନ୍ଦ ହେବ ଗରୁ ମଧ୍ୟ-
ଅରେ ଲେପିଦେଲେ ମଜବୁତ ଓ ଛାଇ ଧରିବ
ନାହିଁ ।

ତରିକୁ ଚନ୍ଦ୍ରା ଓ ସାଇଲେ ଲୁଗାଏବାକି
କାଳ ମୁଖ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବସ୍ଥର କର କାଳ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁଦୀକସନ୍ଧୁ ଦିପତ୍ରିବା ।

୬

ତା ୧୨ ଦିନ ଲାଟିକ ହକ୍କମୁଦ୍ରା ସହ ୫୮୭ ମେଟ୍ରୋ ମେଟ୍ରୋ । ମୁଣ୍ଡା କାର୍ଗିକ ହି ୨୫ କ ପକ୍ଷ ୨୭୫୫ ଲାକ୍ ଏକଟାର

ଅପ୍ରେମ କାଣ୍ଡେଳ	ଟ ୨୫
ପଞ୍ଚାଦେୟ	ଟ ୨୫

ତେବୀର ଜୟନ୍ତେକୁର ବାଲେଦ୍ଵରକୁ
ସାଇ ବାବବାଟ୍-ସୂଳସମ୍ମର୍ଗୀୟ ଗୋଲମାନର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରବାଗ୍ୟରୁପେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁମାର
ବୈଲୁଣ୍ଠନାଥ ହେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ଥିର୍
ହରୁଅଛି । ସେଠା ତେବୀ ଜୟନ୍ତେକୁର
ଏଥୁପ୍ରବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଶୁଣିଜନକ ଜ ଦେବା ଅଥବା ଅନୁଭବିତ
ବାରଣ୍ୟ ସୁଲବ୍ୟାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଲାଅଛି
ତାହିଁ ଜଣାପଢ଼ି ନାହିଁ ।

ହାଇଦରବାଦର ନିଜାମ ଗୁର୍ଜାୟ ଗର୍ହୀ-
ମେଘକୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲାକୁ ଅଗ୍ରଭର
ଦେବାର ଦେଖି କପରତଳର ମହାରାଜା
କାର୍ତ୍ତିକ ପାଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର
ଛୋ ଗର୍ହୀମେଘକୁ ଜଣାଇଅଛିନ୍ତି । ମହାର-
ାଜର କାର୍ତ୍ତିକ ଆୟୁ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ତହିଁ-
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦେଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପେଷକସ୍-
ଦେବାକୁ କୃଷ୍ଣ । ସୁତରଂ ପାର ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଭାଦାକୁ ପନ୍ଥରେ ସାମାଜିକ
ନୁହଇ । ଗର୍ହୀମେଘ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନ
କେଲେ କଷା । କିନ୍ତୁବା ଅନେକ ସଙ୍ଗ
ମହାରାଜା ଏହି କାଟେ ହରବରରେ ପଡ଼ିବେ ।

ଏ କର୍ତ୍ତାରେ ଲଟକନ ଖଜଣା ଅଛି-
ସୁମଧୁର ଦାଖଳ ହୋଇଗଲା ଓ ପୂର୍ବବର୍ଷ-
ମାତ୍ରକଥର ଛାଇ ଓ ଗଣ୍ଡଗାଳ କିନ୍ତୁ ଦୋହା

ନାହିଁ । ବଜୁବ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଥା ଏଥର ପ୍ରଧାନ
କାରଣ ଅଟଇ । ଏ ବର୍ଷ ଲଙ୍ଘନ ଖଣ୍ଡଶାର
ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରାୟ ପାଇଶତଳମର ସଦୃମଦାଳର
ଆସିଥିଲ । ଏହି ପାଇଶତଳମର ଟଳା ଦାଖଳ
ଦରିବା ସବାରେ ପ୍ରାୟ ସହପ୍ରେମେକ ମୋହି
ସଲରୁ ଥିଥାନେ, ଖଣ୍ଡଶାରାଳାରେ ଭାତ୍ର ତୁ
ଲଗରରେ ଜଳତା ହୋଇଥାନ୍ତା । ବେବଳ
ଏବାର ସେ ନବାରଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଅକୁରାଜସଦାୟୀ ମୋହିର ଲେବକର
ବାତ୍ର ସୁଧା ହୋଇଥିଲୁ, ସେମାନେ ଯିବା
ଆସିବା ପରିଶ୍ରମ ଓ କାନାଦି ଖଚାରୁ ରଖା
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରଥା କମେ ପ୍ରଭାବ ହୋଇ
ଏଥି ଅଧିକଲେବ ଫଳଭାଗୀହେବେ ।

ଶବ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବକରେ ଜଣେ ପଥ-
ପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ବେଦାରଗୌତ୍ମ-
ନାମରେ ବାବୁ ବ୍ୟାଧାନାଥରୁ ଯେଉଁ ପଦ୍ୟ
ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସହିର ପ୍ରାବିମୃତେ
ଲେଖାଅଛି ବି ଫୁଲନେଷରରେ ବେଦାର—
ଗୌତ୍ମ ନାମରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦର ଅଛି ତହିଁର
ପୋର୍ଣ୍ଣିକକଥା ଲିଖିବି ଦୋଳଅଛି ସେ
ପୁସ୍ତକ ସେବୁପିୟରଙ୍କ ପିଶମୟ ଏବଂ ଥୁରି
ନାମକ କହାରୁ ଅନୁବାଦର ଦୋଳଥୁବାର
ଏବଂ ବ୍ୟାଳି ଅନୁସାରାକପଦକ ବାଦାରକର—
ବାବୁ ବ୍ୟାଧାନାଥ ବାବୁ ସେବିଥାରେ ବାନ୍ଧିଦୋଇ
ସୀଙ୍ଗାବକଲେ ମାତି ପ୍ରାଚୀଶକକ ଦ୍ୱିମରୁ ପୁସ୍ତକ-

ମଧ୍ୟରେ ଭାବା ସ୍ଥିକୁର ହୋଇ ନ ସୁବାର
ବହଲେ । ଏଥରୁ ପଦିପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛୁଟି
ବ ବ୍ୟାଧାକାଥ ବାବୁ ଛାତିଲାହୁଦ୍ୟାନର ପ୍ରଥାନ
ବବି ଥୁବାସ୍ତୁଳେ ଭାବାକର ଏପରି ଅସର-
କତା ସୁନ୍ଦର ନଦି ।

ସରକାରୀ ଥାଯୁ ବ୍ୟୟର ଅଳୁଷକାନ ନିମିତ୍ତ
ଯେଉଁ କମିଟି ବସିଥିଲେ ସେମାନ ଅଳ୍ପକାଳୀ
ବଥା ମଧ୍ୟରେ କଲିକତାର ଟାକାଖାଲୁ ଛଠା-
ଇହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବରାଚାଇନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ
ମରରେ ବମେଇରେ ଯେଉଁ ଟାକାଖାଲ ଅଛି
ତଥାର ସମସ୍ତ ଭାବରେ ସକାଷେ ଟବା ପଇସା
ଗଢା ଯାଇପାରେ ଏହ ସେବେ ଗୋଟିଏ
କଲରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟେକ୍ଷଣ ସିଦ୍ଧ ଦେବ ଦେବ
ଅଛି ଗୋଟାଏ ଟାକାଖାଲ ରଖିବାର ବାହଳି-
ବ୍ୟୁତ ଭାବ ଅଳ୍ପକାଳ ନୁହଇ । ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ ମନକୁ ଏକଥା ଦେଇଅଛି
ତଥାର କଲିକତା ଅଞ୍ଚଳ ବାରିଜାର କୁଟ
କାପାର ଦେବ କି ନା ଏ ବର୍ଷପୂରେ କଲିକତା-
ବଣ୍ଡବସଗ୍ରାମ ପରମର୍ଶ ଲେତାଇଛନ୍ତି । ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବନୀମୁଖରେ ବାର୍ଷିକ କଲେ କଲିକତାର
ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ଉଠିଯାଇ ବମେଇର
ମହିନୁ ବଣିକ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର କିଶେଷ
ଜାହ ଦେବ ।

ବିଜ୍ଞାନସମ୍ମାନ ଲେଖାଅଳ୍ପ ବ .ବର୍ତ୍ତମାନ

ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀରେ ତ୍ରାଣିଗପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ
ଦିଦାରି ଦୁଃଖ ତାହା ଅପମାନ ଛାଡ଼ା ସଥାଳ-
ସୂଚକ ନୂଦିଲ ବୋଲି କେବେ ପଣ୍ଡିତ ଦାନ
ପ୍ରଦାନ କରିବା ଶତବେଳ ଅଛନ୍ତି । ସର ନଜା
ଶୌଭାଗ୍ୟରମେହଳ ୧୦ ଲୁବ ମାତ୍ରକ ଠାରୁ-
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ଉପକଷରେ ଅନେକିତ ପଣ୍ଡିତମା-
ନଙ୍କୁ ନୂତନପ୍ରାଣୀରେ ବିଦ୍ୟାପୂର୍ବକ ଭାବୁ
କିମ୍ବା ଧୀର କରିଅଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସରରେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମାନମେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହେଶ୍ୱର ନନ୍ଦାସ୍ମୀ
ଦେବୀ ନିକାଧୟ ସଭାପତି ଦୋଷଥିଲେ । ସଭାପତି
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଲଖେଳର ଡକାର ନନ୍ଦନ
ଆସନରେ ବସାର ଫୁଲ ବନଜ ପଦିଲ ରେ-
ସମେ ଓ ସୁନ୍ଦର ଯୋଜି କଂଗାର ଥାଳ ସବେ-
ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗନ୍ଧ ଝକା ଦେଇ ବିଦ୍ୟାୟ
କଲେ । ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଗୁରୁ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ବାକର ପରମାଣୁ ନ୍ୟାୟଧିକ ଦୋଷଥିଲା ।

ଅସୂଳାଙ୍ଗେ ଦୟାକର ଉପାଦ ଜୀବ
ହେଉଥିଲା । ଅସୂଳାଙ୍ଗେବାରିମାନେ ମରା କରି
ଦୟା ଶତ୍ରୁ ବାହାର କି ପୁଲସ ସେମାନଙ୍କ
ଧରିବାକୁ ଶୁଭ୍ରମାର୍ଯ୍ୟ । ଲଭିତ ବାହିନୀ
ଧରିବାକୁ ପଠିବି ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଦୂରମାର୍ଯ୍ୟ ବାର-
ବାର ଦଶାଖ ଧାରାକୁ ବାରାଦ ମେଳର
କିଳିତମାର ବା ୮ ଗରେ ଲାଗୁଳ ଦରର
ଧାରାର୍ଥ ବୁଝାଏ ଯେ ଛେମସ ଶେଳଦ୍ୱାଳ
ଓପାର୍ଶ୍ଵ ପାଦବିନାନକୁ ନାମରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ-
ଟର ଅଧିକାରେ ଉପରୁତ ଦେବୀ କାରାର
ସମ୍ମନ କରି ହେଉଥିଲା । ଏମାନେ ସମୟେ
ପାଇଁ କୁମାର ସବୁ ଅଟିଲା । ଶୁଭ୍ରମାର୍ଯ୍ୟ
ସହେବକଙ୍କ ତିରମାର ବାରବାର ଦଶାଖ
ଦୋହରିବାକୁ ଯେ କିମ୍ବା “ଦିବୁଷରେ ଅଧିଳ
ବିବିଧିଲେ । କରୁଣାଳ ଦିଲ୍ଲିନାହୁଁ” ଏହାକୁ
ବାବଗାରଙ୍କ କେବାବେଳେ ନରଭବିମାନେ
ଅତିମାତ୍ରାକୁ ପୁଣ୍ୟକରିବାର ଦେଖାଇ ଥିଲା ।
ରାଜ୍ଞୀମେଘ ସେଠା କାଣ୍ଡେଶ୍ଵରରୁ ୫୦୪
କରିବା କାହିଁ ଯେତେ କଟିବ କପାଳ କଲେ
ଦେଇ ସେଠା ଲେବାନେ ଶୁଭ କି ହୋଇ
ପଲ୍ଲେ ହୋଇ ସବାକୁ ଯାଇଅରିଲା । ଏଥର
ପରିଶାମ ଶୁଭକରିବ ଦେବାର ଆଶା ଦିଗୁନାହୁଁ

ଜଣେ ପହଞ୍ଚେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଶତ
ଅବୋବର ମାତ୍ର ତା ୨ ରଖିରେ ଖଳକୋ
ଏବି ଅଠମନ୍ତି ଦିଦ୍ୟ ଅଧୀଷ୍ଟର ପରିଲେବ

ଦେବାରୁ କୁଳୟ ଗତଜାତରେ ମେଞ୍ଚିରମେଣ୍ଟ
ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ସଜାବରିବାରକ ଦୂର
ସୁହ ଅଛନ୍ତି ଗବ୍ରାମେଣ୍ଟ ନଗର ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
ଟକା ଓ ଅସବାବ ଗୁଡ଼ିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏପରି ସର୍ବାଚାର
ହୋଠ କର ଅଛନ୍ତି ମହାବଜ୍ଞାନର ଶୁଦ୍ଧିମନ
ସ୍ଥରେ ୫୦୦୦ ବାହୁଣ ହୋଇଥିଲେ ସଜାବ
ସୁହ ପ୍ରତ୍ୟେବ କଣ୍ଠେ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କାକାରେଣ୍ଟାର
ଦେବା ନାହିଁ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସର୍ବାଚାର
ଟ ୦. ୫୮୮୮ ଏପରି ବିଦାୟ ଦର୍ଶିଣୀ ଦେବାରୁ
ଉଚ୍ଚ ବାହୁଣମାନେ ଅସମ୍ଭାବ ହୋଇ ସକାପୃଷ୍ଠାମାନ
ଦେବାରୁ କ ୨ ଟଙ୍କା ତୁଳ୍ବଣ ପାଦାବାତରେ
ପରିଲୋକ ଚିଲେ ଏଥିରେ ୨୦୦୩୦୦ ବାହୁଣ
ଦର୍ଶିଣୀ ପାଇଥିବେ ଏ ଅଛି ଦୂରକର ଦିଶିବୁ
ଶା କାହିୟାଗ ନର୍ଦିଶକବେ ଅଛି ଦାତାଗାନ
ଥିଲେ ଭାବାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିର ଏପରି ସଟନ
ଦେଲ ଶୁଣିବାରେ ଏପରି କୌଣସି ପୁଲରେ
ହୋଇ ନ ଥିବ ମାତ୍ର ବହୁର ଟଙ୍କା ଗୋପନ
କରିଥିଲୁ ମହାବଜ୍ଞାନ ଅଛି ଦେଇକଣାକ
ଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟରଙ୍କ ଶୀଘ୍ର ଚଲିଗାନ୍ତ ପିତାଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ମୃତିବଳ କଣା ଯାଇଲୁ ସ୍ଵରେ ସ୍ଵରେ
ଆଖି କିମ୍ବା
ହେଉ ଥେବେ ମଧ୍ୟ ସମେ ହେଉ ଥେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଅଛି ତାହା ସ୍ଵର୍ଗାଦିଜୀବିତରେ
୩୦ହମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଡକ୍ଟରଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାହାରବାର ବିଳା ହାଇଏଟ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଖେଳସମ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କରେ ମାଠକୁ କେ
ବର୍ଣ୍ଣିଲା—କାମଧୂରରେ ବାଟର ତିଥ ଲାଲମାନ
ସ୍ଥର କଥର ମାଠକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଲାଲମାନଙ୍କ ଦିଲ୍ଲି ଦେଇ ଆସି ବିମେନ୍ଦ୍ରି
ପଦ୍ମଶାଲାରୁ । ଏମକେ ଏ ଦେଇଗାନ୍ତମାନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ରି ହେବେ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାଠକ
ବେଗଭାବର୍ଯ୍ୟରେ ମାଠକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏବି ଆସିଲ ସୋନାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୧୭୦ ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ ଏବି ଅଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁକଳ
କିମ୍ବା

କବିତା ପଦ୍ମନାଭ ର ଅ ଥରେ ଜିବି
ହେବ । କାଗଧରଠାରୁ ବସନ୍ତ ପଯ୍ୟନ
ରେଲିକାଟର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପ ନ ହେଲେ ୧୫
ସକ୍ଷି ୩୦୮ ବାଲ କୁଳର ମସରେ ପିଟାଇବ
ଆଶାରେ ପହଞ୍ଚିବ କାର୍ଯ୍ୟର ଚନ୍ଦରରେ ହେବ
ବି ବିନୋଦପ୍ର ବେଳିଅଛି ।

ବ୍ୟବସାଦର ନିଜାମ ଭାବରକର୍ତ୍ତର
ଭାବର ପଞ୍ଚମୀମାର ବସ୍ତାବଲୀରାଯ୍ୟବାବେ
ଭାବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୨୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା-
ଲେଖାଏଁ ସାହାଯ୍ୟ ସରୂପ ଯାତ୍ରାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧ ସେଇ ଭାବରେ ଭାବୁର ଭାବର
ଦେଇଥିଲୁଛି ଭାବୁରୁ ଜଳା ଯାଉଥିଲୁ ଯେ
ଭାବ ସାହାଯ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ପ୍ରତିବର୍ଷ କରିବେ ।
ମାତ୍ର ଏ କାହିଁଟି ଭାବମ କି ମଧ୍ୟମ ସମାଦ-
ପଦମାନଙ୍କରେ ଏଥର ଅନେକ ବିଭାଗ ଲାଗି-
ଅଛି । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦିବେଜନାରେ ଏଥର
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରବଳ କରିବା ଭାବିତ ନୁହିଲ ।
ପ୍ରଥମରଃ ସେଇଁ ଭାବରକର୍ତ୍ତର ବ୍ୟୟ ନାହିଁବ
ପ୍ରାୟ ୨୦ ଟଙ୍କା ତହିଁ ତୁଳନାରେ
୨୦ଲକ୍ଷ କିଛି ନୁହିଲ । ଭାବୁ ୨୦ ଲକ୍ଷରେ
ବ୍ୟବସାଦର ଅନେକ ଭାବର ହୋଇ-
ପାରେ ମାତ୍ର ଭାବରକାଳେ କରିବାର ଅନ୍ତରମାତ୍ର
ଭାବା ଦେବ ୮୦ । ସୁତରା ଭାବର ନାହିଁ ।
ଦିଲ୍ଲୀଯତଃ ଏହିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଭାବରକର୍ତ୍ତର
ଅକ୍ଷୟାନ୍ୟ ସକାଳ ପ୍ରତି ବଜ୍ର ମନ୍ଦ ହେବ ।
ନିଜାମ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କାଳ ଏହି ମଦାସଙ୍ଗୀ
ଭାବା ପ୍ରବଳ କଲେ ଏହି ଦେଖି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସଙ୍କାଳରେ ତୁଳନାରେ ଦେଖି ପାଇବ ନାହିଁ ।
ନମ୍ବୁରୁ ଘରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନମ୍ବୁରୁ କିନ୍ତୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିଲାକୁ ଅଶ୍ଵର ଦେବେ ମାତ୍ର
ସମ୍ମାନର ଅବଧି ଗା ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ସମାପ୍ତ
ନୁହିଲ ସୁତରା ଭାବରକାଳ ଅକ୍ଷୟ କାହିଁବ
ଏହି ଏ କଥ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧର ପରାର ଶ୍ରୀ-
ରାଜର ବିଷୟ ଦେବ କାହା । ଏଥର ମନ୍ଦ-
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରକୁ ପଶ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଶୁଣନ୍ତିରଙ୍ଗରୁ ଧୀରଜୀ-ଦଶ୍ୟରେ
ସହବଳ ଦେବାର କାରଣ ପ୍ରକାବନ୍ତ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରଗରତ ଦେଇଥିବା ଲଂକାପ୍ରଦୀପରେ
ଏହପର ଲୋକାତ୍ମକ କି ପନ୍ଦାର ମହାରାଜୀ
ପାତଳା ସବା ସମ୍ମୟରେ ମିହିବେଳ ଲାମରେ
ଜଣେ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ଅବସର କରିବାରୁ
ମହାରାଜୀ ତାହାର ଚିନ୍ତାଛୋଇକେବା
ଅତିକ୍ରମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଲେ ଏବ କର ସେବା
ସବେ ବିନାତ ଯିବାର ଥିବାରୁ ମହାରାଜୀ
ଧାର୍ମିକ କରିଲେ ଓ ଅନେକ ଗୋଟିଏ
ଅନୁରୋଧ ଯେ ଆମ୍ବକରୁ ଶାମର ଲୁଭାର
ଏଥା ଏବ ବଜୀ କୁମାର ଓ ବଧଳୁ ଶେ
କିମ୍ବା କରନାମାରିବାକୁ ଭାବରକ୍ଷିତର ଧା

ମନେ ପାଞ୍ଚମୟୁର କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରକାର କ୍ଷେତ୍ରଗୋପନ
କରିବା ଏଥା ଅବେ କହିବାକି ଦିବେ । ମେ-
ବେଳୀ କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ଶୁଣି ମହାଶୂଣ୍ୟ ଗାଁଦା ଶୁଣି ପାର୍ଵତୀ ମହିଳା-
କଳେ କହିଲେ ତରାରଜ୍ୟ ରମଣୀକର ଏବା-
ଦୟା ଦୂର୍ଦ୍ଧା ବୋଲି ଅମୃତ କିଛିମାଡ଼ ଜ୍ଞାନ କ
ଥିଲା । ଏଥିରରୁ ସେବେବେଳେ ଲେଉଣ-
ଗତରୁ ତାରତବର୍ଷକୁ ଯାହା କଲେ ତେବେ-
ହେବଳ ବଜ୍ରୀ ଗାହକୁ ଅନୁଗେତକଲେ କ
ଲାଭତମହିଳାଙ୍କ ହତାର୍ଥେ ସେ ଯେମନ୍ତ ସାଧ-
ମନସାରେ ତେଣ୍ଟା ରହିବେ । ଏହି ଆଦେଶ-
କରିବେ ଶୁଣିବାର ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲେତୁତଥାଲି ବୁଝି ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ
ଆଜିକିଲିଖିବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବନ୍ତୁ ଅଗ୍ରବର
ଦେଇଥିଲୁ ତହିଁରେ ଅଶା ଦେଉଥି ସେ
ଏବାହାର ମଦତୁଳସିକାର ସାଧଗବେବ ଏହି
ପାଦବର ଗୋଟିଏ ତିରଶ୍ଚାୟୀ କିର୍ତ୍ତି ଗବ-
ବିବେଳେ ରହିବ ।

କଣ୍ଠୋର ନହାବ ମୁଖ ଉଥିଯ ଦଲି ସାବଳ
ଶାବକିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣିଷ ଦିବରେ ମୁସଲମାନ
ଆଜାନୁସାରେ ଯେଉଁ କିଷ୍ଟ ଦୁଆର ତାହା
ଜାବାହାର କି ପ୍ରାରେ ହେବ ଏକଥା ଯେତେ
କିନ୍ତୁ ଗଣ୍ଗୋଳ ଲାଗିଥିଲା ମାତ୍ର ନବାବଙ୍କ
ତାର ଲମ୍ବକ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଜେତନବିଲଙ୍କ—
ଏକଥ ବର୍ଣ୍ଣିତିବେଳ ସହ ଓ ପରମର୍ଶରେ
ଦୂର ଜାବାବଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଓ ପଟ୍ଟବଣୀ ନବାବ
ଆସମଦାଲ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମତ କିମେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ—
ବଳକୁମାର କମରଇଦୁଗାହାହରକୁ ସକଳ
ଭାବ ଅର୍ଥର ଦୋଇଅଛୁ ଓ କଳକୁମାରଙ୍କ
ବୃକ୍ଷ ଓ ଯୋଗାତାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପରିବା-
ରସ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ପାଇବ କରିଅବାନ୍ତି । କିଷ୍ଟରିତ
ପରମ୍ପରମେଲ୍ଲ ନବାବଙ୍କ ତତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାନୁସାରେ
ଟଙ୍କା କରନ କରିଅବାନ୍ତି ଏବ ନଦାଲମାନ
ଯାଦା ବନ୍ଧୁଲାତାହା ସବୁ ଫିଟାଇ ଦେଇ ବେ-
ଗମମାକେ ଅଗାଧରୂପ ଏ କିଷ୍ଟରେ ଯେଉଁପେ
ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ ତହିଁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କର ଦେଇଅବାନ୍ତି । ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ହେଉ-
ଅଛି କିଷ୍ଟ ଉତ୍ତମରୂପେ ନିବାହିତ ହୋଇଥିବ;
ଆହୁର ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ଗଢ଼ିମେଆ ନବା-
ବା ମୁକୁ ପରେ ମାଛପୁରୁଜୁକରେ ଥିବା
ବାକେଲେବିଜ୍ଞର ଖୋଜିବା ବନ୍ଦକରିବ ଦେଇ

କିମ୍ବାରେ ସାହାର ଯେତୁପ ଅବସ୍ଥା ଜାହାଙ୍କ
ସେବୁପ ଅର୍ଥ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସିବାର ଭେଲଦିତା ଦେଇ କିମ୍ବାପୁ କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ଏଥରେ ପାପୁ ଦେବଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି
ହୋଇଥିଲା । ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀପରିନିରବ
ଏ ବିଶ୍ୱରରେ କବ ବିପରିବାର ଏବଂ ମୁଲଙ୍ଗ
ମାନସମ୍ମଦାପୁ ଅଳକିତ ଦେବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ବଜ୍ରପୁଦେଶର ସ୍ମୃତି-୨ ବଜ୍ରପୁ
ଦେଶର ସ୍ମୃତି ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତାରୁ ଉତ୍ତମ ଥିବାର
ବାର୍ଷିକବିଜ୍ଞାପନରୁ ପ୍ରକାଶ । ଓଲରଠା ବସନ୍ତ
ଓ ଜୁଲା ଓ ହାତା ରହ୍ୟାଇ ଉଦ୍‌ବଗ୍ରୀତା ଏହି
ଗ୍ରେଟ ପ୍ରଧାନ ବେଗ । ଏଥକୁ ସେତେ
ସ୍ମୃତିରେ ମୃତ୍ୟୁଙ୍କା ରେଜଣ୍ଶନ୍ ଦୁଆର ସେଠା
ରେ ସ୍ମୃତି ସାଲରେ ଛ ଟେକ୍୯୯୯୯ ଖା
ଓଲରଠାରେ ମରିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏ ବର୍ଷ
ଛ ୧୯୯୮ ଶ ମରିଥିଲୁ । ଖାଲବା ଓ
ଶେଷାଳ କରିବା ଜଳ ଅନ୍ଧରୀର ଦେବତାରୁ ଏ
ବେଗ ପ୍ରଧାନକୁ ପେଜାତହେବାର ବାରବା ସ୍ଵରୂପ
ସ୍ମୃତିକମିଶୁର ଲେଖିଥାଇଲା । ସ୍ମୃତିଙ୍କର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ସଥା, ମନବାୟ ଦିଲାଗୁପେ
ବାୟୁ ଖେଳୁଳ ଥିବା ଗର ଓ ଅହିତକର ଅଥବା
ଅପ୍ରକର ଆହାରରୁ ମଧ୍ୟ ଏ ଶେଗ ହୋଇଥିଲା । ବସନ୍ତବେଗ ଉନ୍ନତିକା ବସ୍ତ୍ରାର-
ମଙ୍ଗେ ବର୍ଷକୁର୍ବର୍ଷ ଭଣା ଦେଉଥାଇ ଏବଂ
ଲେକବର ଏଠାପାଇ ଯେଉଁ କୁନ୍ତସାର ଥିଲା
ତାହାମଧ ଭଣା ପଡ଼ୁଥାଇ । ଚାଲିବାରୁ ଦେଖା-
ଯାଏ ସେ ଉନ୍ନତିକା ବସନ୍ତବେଗ ନିବାର-
ଣର କୁନ୍ତଶ୍ଵର ଉପାୟ ଏବଂ ଏଥରେ ବାର୍ଷିକ
ଦେଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସରବାରକର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଇଥି-
ଲେଦେ ତାହାକୁ ସଦିକବୟ ଭନ୍ତ ଅନ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । କୁନ୍ତବେଗ ଗରିବର୍ଷ
ଠାରୁ ସାମାଜିକେ ଦୁକି ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷମାନ
ନରେ ଏ ବେଗର ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣପାୟ କାହିଁ
ମାତ୍ର ଜୟାମ୍ଭାରେ ଦିଲି ଅଧିକ ଅଛି । ମୋଟରେ
ସ୍ମୃତି କମିଶୁରଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ କି
ସେହିବର୍ଷ ଥାନ ଗୁରୁଲ ସମ୍ମା ଦୁଆର ସେବର୍ଷ
ବେଗ ମଧ୍ୟ ଜୟାପତିର । ଖାଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ମଙ୍ଗେ
ସେପ୍ରକେ ବେଗର ଏପ୍ରକାର ସର୍ବକି ସେପ୍ରକେ
ବେଗନିବାରଣର ପ୍ରଧାନ ଜୟାମ୍ଭ କିମ ତାହା
ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ନୁହି ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ସେ ସାଧୀକ ଓ ଅକାଧ ବିଦିତଧାର୍ଯ୍ୟର ପନ୍ଥପାତା

ହୋଇ ଗବ୍ରୀମେଳା ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର ଦୁର୍ମୁଲ୍ୟର
ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଉପାୟ ବରୁ
ନାହାନ୍ତି । ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟାପାରାବ ଧାର ଶୂନ୍ୟର
କମାଗର ଦୁର୍ମୁଲ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ନୁହନ ପୁଷ୍ଟରଙ୍ଗା
ଖୋଲିବା ଏବ ପୁରୁଷଙ୍କ ପୁଷ୍ଟରଣୀମାନ
ଉତ୍ଥାଳିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଲ ଦେବାରୁ ପିଲବା
ବା ରଜନର ଉପଯୋଗୀ ପରିଷାର ଜଳ ଅପ୍ରାପ୍
ଦେଉଥିଲୁ ଏହି ଦୂର କଷ୍ଟପୂରେ ମନୋଯୋଗୀ
ଦେବାର ଗବ୍ରୀମେଳାର ନିବାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ଦେଉଥିଲା ।

ନିଷାତ୍ତ ମିଛନସିପାଳୁଁ

ନିଜାତିପ୍ରଣାଲୀକମେ ନିୟମ୍ଭୁତ ହୋଇ-
ଥିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧିଷେଷାଳୀର
କାର୍ଯ୍ୟ କି ପ୍ରକାରରେ କିମ୍ବା ହିତ ହୋଇଅଛି
ତହିଁ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ପାଠକମାଳକୁ
ଅନୁରୋଧ କରିବା ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ବେମାନେ
ଆପଣା ମନ୍ଦୁବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରି-
ଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଷୟ ଜୀବିବାବେଳେ
ମିଳିଷିପାଲାଇଟୀର ବିଳ୍ଳ ଲାଖିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବଣ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଲ ଥିବା ପ୍ରଳେ କୌଣସି
ମନ୍ଦାମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସୁଧାର ହେବ କି
ନାହିଁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ହେଉଥାଇ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବୁଝିଥିବୁ ଯେ ମିଳିଷିପାଲାଇଟୀରମାନେ
ପରିବର୍ଷ ଖଣ୍ଡ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକରିବଣା ବର୍ତ୍ତମେଷକୁ
ପ୍ରଦାକ କରିବୁ ମାତ୍ର ତାହା ଜଳସାଧାରଣରେ
ପ୍ରକାଶ ଦୁଃଖ କାହାର । ସ୍ଵଭବଂ କମିଶ୍ନ୍ତରମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦାଖିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ
ତହିଁରେ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ହେବ ।
ବର୍ତ୍ତମେଷ ଅସ୍ଵାସପ୍ରଣାଲୀଦାର ଯୋଗିଏ
କଥାର ଅଶା କରିଥିଲେ ଅଠାର ବଜଙ୍ଗାୟ-
କାର୍ଯ୍ୟର ଯେଉଁ ଅଠାର ପ୍ରାନ୍ତିଲେକର
ହିତାହିତ ସହିତ ବିଶେଷ ସଙ୍ଗକ ଉପରେ ବେ-
ପ୍ରତି ସେଠା ଲୋକମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଶିଶ୍ବ
କରିବେ ଓ ସରକାରୀକରିବାରମାନେ
ତହିଁଲୁ ଅବସର ପାଇ ଅନ୍ତାଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅଥବା ମଗୋଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଅବକାଶ
ପାଇବେ । ବର୍ତ୍ତମେଷକର ଏ ଅଶା ଅନ୍ତେ-
କାଂଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଲାନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ବଜଙ୍ଗାର ଲେଖକେବଳ ବର୍ତ୍ତମେଷ ତାହା ସ୍ଵଭାବ
କରିବାର କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକାରୀର ମଧ୍ୟ
ନେଇୟାରୁ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀକରିବାର-
କାମକାର ମିଳିଷିପାଲାଇଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ମେପର

ଗୁଲ ଅସ୍ଥିଲ ବେସର କାଶଲେକଙ୍ଗଦ୍ଵାରା
ଭଦରେନ୍ତା ବରଂ ଦିଲ ହୋଇଅଛି ମନ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ନୂତନପ୍ରଣାଳୀରେ ନୃତ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ବାସୁକରେ
ତାହା ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ମାତ୍ର ଏ କଥା ସ୍ଥିତାର
ବରବାକୁ ହେବ ଯେ କମିଶ୍ରମାଳେ ପଦ୍ମାଂଶୁ
ଅଧିକର ମନୋଗୋଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏତିବା
ନୂତନ ଏକ କଣ କମିଶ୍ରମ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଆପଣାହାତରେ କରିବାଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ।

ନନ୍ଦନପୁଣୀଲୀହାର ଲେଖକର ବିଶେଷ
ଏ ଉପକାର ହୋଇଥିବ ଏଥର ଦେଖାଯାଇ
ମିଛନ୍ତିପିଥାଲାଟାର ପ୍ରଥାନ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗିବ
ଅଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗବାପିକର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ
ସୁଖର ବିଧାନ କରିବା ଏବଂ ତହଁ ଜିନିହି
ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ଟଙ୍କା ଟାକ୍କାର ସତ୍ରକ କରିବା ।
ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟବଳ୍କରେ ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ଯେ
ସରଜାଶୁଭରତୀରକର ଦାତାର ଏ ଭାର
ଆବା ସମୟରେ କେବଳ ପ୍ରଧାନ ସଡ଼କମାଳ
ଏବଂ ଉପରିଚାଳ ପ୍ରକଟ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ି
ଥିଲ ଓ ନଗରର ଅପରିସ୍ଥାନମାଳର ଅବସ୍ଥା
ବେହୁ ଦେଖୁଣ ଥିଲେ । ଏବେ ନଗରର
ଗରାନ୍ତେ ମିଛନ୍ତିପିଥାଲାଟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି
ପଢ଼ିଥିବୁ ଏହି ଏକ ପଢ଼ାର କିମ୍ବାର
ଅପରାଧ ଏକକାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାରୁ ନୁହିଲ
ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ ବା ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ସଡ଼କ ଚାଲାନର
ସମ୍ବାଦ ବାର୍ଯ୍ୟ, ବିଶେଷଭୂଷଣ ଅଗ୍ରବର ହୋଇ
ଥିଲ । ସଦ୍ବିତ୍ତ ଏ ଅବସ୍ଥାରେବେଳ ରଜ ବାଟ
ନିର୍ମାଣ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ନ ହେବାର ବିମ୍ବ ଛହିରେ
ଅଲ୍ଲାପ ଦୟା କି ଯିବାର ଗମାର ଦେଉଥିବା
ତହଁର ବାରର ମିଛନ୍ତିପିଥାଲାଟାର ଟେଲିଫୋନର
ନୁହିଲ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଦର ଅଭାବ । ଯାମ ଅଧିକ
ଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ଅମ୍ବେ ତାହା ଦେଖିବାର
ଦେବ ତହଁ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେଲେ ଅଧେନ୍ଦ୍ର-
କୁଳ ଅଳ୍ପ ଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ପ୍ରକଟ ଦୃଷ୍ଟି
ଯିବ । ଏଥିଲୁ ଅଧିକମାତ୍ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପଦ
ଦରବା ବଢ଼ି କଠିନ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ଏହା
ମିଛନ୍ତିପିଥାଲାଟାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥାନ ଭାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ାର ।
ଏ ବିଷୟରେ ନୂତନ ପ୍ରଖ୍ୟାତିର କମିଷ୍ଣରମାଳେ
ଲେବକୁ ସନ୍ତୋଷ କର ଆଗର ନାହାନ୍ତି । ଟାକ୍କା
ଦେଇ ଲେବକୁ ଖୁସି କରିବା ଅବ୍ୟାପ ଅବସ୍ଥା
କେବଳ ବନୋବସ୍ତୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହେଲେ ଏକପରାବ ବୋଧ ଦୟା ଯାଇ

ପାରେ । ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଵର ଟାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବା
ସବାମେ ଲେବକ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଶ୍ରୁ ବିଦ୍ୟାମୟ-
ବିଗେଷର ଲାଗୁଳିହ ଲଭାତ ଅଲେବ କଥା
ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ନଗରଗୀରମାନେ
ଅଧିକାଂଶ ଦେଖାଯି ନହାଇଲ ତେ କାଳିବାର
ଓ କାରିଗର ଅଟନ୍ତି ବେଳକଣ୍ଠେଗୀ ଗୁରୁର ଓ
ଆଜନବ୍ୟବସାୟିଙ୍କ ସଙ୍ଖ୍ୟା ଅଛି ଅଛୁ । ଏଥିକୁ
କମିଶ୍ନ୍କରକ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଅନ୍ତରୁ ଓ ଆଜିକ
ବିଦ୍ୟାମୟୀ ମହାଜନ ଦୋହାକବାର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ
ସଙ୍ଖ୍ୟା ଅଛି ଅଛୁ । ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ଟାକୁ
ବନୋବସ୍ତୁ ନ୍ୟୋଗିତାରୁପେ ହେବା ବର୍ତ୍ତନ
ବିଠିଲ ପାଇଁ ଦାଢାଇ ଦିଅଛୁ । ବେଳକଣ୍ଠେ
ଭ୍ରଗେବ ଅୟ ଦାଶୁରେ ପତଞ୍ଜିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ
କମିଶ୍ନ୍କଦେଇବସ୍ତୁରେ ବିକୁ ଅଭିନାଦ
ହୋଇ ନାହିଁ କ୍ରି ମହାଜନ ଦୋହାକବାର
ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ବନୋବସ୍ତୁରେ କେତେ ସ୍ଵର୍ଗର
ଉଗା ଓ କେତେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଧିକ ଟାକୁ ଥାଏ
ଦୋହାକବାର । ଏହା ପଡ଼ାଇ ବନୋବସ୍ତୁ
ଭାବ ପେହ ପଡ଼ାଇ କମିଶ୍ନ୍କରୁ ଦେବାର
ବେଳେ ସାହସ ହୃଦୟ ନାହିଁ କାହାର କମିଶ୍ନ୍କ
ହୋଇ ପାରେ ସେ ସେ ଅଧିକା ପଡ଼ାଇଲେବ
କର ପ୍ରିୟଗାନ୍ତି ହେବା ଅଧିକର ଦେବାର
ଟାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇବରୁଠି କରିବେ
ଅପର ପଡ଼ାଇ କମିଶ୍ନ୍କ ନରପେଣ ହୋଇ
ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ତାମାର ସ୍ନାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେବାର
ଆଇ ନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଅମେମାନେ ବିଶେ
ଚିନ୍ତା କରୁଛି ଯେବନ ନରପେଣ କରିବ
ଲେବିବହାର ଟାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ
ସେହି ପ୍ରକାର ଲେବ ଅଧିକ ଶୁଣିବେ ଦେବ
ନ୍ୟୋଗିତାରୁପେ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ପରିବ
ଅଭିନାଦ ଏହା ପଡ଼ାଇ ଟାକୁରାଜାମାରଙ୍ଗ
ଫିଲାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ଅପର
ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଅଧିକ ନରପେଣ ଲାଭୀ
ଓ ବହୁଦର୍ଶୀ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ସେହି କେ
କମିଶ୍ନ୍କ ମହୋମାତ କର ପଠାଇବା । ସୁନ
ସେ କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୋଗିତାରୁପେ ଟାକୁ ବନୋବ
ବରିବାରୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଓ ଲେବ
ପ୍ରସ୍ତାବନ ଓ ଅଜ୍ଞାବ ଦୁଇ ତାମାରୁଠିନ୍ତି କର
ବାରବ ମିହନିଷିପଳ ସଙ୍ଗରେ ଲାଭୀ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକ କମିଶ୍ନ୍କ ମହୋମାତ କର
ଦେଇବ । ନିର୍ବାଚିତ କମିଶ୍ନ୍କମାନେ ଟାକୁ
କର ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯାହାର ହେବ
ତାରେ ଟାକୁରାଜାର ଅଧି ପରମ

ବିଦ୍ୟାର ଦେବ ଶାହାନ୍ତି ମନୀଷର କଳେ
ପ୍ରେମକଳର ଅଗ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ହତ୍ୟାକାମାରେ କହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ପ୍ରାର୍ଥନା ବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଗୁଣଜ କହେଇ
ସ୍ଵାଧୀନ ବନ୍ଦରହାସ ଅପରା ପ୍ରତିକାଳ ନିଯୋଗ
ବନ୍ଦବା ପ୍ରତି ଦସବା ଜାଗର୍ତ୍ତ ରହିବେ ।

ସାପ । ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂବାଦ ।

ଅନୁମାନର ପଦ୍ଧତିର ସାହେବ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଏକ-
ମହି ଶୁଣି ଏଠାର ଫେର ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ।

ନେତ୍ରବଳ୍କା ଜୀବାଜୀର ଦିକ୍ଷା ପାଇଲାମ୍ବଠାରୁ ଫେର
ଆଏ ସୋନଗାର କଲେକ୍ଟରେ କଲାଳ ହୋଇ ଥାଏଇ !
ତୃତୀୟ ଶିଖକଳ ବହୁବୀର ଚାରାଗାଏ ଫେ ସେ ଏଥିର
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାରୀ ଦେବତା !

ପ୍ରାଚ୍ୟଦିନରୁ ଏ ଶିଖଦିନଗୀୟ ମୂଳବଜ୍ର ଫର୍ମି
ଦେଖିଲେ ଯେହି ଅକ୍ଷତକଥାଟି କାହାରେକାବୁ ପଠାଇବା-
କାହାରେ କରିବେଇବାହେବନ୍ତି ଅର୍ଥା ହୋଇଇଲି ଓ ସହ୍ଯ
ଦୂରକରେ ମଧ୍ୟକ ପ୍ରାଣିକ କାହାରକୁବ୍ରିତ୍ୟାସ୍ୟାସର
ମଧ୍ୟ ଜୀବିବାର ମୌଖିକରେ ହେତୁ ଅକ୍ଷତକଥାଟି ବଦର୍ଧିନେ
ଏକୁ ୧୦ ଦିନ କାରଣ ସବୁ ସ ହେବନିହାବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକର୍ଣ୍ଣ-
ର ଅନ୍ତରେ ବନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି ।

କର ଏହାର ସହେ ଉପରୁ ଏ ନିରାକାର
ବାରୁ ଦଳାଶାବ୍ଦ ଲମ୍ବକ ସରେ ଯୋଗାଏ କାର ପରେ
ଦରିଦ୍ର । ଫରଣ୍ଟ କାର କିମ୍ ସହ ଚାରାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ
ମାତ୍ର ଉପରେଥିବୁ । ସହିର ପରିଷ ଅଧିକ ଲଭ୍ୟରେ ହେବେ
କାର ଅଛି ଜାହାନ ରାଜର ସବେବ ହେବା ସନ୍ଦର୍ଭ ହୁଏ
ଏହା ହେବେ ଆଖି ସମ୍ପର୍କ ପାଇଗଲା ଏଠିଥର ହେବାରେ ।

ପରେ ପାଶ୍ୟର ପ୍ରାମଳିବାରୀ ପେଶ' ମଧ୍ୟାହ୍ନର
ପଢ଼ିବ ଦର୍ଶନ ଦତ୍ତଜୀନସ ତା' ॥ ଦଖଲର ମୋ ॥ ୩
ପୁତ୍ର କଣ୍ଠରେଇ ଏହ ମାତ୍ରମ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଓଦୟରୀ ମାତ୍ର
ଦୁଆ ଦର୍ଶନ୍ତୁ କରି ଯାଏଇବ୍ରା ପଦ୍ମମେ ଉଦ୍‌ଦେଖିଥିବା
ଦେହୀ ଅଛି ଏହ କା ତୋଳାଇଥାନି ମରାଇଥିବା
ହସିଥାନ୍ତି । ଏତୀଥିରୁଥାଇ ଅବସ ଏ ଦେଖରେ
ଦିନିତି ଏହ ହାତେ ଘର୍ମ ଥାଇ । ଏ ବନ୍ଦିଲେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ କରି ଆଶ୍ୟ ପରାଯ ଦକ୍ଷ ହାତ୍ ।

ଭେଦଭା-ଗଜେୟ

ପୂର୍ବ ଏକଟଙ୍କମ୍ଭେତୁ ସାରେକ ସାରେକ ଏକମାତ୍ର
ଅମ୍ବିତ ମନ୍ଦିରର ଏହି-ପରିଚାର ହେଲେ ।

କୁଳାଙ୍ଗରୀ ଦେଖିବାରେ ଅବାନ୍ତି ପ୍ରଦେଶିକୀ, ଏହା
୧, ୮ ଟଙ୍କା, ଏବଂ ପରିଷାମାନି ଅବାନ୍ତି ମାର୍ଟନାସ ଠାକୁରଙ୍କ
ଅବାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଟଙ୍କା, ଏବଂ ପରିଷାମାନି ଠାକୁରଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କ ଅବାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଟଙ୍କା।

ପ୍ରତିଶେଷକ, ୨୮, ୧, ୬୭, ୫, ପଦାଳ ଦିବାର
ଆବେଦନସଂକୁଳକ ଅଧୀନୀ କାନ୍ଟରେଜମାର ଡା ୨୯ ମେ ମା-
ଧ୍ୟେ ଲେଖଣ୍ଡର୍ କରି କରିଲେ ତାଙ୍କର ହେବା ୧, ୧୮,
ପଦାଳକ ଆବେଦନ ଯେଉଁଥରମାର ଡା ୨୮ ମଧ୍ୟକାର
ମଧ୍ୟରେ

କେବେଳି ଏହି ହତ୍ୟାକର୍ମର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସମେତ୍ ଏହାଙ୍କ
ହିଁର ମୁଖ୍ୟମ ଦେଶର ଉପରେ ଆଗ୍ରହ କରିଛେ ।

ଗଜାନାଳର ସେଇଁଶାକରେ ମରଦିଶାକାଳ
ପାଦଥର ଅବଦତତାତାଳ ଠିକ ସେହି ଶମଟିକ
ମୁହାନ୍ତବାରଣରେ ଅଳ୍ପକାଳ କଲେ ହୃଦି ଧାଇଥିବ
କାରିଏ ଅଳ୍ପକାଳ ନିରିତ ହାବତାର ମାଳିକ୍ତେତ୍ତକ
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତାଳକ ବସ୍ତିଥିବା । ବଗରୁରେ ହିର
ଏଥରେ ଦୟାକ କିମ୍ବା ଧାଇଲଟ କାହାର ଦେବ
କାହାର ଦୃଢ଼ିବା କିମ୍ବାକର ଦୋଷ ।

ଅଧିକାରେ ଗୋଲମୁଦର ଉଦୟମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବି ବରମା
ଆଏ, ଅଧିକାରେ ଜଳରେ ପାନୀୟ ସେଇ ପାତ୍ରର ମୁଖ
ଦଳକର୍ତ୍ତା ଶୈଳୀକ ଦଳ ଓ ପରିପରା ସେହି ଜଳ ଗୋଲମୁଦର
ପାନୀୟ ସେବକ କଲେ ଉତ୍ସମାନ ପେଟଣା ଉପରେ
ଚାଲିଥିବାକି।

ଦାର୍ଶନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତିର ପ୍ରସର ହେଉ ବା
ବୌଦ୍ଧମାର୍ଗ ବଣ୍ଣାର ପ୍ରଥମ ଜୀବନେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଦୂରୁତ୍ତିର ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଥପାରକ ସୁନ୍ଦରମୁଁ ବା ମିଠାତେଲ
ପ୍ରସରକ । ଯେତେ ପ୍ରସର ଅଧିକ ବିଳିଷ୍ଠ ଅବକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଦେବତାଙ୍କର ଏକପାଇଁ ତେବେ ଶୁଦ୍ଧବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ । ଏହିପରି ବଳେ ଯେତେ ପ୍ରସର ବିଷ ନ ଆଇ
ବାହୁଦିକ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ବନ୍ଦମାନଙ୍କେବ ।

ବେଳିର ସତର ଏକପାଶରେ ମୋହିବ ପାଦରେ ତିଳ
ଗୁଡ଼ର ପିଅଙ୍ଗ ଲୁଣିବନ୍ଧ ଚଣ୍ଡିବଲେ ସେହିଦରଙ୍ଗ
ମନ୍ତ୍ର ହରିବ ବେ ହୃଦୀବାୟୁ ଦୂର ହଞ୍ଚଇ । ଯିଆଜ-
ପାନପାଶରେ, ପାଦରେ ଉଦୟରଙ୍ଗେଜାର୍ଥ ବିଦଳୁ
ଦେବାର ଅନ୍ଧଦେବ ।

ପ୍ରତିବୃଦ୍ଧରେ ବା ସେବକଙ୍କରେ ଅଧିକରଣକରନ୍ତି
ସମାଜର ଦୁଇତର ସେହି ପ୍ରତିବୃଦ୍ଧ ଏକହାଣ୍ଟି କଳ ଉଣିଲେ
ଦୁଇତରଙ୍ଗୁର ଦୋଷ ଯାହାକିଛି କିମ୍ବା ଯାଇବାର । କିମ୍ବା
ପ୍ରମାତ୍ରକରନ୍ତିବାକରନ୍ତି ଏହି କି ଉଣେ ହୋଇଥିବା

ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରକାଶମୂଳରେ ଉଲଙ୍ଘିତ ପୁଣ୍ଡ ଗାହେବକ
ମନେଥେ : ମୋଦିବନାରଜିତଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କଥ ପ୍ରାଚୀନେ
୩୦ବିମାନ୍ଦୀ କାରାରଥ୍ବ ଛାଟରେ ସନ୍ଦେନ ପ୍ରସଂଗିତ
ପୁଣ୍ଡମାର ବାରକ ପର ଦୟାଙ୍କ ପାଦଥବାର ପଥିବ ମିଳଇ ।
ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ଡମାର ଅଶ୍ଵମରେ ଗାହେବ ଏଠିଲ କରିଅଛନ୍ତି ।

ତତ୍ତ୍ଵମାନ ପା ୯ ଦିଶ ପ୍ରାଚୀକରଣେ ଅମୁଲ୍ୟ
ଓ ହିମଳୀଙ୍ଗଠାରେ ଉତ୍ସାହକ ତୋହାର ହୋଇ
ଆଇଥାର ସମ୍ଭାବ ନିଲାଇ । ଉତ୍ତରମାନରେ ଅନେକ
ଧାରାର ବିଶ୍ୱାଦରେ ବିଶ୍ଵାଦାର ପଡ଼ିଅଛି ସବୁ ଦେଖ-
ନ୍ତର ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ଏହି ହୋଇଥିବାର କଥା
ହୁଏ ।

କରନ୍ତରେ ଦୁମାଶବାପକୁ ଅନୟାୟକୁଣ୍ଠେ ଧୂତବିହା
ମନ୍ଦରେ ହୃଦୟ କରେଣିବଳ ଏଣ୍ଟାକଟ ହାମରେ ସେଇଁ
ଦୁମାଶବାପ ଅଗନ୍ତ ହୋଇଥିବ ତହିଁରେ ସେ ମୁକ୍ତି ଯାଇ
ଗାଇ ସ୍ଵର୍ଗକ ମୀରା ।

ବାହୁ ଥିଲୁ ଏ ସ୍ପାଦନେ ଯେଉଁ କବାତମାଳ ଅସିଛି
ହୁକୁ ପ୍ରକାଶଯେ ଅନ୍ତରକ ବହୁଦେଶ ଦହୋତୁମେ, ଦୂର
ପ୍ର ଦେଇଅଛି ଏହି ଅନେକକାଣ ସ୍ମାରକବାଣୀକ ସନ୍ନେ
ହତକାଟ !

କ୍ରମିତେ ଶାଖା କ୍ରମିତ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଥବା ଅଧିକରଣ ଅନ୍ତରୀଳର
କ୍ରମିତ ସାହାର ମେଲୁଥାଣ୍ଟି । ମିଆନମୁ ପୂର୍ବସ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ ଜଳାନ

ଏହାମେ ଅକ୍ଷମର କରିବାରୁ ସମ୍ପଦକ ଲଗଲ ଓ ତାଙ୍କର
ସର୍ବ ମାନେ ଘୋଲଥବା ଅବସ୍ଥାରେ ହତ ଏହ ଅଧିକ
ହେଉଅଛନ୍ତି । ତକାଏତମାନେ କେବଳ ଜ ୯ ଏ ଥିଲେ
ଓ ସେମାନେ ବୋ ୧୭ ଟି ଦକ୍ଷକ ଦେଲି ପଳାଇ ଥାଇଅଛନ୍ତି ।
ପୁଣିଆରବାତି କିଞ୍ଚାରେ ଉଠିଥୁମର ରଖିବାମକ ତଣେ
ବ ୧୦ ର୍ଥ ଦୟାରେ ଲାଗେଥିବାର ଜ ୧ ଏ ତୃତୀୟଶତାବ୍ଦୀ
ବର୍ଷରେ ଦକ୍ଷକ ସଂଗେ ତକାଏତମାନକର ପଞ୍ଚାଂଶମକ
କରୁଥିଲେ ତତ ମଧ୍ୟରେ ତକାଏତମାନେ ଫେରିପଡ଼ି ମରି
କରିବାରୁ କରେଥିଲାମାନେ ପାଇଗଲେ ଓ ତକାଏ-
ତମାନେ ଲାଗେଥିବାର ସହେବକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାଟ
ପକାଇଲେ ।

ହାବଡ଼ା ତେସତୀ ମେଳେଖରଙ୍ଗ ଅବାଲତରେ ଗୋଟିଏ
ଅବରକ ପ୍ରହାର ମୋକଦମା ବନ୍ଧୁରତ ହେଉଥିବାର
ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ଅସାମୀର ଚାନ ଗମାନାଥେଶ୍‌ବାସୀ । କେବେଳି
ହାବଡ଼ାର ଅନ୍ତକଲ୍ୟର ଗ୍ରାମର ଅଛେବ ବୈବକ୍ଷଣ
ର ପୃଷ୍ଠେତିଥିବ ଦାର୍ଢ କରେ । ସେହି ଗ୍ରାମର ଗୋଟିଏ
କ ୧୦ ଟ ଦୟାକୁ ପ୍ରାଣବାଳକ ଅପସ୍ତରବୈବତେ
ପାଇଛି ଥିଲ । ଅସାମୀ କୁଟୁ ବାଲକର ବରତାରୁ ଯାଇ
ଦାନାକୁ ଅଛେବ ଏଣ ଦେଖି ଭୂତ ଲଗିଥାବ କୁଟୁ କର
ଜଳ କରି ଦେବାର ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନ । ତୃପ୍ତରେ ଗୋଟିଏ
କେବାର ମେଳାକ ଅଣିବାର ବରତ କହି ଘୁରିବ ବାଚାରଧାର
ଅପରାକ ବଳକର ଓ ଗାନ୍ଧା ଦେଇ ଅଣି ଶକ୍ତିର ଅର୍ପନ
କଲ ଓ ସେହି ସମୟରେ ପିଲାଟିଙ୍ଗ ତତ କରି ଶୁଅରଦେଇ
ତାହା ପାଇଁ ଉପରେ ତତ ଦର ହୋଇ ଥିଲ କରି ନ କହିବ
କିମ୍ବା ଦେବରେ ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡ କଲ । ଏହି ପ୍ରକାଶ କିନିଦିନ
ବରତ ପିଲାଟି ସୁତ୍ତବଂ ମନ୍ଦିରର । ଅସାମୀ ବାଲକିରି
ପୃଷ୍ଠେତିଥିବ ଅଛେ । ସୁତ୍ତବଂ ସକଳାର ଏହାତାରୁ ଅଛ କି
ଜଳ ବାଞ୍ଚ ସେ କରି ପାଇଥାବା ।

ଭକ୍ତି ମା କାଥିଗୋପାଇଁ ବି ବନ୍ଦିର ହାତ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥର ହୋଇଥିଲା ।

ଯାଇପୁର—ସମାବ ।

ପଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକାଳର ମେଘାତ୍ମକ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦେବାକୁ ଏହାରେ ବାଲିଗାତ୍ମା ପଥରେ
ଶେଷ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲୁ ଯତ୍ତମାନେ କିଛି କିନ୍ତୁ ଦେବ
ଦ୍ୱାରା ତଥା ରାଜର ହୀନ କିନ୍ତୁ ପରିପର୍ମାଣ୍ଡ ଗାନ୍ଧାର
ହୃଦୟ ଥିଲା ତଥା ଏହା ପଥରପତ ବିଶେଷ ଉପକାର ହୋଇ
ଥିଲା କଥାର କେତେବ୍ୟାକରେ କଳାତ୍ମକରେ ପଥଲ
ଦୂର ପଥମାନରେ କିନ୍ତୁ ଦେବାର ଶୁଣ୍ୟାବ୍ୟାବ । ଯାହା ହେଉ
ଦେବି ସୁଧୂର୍ପତ୍ତିଲୁ ହୃଦୟରତ୍ନବାର ରଖେବାନ୍ତ ଏଥବ୍ସ,
ଏହି ଏହିଦେଖିଯି ଦେବାର ଓ ମୋଦିମାନେ ସରକ୍ଷ ହୋଇ
ଦେଇ ଦିଲିପିଅନ୍ତର କିନ୍ତୁ ଦୂର ହେଉଥିଲା । କରମାନ୍ତ
ନିରଭରେ କରେବୁଗର ଦିନେଶ ପ୍ରାର୍ଥନକ ହୋଇଥିଲା ।
ଧ୍ୟାନ ମନ୍ତ୍ର ପାଠିର ଅନ୍ତରୁ ଓ କେତେ ଗାଲାସ୍ତାନ୍ତର
ପରିତ ଦେଇଥିଲା ।

ଅହୁମାନଙ୍କ ସବୁଦିକଳର ଅର୍ପିତ ଶ୍ରୀଦୂତ ବାହୁ
ମୋହନାର୍ଥ ମୋହନାର୍ଥ କ୍ରମର ବହି ଯେବିମାନଙ୍କ
ଶ୍ରୀ ଓ ସବୁଲାର ଅହୁମାନଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସୁଦର୍ଶନାର ଏ ସବୁଦିକଳର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଶ୍ରୀଦୂତ
ମୋହନାର୍ଥ କ୍ରମର ଦୃଷ୍ଟି ଶାନ୍ତି ଲଭ୍ୟମାରୁ ବର୍ଜମାନ
କାହାରେ ଶାନ୍ତି ଦେଖି ଅଛି !

ଅଧ୍ୟମାନଙ୍କ ନୂତନ କୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀସୁଖ ବାବୁ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର
ମୁଦ୍ରା ପ୍ଲାଟିଫର୍ମଙ୍କ ପରେ ବରେଣ୍ୟ ଗୋପିନାଥଙ୍କ
ମହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରି ଦର୍ଶ କରୁଥାଏଛି ବାବୁ ମନୋଦସ୍ମି
ପରାମର୍ଶରେ ଦେବମନେ ସମ୍ରୋଧଗୁରୁ ବିଦ୍ୟା
ହି ।

ଏହାହରେ ବହୁଦୟକ ଲୋକଟିଏଇ କରି ମୂଳାରସପୁ
ମାନଳକାଶୀଲ୍ୟ ଠକାଇବାଦାର ଅନ୍ୟାୟବୈଜ୍ଞାନିକ କରିବାର
ବେଳେକ ଦିନକ ମୂଳସତ୍ତା ବାକୁଳ କଣ୍ଠଗୋଡ଼ର ଦେବାକୁ
ବାକୁ ମହୋଦୟ ତଥାପୁର୍ବକ ବେଳେକ ଲୋକଟି ଅର୍ଥଦର୍ଶ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ମନଲୋକମାନେ ଦବାଇମନାରେ
କଥାଲକ୍ଷରେ ଉପହିତ ହୋଇ ମୃଦୁକଲ୍ପିଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ନିଷେଧ ଅଳ୍ପ ପ୍ରୟାତ କରିଥିବାରୁ ମନଲୋକମାନଙ୍କର ଠକ-
ଦ୍ୱାରି ଜିବାରଗ ହୋଇଥିଲୁ ଏପକାର ଲୋକମାନେ ବେଳେ
ମୂଳସତ୍ତା ବାକୁଳର ନିମାଗାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପେଟି ବାବାଙ୍କ ଏହାରେ ଖା ଦିଲେବାଠାରୁଣାଳ
ଦେବା କାହାର ନୂତନ ଯୟାର କବର ଅଛନ୍ତି । ସେ ଗତ
ସୁର୍ତ୍ତମା ଦିନ ଖା ତାରୁଣାଳ ଯାମାଳ୍ଯ ଦାଣ୍ଡରେ ହରିହାଟ
ଦିଲେବାଠାର ବାବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ବେଳମାର୍କ ନିକଟରୁ ଦିଲ୍ଲୀ
ପ୍ରାଥମିକାର ଉପାର୍ଜନ କର ବୃଦ୍ଧମାର ଆଦ୍ୟମାନଙ୍କ
ଅଯୋଜନ କରିଥିଲେ ଥକାକ ଦେବହାର ମନ୍ଦିର
ସେଠାରେ ଅହାର କରିଥିଲେ ।

ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି

ପୁଣ୍ୟମୂଳକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶିଖି ଶା ରମଦର-
ପ୍ରତ୍ୟାନୀ ପ୍ରତ୍ୟାନୀ ବାମଚେବ ମିଶକ ବିଜ୍ଞାନୀ-
ନୂରେ ମୁକ୍ତାବଳୀ ପ୍ରତ୍ୟାନୀ ପ୍ରତ୍ୟାନୀ ହୃଦସ୍ତାନୀ-
ଦେଲ୍ ଜାମାସୁଲ ପଠାଇ ଅଭ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କ
ଦେବାରୁ ହୃଦୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ରହସ୍ୟ କରୁ
ପ୍ରତ୍ୟାନୀ ମନାଶୟ ଶୀଘ୍ର ପୁଷ୍ଟକ ପଠାଇ ଦେବେ ।
ଉପଦଶଦାଶ—ଅପଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ତିନିର
ଥଳ୍ଗାତ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ପୁଣ୍ୟବକତ ମରାନନ୍ଦ କିମଳେ ଅମ୍ବୁ-
ଧାରୀ ହୋଇଛି ।

ସୁକ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ବନ୍ଧ ମହାଶୟୁ
ସମୀକ୍ଷା

ଗର୍ବକର୍ତ୍ତ ଦୁଇପାଇଁ ମେଘା ପଣ୍ଡାଶାର ପାଷ-
ଟପିକଟରେ ଭାରିଜ ଓ ଲମ୍ବ ଦିଆଯାଇ
ଛି । କେତେକ ଖଣ୍ଡ ସାହିତ୍ୟକଟଃପମନ୍ଦେ
ହା ଦିନ୍ଧୁଗାର ଦେଖି ଅମେମାଳେ ଅନୁ-
କ କରୁଥିଲୁ ଯେ ସମ୍ବୁ ସହିତ୍ୟକଟ ଗୁଡ଼ିକ
ହପର ହୋଇଥିବ । ଅମେମାଳେ ହାତୁ ଯେ
ଏଣ୍ଠାନ୍ତେବ୍ରତଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଟରୁ ଉଚ୍ଚପ୍ରାଇ-
ନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡାଶାର ପାଷ ସଂପିକେଟ ଦିଆହୁଏ ।
ଥରୁ ବୋଧ୍ୟବୁଏ ଜଏଣ୍ଠାନ୍ତେବ୍ରତଙ୍କ ଅଧି-
କ କରିମାନଙ୍କ ଅପଢୁତା ଦୋଷରୁ ବନ୍ଦିଅ-
ରେ ଏଥର ଘଟିଥିଲୁ । ପାଷ-ସହିତ୍ୟକଟରେ
ଏହି ବାବୁଗିର ଦେଖି ଅମେମାଳେ
କରୁଥିଲୁ ଏଥରେ ଦୀପୀ ବିଏ ।

ବିଶ୍ୱମଦ
ଶ୍ରୀ କଳେଶ୍ୱର

ବାରିଯାତର ଗୋଲମାନ ଭବ ।
ମହାରାଜୁ ।

ଗତ ବାଲପାତ୍ରାବନରେ ଏକରରବାସି ହୁଲୁ
ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଭଗବତମାନଙ୍କ ବଥା ଦେବ ଭୋଗସୀ,
ସ୍ମୃତୀଯୁ ଓ ସମାଜପଦରେ ଅନୋଳନ ଲାଗି
ଥିଲା । ଉପାନ୍ଦେଶ୍ୱା “ନକସମୂହ” ଓ ଅର୍ଥ
କେବେକରଣ ବ୍ୟାହ୍ର ଏହି ଅନୋଳନର ମୁକ-
ବାରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାନାପରବାର
ଅଲାକବଦ୍ଧା ଦେବ ଛିଲକୁ ତାଳ କରୁଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସେବିଲାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଘଟନା ଓ ବାଚକମାନଙ୍କ ମରି ପ୍ରକଳ୍ପ
କାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା ।

ସେଇକଳ ଗଜିଗଡ଼ିଆପାଠ ମେଳାସ୍ତରେ
ହିନ୍ଦୁ, ମୂସିଲମ୍ବକ, ଝାଣ୍ଡିଯାଳ ଓ ବାତ୍ରି—ସବଳ-
ଶ୍ରେଣୀର ବାଲକ ସୁବଳ ଓ ଉତ୍ତର ଅଭିନ୍ନ—
ଅଳେକଳେବ ଛିମ୍ବିବ ଥିଲେ । ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ
ସେଉଁ ଶତରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଝାଣ୍ଡିଯାଳମାନଙ୍କର
ରକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ, ଏବର୍ଧ ସେହିପରି ହୋଇ-
ଥିଲ; ହିନ୍ଦୁମାନେ ତହୁଁର ସୀମା ଲିଖନ କର
ଗାହାନ୍ତି । ଯୁଗୀଷାହେବର ସହିତ ଅବୋ ପର୍କ
ହୋଇ କାହିଁ । ଆହ ନଥ ରକ୍ଷଣପରେ
ବେଳାସାହେବ ମହାନମାଦବରୁ ଦିନିଶବ୍ଦରେ
ହୋଇ ଗୁରୁଗଲେ ଏକ ରକ୍ଷଣକାରିମାନେ
ପର୍ମିମନ୍ଦୁ ହୋଇ ଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପର୍ମିରେ
କେହି ହୋ ହୋ କର ଗୋଡ଼ାରିଶାବ କାହିଁ ।
ଏହା ସବୁ ନବସବାଦର ବିଶେଷକାଳୀନ
କଥା ।

ଅମେରାନେ ଚାଷୁଁ ଯେ, ହଲ୍ମାଳେ
କୌଣସି ଅପଦ୍ଵିଷତାର କରି ଜାହାନ୍ତି । କରେ
ଦିଶାୟ ଶାନ୍ତିଧାର କରି ହଲ୍ମାଳେର
(ମିଛନ୍ତିଷଥାର ପରିଲପଣିତ)କୁ ଦେଖିବା ବୋଲି
କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କମଧ୍ୟ ଅଛି କେବଳ
କେବେ କଟୁବାଳ୍ୟ ପ୍ରଦୟାଗ କରୁଥିଲେ ।
ହଲ୍ମାଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁଧାରିତ କଥାପାଇଁ
କଥାକ କରିବା କମଳକୁ ପାରିମ୍ବର ଅନୁରୋଧ
କରୁଥିଲେ । ଗର୍ଭକାରୀମାନଙ୍କମଧ୍ୟ ତେହି କା
କୌଣସି ତଦ୍ଦର୍ଶକ ଭାଲି ଦେଇ ନ ଥିଲେ
କିମ୍ବା ହୋ ଦୋ ଶକ କରି ନ ଥିଲେ ।
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀପାନ୍ଦମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପରାର
ଅଶ୍ରୁଳ ଓ କଟୁବାଳ୍ୟ ବାହାରବାରୁ ଗୋଲମାନ
ଦେବା ସମୟରେ ତ ଅଳ୍ୟ କୌଣସି, ସର-
ସୁରେ ଅପର ଦର୍ଶକମାନେ ଭାଲି ମାଉଥିଲେ ।

ନିର୍ବମାରର ଶୁଣବନ୍ତୁସଙ୍ଗାଦକ ବ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ କହି ଫର୍ମପଣେଇବେଳେ ମଧ୍ୟବନ୍ଥ
ପ୍ରବାଣି କରିଅଛନ୍ତି ? ଶ୍ରୀଶ୍ଵରୀକମାଳେ ଅଛୁବ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକଥା ବହୁବା ସମୟରେ କି ସେ
ବାଳରେ ପୋଲ ଦେଇଥିଲେ ? ସେହି ପାଇ-
ବାର ପ୍ରକାଶକ ଧାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଧବ୍ୟ କୁମରଜୀ
ଦେଇ କେବେବିଶୋଇ ହିନ୍ଦୁ ମାତ୍ରଏବାଳକଙ୍କୁ
ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦିଥିବାରୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ଓ ବିଗରହ
ଦକ୍ଷିପ୍ରଦାୟିନୀଷଙ୍କ ଘର୍ଷର ଆନ୍ଦୋଳକ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ହେଉଥି ଏ ଲଗଭର କେତେ
ବକଣ ବ୍ୟାହି ଓ ହିନ୍ଦୁଧାରମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଉପସ୍ଥିତ ଦୋହରାଯାଇ । ଅଛମଧ୍ୟ ନବପାଦ
ସେହି ସାଥୁରରେବସମ୍ମଳ ଚାଗିତ ଓ କୁଞ୍ଚିତନ୍-
ପରିଗ୍ରାହ ସେ ପର୍ବିବାର ଉଦେଶ୍ୟ । ପରାମର
ଏହିରୁହି ଅନ୍ତୋଗ ଥିବାରୁ କବିଷୟାତ କେବଳ
ସକଥା ପାଇଁ ଅଧିକଂପ ଅମୂଳକଥା ଦେଇ
ହିନ୍ଦୁଧାରି ଓ ଦିଲବଦ୍ଧିପ୍ରଦାୟିନୀଷଙ୍କ
ଅନ୍ତରା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ଉଦେଶ୍ୟ ଚରି-
ତାର୍ଥ କରିବାଟାର୍ଥି ଶ୍ରୀଶ୍ଵରୀକମାଳକୁ ବିରତ୍ତି-
ବୈଶ୍ଵବିଷୟ କୁଟିମହିଳା ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କ
କିମନ୍ତେ ବାହିକ ଦିଲାପ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭଗବଦ୍ଧର୍ମପ୍ରଦୀପମାତ୍ରାକୁ ନବନିର୍ମାଣ
ଆମଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେ ସରର ବୌଧେଶି
ସର୍ବ ଜାତି ହେବ କି ଥିଲେ ବା ହୋ ଦେବ
କିନ କର ଗୋଡ଼ାର କି ଥିଲେ କିମେଷତି
ସେ ସରର ବୌଧେଶି ସର୍ବପ୍ରକରେ ଥିଲେ
କି କାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ନବନିର୍ମାଣର ବୌଧେଶି
ଲୋକ ଏଠାରେ ସେଠାରେ ସର ଓ କରରେ
ଦୃଶ୍ୟନେତରମାତ୍ରେ ମିଥ୍ୟା ରଖନା କରୁଥି
ଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିରେ ଅପ୍ରକାଶିତର କହିବା
ଅମଳ୍ୟତା ଓ ଶୁଭାର ବାର୍ଯ୍ୟ । ସେବେ
ସାହସ ଆଏ, ମଳ୍ୟତା ଆଏ ରେବେ
ଭଗବଦ୍ଧର୍ମପ୍ରଦୀପମାତ୍ରାକୁ ହେଉଁ ସର୍ବ
ଭାବୁ ମାତ୍ରମୁକ୍ତେ ଓ ହୋ କହା କହ
କର ଗୋଡ଼ାରଥିଲେ ତାହା ଶୁଭରୂପେ କହ
ଦେବା ଉଚିତ । ୧୯୮୩୨୮ ଜାନ୍ମଦିନ ଯେ
ଯେ ଭଗବଦ୍ଧର୍ମପ୍ରଦୀପମାତ୍ରାକୁ ନନ୍ଦା ଓ
ମିଥ୍ୟାପାଦିକର ଦୃଶ୍ୟ କର ଚଢ଼ିବୁବୁକ
ଗହର୍ମନେଷକୁ ପ୍ରେରନ ହୁମୁକର ଆବେଦି-
କରୁ ଭାବ କରିବ ବିନ୍ଦୁ “ମରିବାକେ
ନିଦ୍ରା ଘରେ, ସମ କି ଶତଦେବ ହିଲେ ?” ।
ନବନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ ରହିବେଥ୍ୟ ଏହି ଯେ
ସେ ପାଦ୍ୟାରବନମାନକ ଅନ୍ତର୍ମାନ କର

କରିବ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଲାଲମାତଳ ଗାନ୍ଧୀ ଦୂର ପାଇବେ,
ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନପଥାର ପାଦାର ଏ ଦକ୍ଷତାଖୀ
ଦୂରି ହେବ ଓ ହକୁ ଏକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାତଳ
ମଧ୍ୟରେ ପଚାଦାମାତଳ ପ୍ରକୃତି କିଛି ହେବଳ ମେ
ଘେଣେବୁକୁ ପଞ୍ଜାବାଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆଇବ ।
ଏହିରୂପ ଉଦେଶ୍ୟ କଲୁଣା କରି କେବଳ
ଶାର୍ଥକେଣେ ଦିପନ୍ତେ ସେ ଭଗବଦ୍ଗୀତାପଦାୟିତାକ
ସବୁ ଓ ହକୁ ମୁନ୍ଦର ଜାମରେ ମେଥ୍ୟାପବାଦ
ଦୋଷରୀ କରିଅଛୁ ।

କବସମ୍ବାଦ ଓ କାନ୍ତିକବଳ ସର୍ବ-ମନୁଷ୍ୟ
ପ୍ରହାର ପାଇଲ ହାତାରୁ ନିର୍ମଳୀ ଦୋଷ
ପତ୍ରକୁଳେ କେବଳ ବାଲିଗାତ୍ମାର ବାଜାର
ବୋରକ ଦେଖି ଶୁଣାଏ ଶୂଷ କରିଥିଲା ।
ନବସମ୍ବାଦ ଧମର ଜିବାରଗା ରଙ୍ଗ ଉପରିମା-
ନିମନ୍ତେ ଦିଗନବୀରକୁ ପ୍ରବାସିନୀଙ୍କରୁ ଅନ୍ତରୁ
ବେଳେ ବସିଥାଏଛି ତେବେ ଏ କଥାଟି ଲେଖିଲୁ
କେବେ କି ଅପଣାର ଥା କୁହାଏ ମନେ ପତିଲ
ନାହିଁ ?—“ଶୁଣୁଣେ ଦେବରେ ପତ୍ରକୁଳକୁ ଯେ
ପୁଣେ ହତ୍ତିବ କିମ୍ବାରେ ଦେଇଅଛୁ” । ଆଜ
ନିମିଶ୍ରମୀଳନମାନେ ଯେ ଧର୍ମର ଭବାରଗା
ବିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ଥୁବ କରନ୍ତି—ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିମ୍ବାଳକ ପତ୍ରକୁଳରେ
ମେଲାପୁରରେ ଉତ୍ସବ ଦୋଷ ଦେବପୁରିମା,
ଦେବକନ୍ଦର ପ୍ରଦାନର ନିଦା ଓ ଦୁର୍ଗାଦୋଷରୀ
ଦେଇଥା ଓ ଲାଜାପକାର ବାଧା ଦେବାକ
ଭବାରଗାର କୁଷଙ୍ଗ ? ଧର୍ମମନ୍ତ୍ରୀର ଉପଦେଶ
ଓ ଜିବାରୋଷଗା ଅବଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଥା ।
ହନ୍ତୁମାନେ ଧର୍ମର ଭବାରଗା ସାମାଜିକ
ରୂପେ ଚାହାନ୍ତି । ଯେବେ କୌଣସି ହୃଦୟ
ଶ୍ଵରୁକୁଳମାନକ ଦୟାବସମୟରେ ବାହୁମନର
ନିର୍ବିମ୍ବରେ ସେହି ଧର୍ମର ଦୁର୍ଗା ପରାମର୍ଶ କରି
ଯେବେ କି ବୃଦ୍ଧମାନେ ଆମ୍ରିତେ ପିନ୍ଧୁଗାର
ଅକାର ଗୋଟିଏ ? କିମ୍ବିଦ୍ସ ପଂଜେବିନ୍ଦା-
ନାର ଏକହାତରେ କୌଣସି ପଂକୋପଳରେ
ହନ୍ତୁମାନେ ଶବ୍ଦୀର ଧାର୍ମବନ୍ତୀ ବାଜିପତନରେ
ଦେବବିମାଳ କେବଳ ସର୍ବାର୍ଥ କରି ଯାଇ-
ଥିଲେ; ଏହି ସଂକଳନରେ ପାଦୁସାଦେବ ବନ୍ଦା-
ନୀତି ଦୋଷ ଦେବପୁରିମାରୁ ସମ୍ମ କରିଥିଲେ ।
ଏପରିପୁରେ ହନ୍ତୁମାନେ ଶ୍ରୀଦୀପମାନଙ୍କ

ମେଳାମଥରେ ନାହାପକାର କାହିଁ
ପୁଣି ଏବ ଯାହା ସହ୍ୟ କରି ପେମାଜକୁ
ଦେଖାରୁ କରି ଦଅନ୍ତି କାହିଁ ଏବ ଲାଧୀୟସୁନ୍ଦର
କରି କରିବା — ଏହା କି ମହାତ୍ମ ଜୀବାରଭାର
ଫଳ ନାହିଁ ? ନବସମାଜ କି ଏପରି ଜୀବାରଭା
ରଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ ? ସେ ଯାହା କିମ୍ବା କରିଥିଲୁ
ଫଳ ଦିମନ୍ତେ ଯାକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନଶ୍ରେଷ୍ଠକ
ବଜାରୀ ଦେଇଥିଲୁ ।—

ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତ ଦୋଷମୁଖୀର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଣଃ ଶୁଦ୍ଧନ୍ତି ସାଧବଃ
ଦୋଷଗୁଣ ଗୁଣଦ୍ୱାରା
ଦ୍ୱାରାଧ ଶାନ୍ତିନାହିଁ ।

ନବରମୀର ସାଧାରଣଙ୍କ ନିବଟରେ ମିଆଧ
ପୋ ପ୍ରସର କରିଥିବାରୁ ଅମେରାନେ ପ୍ରଭୃତି
ପଞ୍ଚଦ୍ଵା ଦିନେଷ ଜଗି ଅନୁଗ୍ରହ ଉପୁଥୁଲୁଁ ଯେ
କବନ୍ଧୁଦର ବ୍ରାହ୍ମିକଦୂରରେ ଚୁଲକା
ପୁରୁଷ ଲେଖମାନୀ ପ୍ରଭୁତବସ୍ତୁ ବିବେଚନା
କରିଛେ ଯତ ମଧ୍ୟ ଶାୟୁଳୁ ବେଳ୍ଜାହେବ ଓ
ପାର୍ଯ୍ୟାଦିକ (Rev. Baily and Rev.
Young) ନିରାକରିତାମାନକୁ ଅନୁଭ୍ରାନ୍ତ
କରିଅଛି । ଯେ ସେବକରି ଜୀବନମାତ୍ରର
ଏକାହାନ୍ତି ଓ ମିଆଧାପଣ ଉପରେ ନିରାକରି
ନ କରୁ ଯାଏ । ଅବହାରେ ପ୍ରଶ୍ନ୍ୟକ ଦେଇ
ମୁଁ ପରମା ଅମ୍ବା ଉପିତ୍ତେ ।

୧୩

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAKA.
CUTTACK.

Sir,
The Third master of the Tekkali middle school having been provided with a footing in the District Munsiff's court, therefore his post fell vacant, the Head master of the Primary School, Tekkali, a metriculate of good parts, is an applicant for the vacant post. It appears there was an old ruling that, Uriya should be taught in the school side by side, with Telgu so that, one of the teachers should be competent to do this work. Were it not for this, the Government would have dispensed with the services of the late Gadi Kurmayya Pantlu, a fifth grade teacher, when there was an order that, in all the middle schools

throughout the whole Presidency, none, below the grade of a matriculate, should be a teacher.

The president of the Local Fund Boards, Ganjam, has also endorsed the Mahajar, of the Uriya inhabitants of Tekkalj dated the 22nd. May 1885 that the next vacancy in the middle school, he would try to confer on an Uriya.

I would therefore request the managing committee of the school to appoint an Uriya for the present vacancy. By this, not only the social status of the Uriyas would be raised, but also, the Telgu boys would have a sound knowledge of Uriya, without which the latter are debarred from entering the Revenue and Judicial Departments of this District.

I hope the new Honorary Secretary of the school, who has moved, for several years, among the Urias of Principal Division, and has thus acquired greater experience of the backwardness of the community will also give his helping hand in this affair.

I remain
Dear sir,
Yours faithfully
Truth.

ମନ୍ଦିରପ୍ରକାଶନ ।

କାହି ଏକଜୀମ ତାଣୀସୁକ	ମୋହନ୍ୟୁର	ଅଲ୍ଲିମ	ଟ ୫୯
ଦରମୋହନ ବୟସ	୫୫	ଦବାୟୁ	ଟ ୨୯
ପଞ୍ଚମୁଦ୍ରା ପାତ୍ର		ଅଲ୍ଲିମ	ଟ ୩୯
ସୁଖିଶ ଅଳଗା ମୁରଳିଜଳ			ଟ ୩୮
ବାଗୁ ଉଦ୍‌ଦେବତାଙ୍କ ଦାସ	୫୫	ଦବାୟା	ଟ ୪୨
ପୋଦନଦର ବୟସ ବାର୍ଷଗତ		ଅଲ୍ଲିମ	ଟ ୨୯
ସଂକ୍ଷିତିକଳକଳ ଅଧିକାର ସମ୍ମାନ			ଟ ୩୯
କାହି ବାଲକକୁଠାର ଦୁଃଖରେଖ			ଟ ୩୯

ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

અધ્યાત્મ

ଛାପୋଇ ଚରିତ

ମନ୍ଦିର ପତ୍ର

କୁଟିତ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବିନ୍‌ସିଙ୍ଗ ସ୍କାଇଲ୍‌ମ୍ୟୁରେ
• ବିନ୍ଦୁ ଦେଖିଥିଲା ।

ଅମ୍ବୁଦ୍ଧପାତ୍ରକା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମୁକ୍ତାବଳୀ ପୁସ୍ତକ
ଉପରୁପାତ୍ରରେ ଅମ୍ବେ ବିଭିନ୍ନ ଜରିବୁ
ବୋଲି ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁଁ ଗହନ ର
ମର୍ମ ଏହାକ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଚକ୍ରଧ୍ୟାଶ୍ଵରେ
ଉତ୍ତମ ପାରଗ ଥିବ ସେ ଅସି ଅମ୍ବନବଟରେ
ପରାମାଦେଲେ ଅମ୍ବେ ସ୍ଥିଂ ଜାହାନପ୍ରତିରେ
ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଦାନକରିବୁ ଆଉ ବେଳଳ
ପଡ଼ୁ ପଠାଇଲେ ବିଜ୍ଞା ପରିଚୟରେ କେନ୍ତେ
ପାଇପାରକେ ଲାହିଁ ଛଇ ।

ଶ୍ରୀ କାମକେବ ମିଶ୍ର ପଣ୍ଡିତ ।

ଭାବପସାଣ୍ଡମୀ ।

କହିରଜ ଗ୍ର ବେଦାନନ୍ଦାଥ ଚଣ୍ଡୋପାଧୀସୁଭର
ଆୟୁଷେଦୋକ୍ତ ଚିମ୍ବାଳମ୍ବ ।
କ ୫୦ ମର ତେ ଶ୍ରୀଠ, ଶାମୟଶୂର,
କଲିକତା ।

ଏହି ଚିତ୍ରପ୍ରାକଟ୍ୟୁରେ ୧୯୯୫ ସାଲର ଦିନ
ପଞ୍ଜିକା ସହ ପାତା ସମ୍ବାଧର ସାହୁବିଧାଳ ଓ
ପତ୍ରକାଳଗ୍ରହ ଜୀବଧୟସ୍ମୂଦର ଚାଲିଲାପ୍ରସ୍ତ୍ରକ
ବଳୀ ମୂଳ୍ୟରେ ବିବରଣ କ୍ରିୟା ଏବଂ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ
ଦେଗିବାକର ପାତାର ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଲେଖି
୧୦୦ରିଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଧ୍ୟାଏ ।

ଯୋଗସିଦ୍ଧ ରସ ।

ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉପରେ ବେଳକ କଲେ ନାହିଁ
ଦେବପ୍ରତାର ମେହି ବେଗ ଏକଷ୍ଟପୂର୍ବ ମଧ୍ୟରେ
ଶିଖିଛୁରୁପେ ଅବେଳା ହୁଏ ।

ପ୍ରସ୍ତାବକାଳୀଙ୍କ ଭୁଲ, ପୂସ୍ତକର ଆମ୍ବାଦ-
ର୍ଗ, ସରଳ ପ୍ରସ୍ତାବ, ଶତକନ୍ଦବିହୁ ପ୍ରସାଦ,
ମୃଦୁକୁତ୍, ମୃଦୁପ୍ରସାଦ ଚେଷ୍ଟ, ପୂଜା ଏବଂ କୁରାବିଧି
ଉପଦ୍ରବ ସ୍ଥାନ ହେଲେ ସ୍ଵାମୀ ପାଡ଼ା ଗୋଟିଏ
ସମ୍ମଳନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଶେଷ ୧ ପିଣ୍ଡର ମଳ୍ଲ ଟ ୨୫ ବଜ୍ର ୧ କିଣ୍ଡର
ମଳ୍ଲିୟ ଟ ୩୫ ପ୍ରେଟ୍ରିଂ ଛଞ୍ଚ ଟ ୦ ୦

ପ୍ରଦୟନ୍ତି—ୟତ ।
ଏହା ସେବକ କଲେ ଗର୍ଭାଶୟ ଆଶୀର୍ବଦୀ
ଦୋଷ ସମୟ ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ଥେବାପ୍ରତିବର୍ଣ୍ଣ,
ଭକ୍ତିପ୍ରଦର୍ଶକ, କଞ୍ଚୁରଜଳି, ଅକାଳରେ ଅଧିକ
ପରିମାଣରେ ରକ୍ତପ୍ରସାଦ, ଜଳଦଙ୍ଗ, ବାଷକ
ଦେବତାର ପୀତ୍ର ସମୟ ନିଃଶେଷରୂପେ
ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । କିଶୋରତା ଉପରେକୁ
ପୀତ୍ରାଜନନ ଅକାଳରେ ଗର୍ଭାଶୟ, ମୃତବକ୍ଷା
ଓ ବନ୍ଧୁବାଦ ବେଗ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
ନର୍ତ୍ତାବ୍ଦିର ବିନାଶର କଞ୍ଚୁ କରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ନିଶ୍ଚାନ ପ୍ରେସ୍ କଟକ ।

୧୮୯୮ ମହିଦାରେ ସଂସ୍ଥାପିତ ।
ଗଜକୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡ, ଶିଳ୍ପା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଜନିବାଙ୍ଗ-
ସମ୍ବଲୋପ୍ ବାଗଚ ପଥାଦ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୃଦୟ ।
ଏଷୀମେଣ୍ଡ ମାରିଲେ ମିଳଇ ।

ମେଘରୋଗ ।

ପ୍ରସାମନ୍ତରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାନ୍ ଯଦିଶାର ନିର୍ଭୟେ
ଦିବେ । ହୁବିତ୍ତ ପ୍ରମେଦବ୍ୟଥ ଯେଇଁ ମାତ୍ର
ଅଚମନ କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍କ ଗୋ-
ବରିବାର ଛାତିବ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟଥ-
ବାରେ ଜାବନର ମାଧ୍ୟ ଘରଭାୟଙ୍କ ବସନ୍ତରେ ।

ଏହି ଜ୍ଞାନଧ୍ୟୟ ସମ୍ପାଦନରେ ଏକ ପ୍ରତିକାଳ ସେବା
କଲେ ନୃତ୍ୟ ସେଗ ଏବଂ ତିନି ଲ୍ଲିଙ୍କ ସପ୍ତା-
ବିରେ ସୁରକ୍ଷାତକ ସେଗ ଅବଧ୍ୟ ଆଗେଗଣ୍ଡ ଦେବ ।
ସେଉଁମାତ୍ରେ ଅଗେଗଥିଲ ହେବେ ନିଷ୍ଠୟ
କହୁଥିଲୁ ଏ କଥାଧି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ
ହୋଇ ଜାବକର ଶୈଶବମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବ ।
ଯଥର ହସ୍ତରେ ପରିଶର କି ହେଲେ ଆଜି
ପ୍ରିଯ ଲାଟ୍ ଅନେକ ରେଣ୍ଡି ଆଗେଗଣ୍ଡ ଲବ
କରି ପ୍ରଶଂସାପଦିମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅବଳମ୍ବରେ ସୁମନାଚାରେ ପ୍ରକରିତ ଦେବ
କିଳିକାଳା ଅବେଳିଟୋଲ ଲକ୍ଷମର ଦବନରେ
ସ, ତେ, ବୟ କିମ୍ବାରଙ୍କତାରେ ଏବଂ କଟକ
ଦରଶାବକାର ପ୍ରଶଂସାନିକ ସୁମନାଚାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦିନମ୍ ହେଉଥିଲା । ମନ୍ଦିର ଏକଟ୍-
ବିକୁ ଟ୍ୟ ଲା । ସୁରିନା ଓ ତାକଖଣ୍ଡା ପୁଅଳି ।

ବିଶେଷ ଚଞ୍ଚଳା

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାଷ୍ୟ କବିତା ଆବାହି ଲଗ୍ନାନୀ-
ସୟତିଶ ଶୁଣ୍ଡ ସରଠିଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କି
ବୈଜ୍ଞାନିକ ମୁକ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛିନ୍ତି ।
ଏହି ଉଚିତବ୍ସମଧରେ କୋଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅବେଳୟ
କି ହୋଇ ଫେରିଯିବାର କେଖାୟାଇ କାହିଁ ।
ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଇବାର ବାହ୍ୟ ଯେବେ କୁମର
ଆଏ ରେବେ ତାହାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିବରଣ
କରାଯାଇଲେ ଅଛି ଅନ୍ତବ୍ୟରେ ଅଳ୍ପଦିନ-
ମଧ୍ୟରେ କୁମର ଅବେଳୟ କରିଦେବେ । ସେ
ଅନେକଲେବନ୍ଦୁ ଅବେଳୟ କରି ଅନେକ
ପ୍ରଥମାଧ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲ୍ମୀକିଗଣ

ତଳିଲିଖିତ ଶ୍ରୀ	ଦଇରେ	ସଦର	କଟକ
ଶୋଧୁସ୍ଥ ବଜାର	ବାବୁ	ଗୋପନୀୟର	ଶ୍ରୀ
ବସାନିବଟେ	ବାବୁ	ଆର୍ତ୍ତବନ୍ଦିବ	କମ୍ପାନିଲ
ଦୋକାଳରେ	ବିକ୍ରୟ	ବେଳ୍ଜ	ଅଛି ସଥା—
୧୫ ପଣ୍ଡ ବାଲୀ	୧ ୧୫ ଟ ୨୫/-	୧ ୧୫ ଟ ୦ ୫୫/-	
୧୬ ପଣ୍ଡ "	" ୩ ୨୫	" ୩ ୦ ୫୫/-	
୧୭ ପଣ୍ଡ "	" ୩ ୨୧	" ୩ ୦ ୫୦/-	
୧୯ ପଣ୍ଡ "	" ୩ ୨୧	" ୩ ୦ ୫୫/-	

ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିମାନେ ଏକ
ତରେ ରି * ମ ବା ଅଧିକ କୟା ଦରକାର ଆବଶ୍ୟକ
ସୁଲଭ ମଳିଖରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମଳିଖରେ

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାହୁ ଗୋଷ୍ଠେକର ଗୟକର
ଦିଦ୍ଧିନ୍ଦିବଜାର ବିସା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବାଳକ
ଦୋହାକରେ ଚନ୍ଦରଫୋଣ୍ଡ ଓ କଲଜ ଓ
ବୈସମୀଓରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସକର୍ଷ ଓ କଲା
କଣ ପମାଣ୍ଣ ସତରତର ବିନୟ ଦେଇ ଅଛୁ
ତାହା ସମସ୍ତ ଶାନ୍ଦକବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦିତ
ଅଛୁ । ବିଦ୍ରହ୍ମ ଅଛୁ ଦେଇବ ଫେଳକ
ଦିନ୍ଦିଶାତ୍ମ ନିକଟସ୍ଥ ସକାଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ
ତାହା ନିମ୍ନ ରାଗରେ ଲେଖାଗଳ ଯାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭଲ୍ଲ ଦୋହାକରେ ଅଛେ
ସା କଲେ ସୂଳବ ମଳ୍ଲରେ ପ୍ରାୟ ଦୋହା
ପାରିବେ । ଏହାତା ଅମେଦିକ ଦିନେରହାତୁ
ନିକଟସ୍ଥ ସକାଷେ ଦୋହାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି
ଅଛୁ । କେହି ଖରଦ କରିବାକୁ ରୁହିରେ ତାଙ୍କ
ନିକଟସ୍ଥ କରାଯିବ । ଯଦି ଭଲ୍ଲ ହାତମାଳ ବିନୟ
ଦେବା ପରା ଅପଣା ମଳିଲସ ସକାଷେ ବଜା
କୁବାରୀ ଦେବେ ଏକ ସତକୁ ଟା ବଜା ଟାଙ୍କେ
ହିସାକରେ କତାଦେଲେ ପାର ପାରିବେ । ମାଝ
ତାହାର ସତ ଖୃତୀକରି କରି ଲାଦି ଉପରେ
ଥିବ । ସତ ଦେଲେ ହାତର ପର ମଳିଲ ତାଙ୍କ
ଦେବାର ଦେବ ।

ੴ ਪ੍ਰਾਤੀਕ

କେତ୍ରିମ୍ ପ୍ରାଣ ।	ନିରାଶ ଅବଲୋକନ
ଦେବତ ହୁଏ ।	ବଜନ କାଳୀ
ନନ୍ଦା ସାହୁଙ୍କ ।	ସୁଅଳ୍ପ ପେଟ ।
ଗାହାର ସାହାର ଘର୍ତ୍ତ ଦେ	ଅନ୍ତମେହିକ ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ କ
ନୂରା ସନ୍ଧାର ହୁଏ ।	ଆଚ ଏ ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳରେ
ଅନ୍ତମେହିକ ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ—ଅର୍ଥାତ୍	ଦେଖ ଉପର ପେଟ
ସୁରତୀ ପୁଣ୍ଡ ।	ବୁଦ୍ଧ ହିତାର ପେଟ
ଶେଷ ହୁଅ ।	ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ ଲୋହା ॥ ୧
ଖୋଲିବ ଅବ ।	ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ କରିବ କରିବ
ବୁଦ୍ଧାବେଳାଲୁହୁ ।	ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ ପଢ଼ିବ କରିବ
ଯୋଗମ୍ବଳୁହୁ ଦେଖିବା	ଲ କରିବ ।
ମେଠ ଓ କରିବ ଫୋ- ତମେ ଲାଗେ	ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ ।
ପୁରୁଷ ବାହ ପାର୍ତ୍ତାହୁ	ବସିବିବ କୋପର ଅନ୍ତରୁ
ଲେଖିବାବେଳେ ଲାଗ ଏ ଶୁଣିବେ କରି ଦେଖିବ ।	ପଠାଇ ପଶୁଳ ଅନ୍ତବାର ଉପର ।
ଅଭିନା ଦେଖି	ନମରାମା ।
୧୨ x ୧୦ ଲାଙ୍କ	ଦେଲ୍ କୁ ପେନ୍ଦ୍ରୁଷିଳ ।
୧୪ x ୧୨ ଲାଙ୍କ	କମ କୋପର ।
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୟାରେ ପାଇଁ	କହା ରହିବ ଶାହି ଏ ଯୋଗ ଏ କରି
ସମ୍ଭବ ହୁ ମେହୁ	ନବସୁଦାବାଦ ଏ ପିକା
ଦୋହା ଏ ଦୋହାବଦ କଟନ ଧ୍ୱନ କରିବାକଟ	ପାଇ ପାଇଶାର ଏ ଶାହି ।
ଦେବତ ସାହିବ କରି ଦେଖିବେ ପାଇବିବ ତେଣୁ	ତେଣୁ ତେଣୁ
ଦେବତ ॥	

ପିରତୀର

ଏ ପାରିବୁ ଦେଉଗାନ୍ତି ପାଥରେ ରଖି
ନିଆଁ ରେ ଡିଲାଇ କୋଠାତ୍ତର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା କନ୍ଦ ଦେବ ଦର୍ଶନ ମହି-
ଅରେ ଲେପିଦେଲେ ମଜହାର ଓ ଛନ୍ଦ ଧରିବ
ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ତ୍ରା ଓ ସାକରେ ଲଗାଇବାର
କାହିଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଅଭିଜନ୍ମ କବି କଥାମାଳା

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବିପତ୍ରକା ।

ଭ ୧

ତା ୧୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ହବାର କୁ ୧୮୯ ଲକ୍ଷା । ମା ମାଗଣିର ବିଅ କି ସବୁ ୧୯୫୫ ସାଲ ଏକବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳିଖ	ଟ ୩୯
ପ୍ରଶାଦେୟ	ଟ ୨୯

ପୋଞ୍ଜୁମାଙ୍ଗୁର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ବି
କ୍ଷଟକତ୍ତାକପରରେ ତଳମାସ ପା ୧ ରଖ-
ିବା ରହିଥାର ଛାଡ଼ା ସମ୍ପାଦିତ ଅନ୍ୟକିଳ-
ମନ୍ଦିରରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟବଳସଂରକ୍ଷଣ
ପଠାଇ ଡାକିବିକଟ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ରହିଥି କାର୍ଯ୍ୟ-
ସବାଳ ଏ ୨ ଆ ତାରୁ ସହ୍ୟା ଏ ୨ ଶା-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମନାର୍ଥର ସେବିଂସବାକି ଉତ୍ତରାଧି-
କ୍ଷେତ୍ରା ବୌଢ଼ିର କାର୍ଯ୍ୟ ବେଳ ଏ ୧୦ ଆ-
ତାର ଏ ୮ ଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ।

ଅମୁମାଳକ ତମେଣୁର ସି ୫ ମେହିକାଟା ସା-
ଦେବ ଗତ ସୋମବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ସପରି-
ବାରରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ୁଥୁ ଅର୍ଥିଷୀଯେଷ୍ଟିଂକଲିଶ୍ଵର
ବି ଏହ ତୈବଳ ସାହେବଙ୍କୀରୁ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦଶ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ତୈବଳ ସାହେବ ଗତ ଦୂଧବାର-
ଦିବସ ଏଠାରୁ ବଦାୟ ପ୍ରଦଶକର କଲିବଗା-
ଇମୁଖେ ଯାଢ଼ା ଦଲେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଅଛିଅଳ୍ପ ଦଦସମଧରେ ଏଠା ଲେକମାଳକର
ପ୍ରିଣ୍ଟରଙ୍କନ ହୋଇଥିଲେ । ଭାବର ମଦାଶ-
ସୃତା ଓ ଅପଣପାତା, ବାଯଦିବାରିବା ପୁଣି-
ଦେବରୁ ଲେକମାଳେ ଅଭିଷୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ।
ଶ୍ରୀଜଳକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଭାବର ଶ୍ରାଵ-
କନୁଛ ହେଉ ।

ଲୁହାରୁ ମଳି ଛଢାଇବା ଓ ଲୁହା ଦଳିଯାଇ
ଦେଇବାକି ପରିଷାର ରଖିବାର ଉପାୟ ପ୍ରାୟ

ସମସ୍ତକୁ ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ଇ କଣେ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ବି ଏକପଥସା ଶେଳନର ସାୟେଳା-
କତ ଗୋଟିଥିଅମରୁ ଅଧିପା ପାଣିରେ ଜୋଳ
ଦୁଷ୍ଟକଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମଳ ହୁବିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃତ୍ତାର
ରଖି ପାଣିରୁ ବାହାରକରି ଗୋଟିଏ ବାନ୍ଧୁ-
ସାବୁରୁଷ ସାବୁଳ ଓ ଚକ୍ରକୁ ଲଗାଇ ଦସିଲେ
ସବ ମଳ ଶୁଭ ଉକୁଳ ଦିଷେବ ।

ଅଭିନ୍ଦି ପେଣିକେଲେ ଲୁହାବିଳିଯୁରରେ
ଲଗାଇ ରଖିଲେ କଙ୍ଗ ଧରିବ ନାହିଁ । ଲୁହାବି-
ଳିନସକୁ ପରମିଲୁଗା ବା ଖୋଲମଥରେ ବାଜାନ୍ତି
ରଖିଲେ ଡତମ ଅବସାରେ ରହିବ ।

ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶର ସୁଦି ପୁଣି କିଏ ମାତି ଛଟି-
ଅଛି । ବଜ୍ରନାଳୀରୁ ସମାଦ ଥିଅଛି କି ଗୁଡ଼କିଳି-
ଠାରେ ଏଥୁମୟରେ ପଦାତିକଷେଳାର ବିଦ୍ରୋ-
ହଳ ସହି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ସୁଦି ହୋଇଥିଲା
ଏ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ କି * ଆ କାଳ ଲାଗିଥିଲା ।
ଏଥୁରେ ଝଂରକର ପରାରୁ କି * ଲା ଲାହ-
ବେଶୀୟ ଓ ଦୁଇଜଣ ଦେଶୀୟ ସିଂହାହ ମସି-
ପଡ଼ିଲେ । ଅନେକ ତକାଏତ ଧରି ପଡ଼ିଥିବାର
କଥିବ ହୁଅଇ । ବିପ୍ରାରତ ବିକରଣ ଏପରିଯନ୍ତ୍ର
ଜାଗାଯାଇ ଗାହି । ବ୍ରଦ୍ଧିର ଲୋକମାନେ
କେବଳ ସାଧୀନଗା ଓ ସବେଶାନୁଷ ନମିତ୍ର
ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ଝଂରକଳ ସହି ଏବେଦନ
ସୁଦରେ ପ୍ରଦୃତ ହୋଇଅଇନ୍ତି ସାମାଜିକଥା
ନୁହଇ ।

ଜଣେ ପହଞ୍ଚେରକ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ।
ମାକମାୟ ତାଳରେ ମହାରାଜା ଅଧିକା ବିଶ୍ୱା-
ରେ ଶିଶ୍ଵାବସ୍ତାର ନିମିତ୍ତ ଅଭିଷୟ ସହବାନ୍
ଦୋରାଇଥାଇନ୍ତି । ଶିଶ୍ଵାବର୍ଗର ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖିବା
ଆଗାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭିପ୍ରାୟମନ୍ଦରେ ଜଣେ
ସରଜଳପଣ୍ଡିତ ନିଯକୁ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ
ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟର ପେଟ୍ ଦିଗକୁ
ଗସ୍ତକରିବାକୁ ପାଇଥାଇନ୍ତି ସେ ଦିଗର ବିଦ୍ୟା-
ଲୟମାନ ସ୍ଥୀର ପରଦର୍ଶକ ପୂର୍ବକ ଶତମାନ-
କର ପଶକ୍ଷା ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥର ସୁବ୍-
ଦୋବସ୍ତର ଫଳ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକି ଦେବ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଢ଼ିତ ପନ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦର
ଆଦର୍ଶ ଦେବ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ । ସବୁଙ୍କ ଜାତି-
ଜାତର ଶିଶ୍ଵାବମନ୍ଦରେ ଏହିପରି ସୁମ୍ପାଦ
ଲେଖିବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ସବୁଦା କାମକା କରୁଁ ।

ଅନୁଗୁଳର ଦୂର୍ଦ୍ଵସମକ୍ଷରେ ଖେଳ ପ୍ରେର-
ତପତ ସ୍ଥାନକୁରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା । ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଯେଉଁ ଦୁଃଖାବଦ କଥାମାଳ ଲେଖାଯାଇଛି ।
ତାହା ସ୍ଵରୂପ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ କମା ଅଭିଭକ୍ଷତ ଅମ୍ବୁ-
ମାଳେ ନିଶ୍ଚୟକର କହ କି ଧାରୁ ମାତି ତହିଁର
ତୟବଦିଶ ସେବେ ସର୍ବ ହୋଇଆଏ ତେବେ
ଅବସ ଗଡ଼ଜାହର ସ୍ଵପ୍ନଶପାଦେବକ ମହକୁ-
ମାରୁ କୌଣସି ସାହାଧ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କ
ହେବା ଆଶ୍ଵାସ୍ୟର ବିଷୟ ଷଠିଲ । ସ୍ଥାନୟ
ତହିଁଲଦାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ କମର୍ମରୁମାନେ ଅବଶ୍ୟ

ଏ ବିଷୟରେ ଉପୋର୍ଚ୍ଚକରିତାକେ ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟଟି
ସେମୁଳେ ଅବ୍ଲୁ ଗର୍ଭ ସେମୁଳେ ବେସର-
କାର ଲେବମାକେ ବି ପ୍ରକାର ଭାବୁତ୍ତାକୁ
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଧାରା ଜାଣିବାର ଜୀବିତ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଏହିମିତ୍ର ଆମେମାକେ ଏ
ପ୍ରେରିତପଥ ପ୍ରକାଶ କରି ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଶୀଘ୍ର ଜୀବିତ ପ୍ରକାର
ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ସେଠାନିବାରୁ ମଜ୍ଜକୁ
ଦୟ କରିବେ ।

ଅମେରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ-
ସମ୍ପଦୀୟ ଏକସ୍ପ୆ଶନରେ ଲେଖାଅଛି ବି-
ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଏବଂ ଜଳହାର ପିଣ୍ଡର ସେ ସମସ୍ତ
ଇପକାର ହୃଥଳ ମହିମାର ଉଚ୍ଛର ଗୋଟିଏ
ସୁଦା ହୃଥଳ ନାହିଁ ବରଂ ବିଷ୍ଣୁତ ଫଳ ଅଟଇ ।
ଆଦ୍ୟ ସହଜରେ ଜୀବ୍ରି ହୋଇ ପିଣ୍ଡର ପୁଣ୍ୟ-
ସାଧନ ଦିରେ ମାତ୍ର ମହିମ ଅଳ୍ପତି ଜୀବ ଓ
ପିଣ୍ଡର ଯୁଦ୍ଧି କାଶକରେ । ମହିମ ଶାଶକ
ରିକ୍ତ ପରମ ଦିରେ ମାତ୍ର ବହିନୀରୁ ଏମନ୍ତ
ନିଷ୍ପେକ ବରଇ ସେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଶର୍ତ୍ତ ସୁଦା କ୍ଷୟ
ହୃଥଳ । ଜଳହାର ପିଣ୍ଡର ନିବାରଣ ଅହାର
ଜୀବ୍ରି ଏବଂ ରଙ୍ଗ ସାକଳ ହୃଥଳ ମାତ୍ର ମହିମ
ପିଣ୍ଡରରେ ପରିପାତ ତୁ ରିକ୍ତ ସାକଳର
ବ୍ୟାଧାର କରିବ । ଏମରୁ ପ୍ରାଣ୍ୟବୋଧ ହେଉ-
ଅଛି କି ଅଳ୍ପପରିମାଣରେ ମହିମ ବିଦିତହାର
ଦିଲେ ମାତ୍ରବିନି ଶୁଭ୍ୟବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ସହଜରେ
ଜୀବ୍ରି ହୋଇ ପିଣ୍ଡର ଇପକାର କରେ ବୋଲି
ବେବେଳେକ ଯାହା କର୍ମାବ ବରଣ୍ଣ ତାଦା
କ୍ରମବିକା ଅର ହେ ନୁହେ । ଅଳ୍ପପରିମାଣରେ
ସକା ମହିମ ଦିଲ ନୁହେ ଏବଂ ଏହିଦେବୁ ଅର୍ଦ୍ଦ-
ପ୍ରିସିମାନେ ଅଛି ବଠିଲ ନିଯମହାର ଏହାର
ବିଦିତହାର ନିଷେଖ କର ଯାଏଅଛୁନି ।

ବିଲୁପ୍ତ ଅହିଥିବା ଏକ ଶାରସବାଦୀରୁ
କଣ୍ଠାୟେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ ଅରୁ ସମରଳ-
ପୂର୍ବବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ଠାରେ କରିଗ
ପତିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାକାନମନ୍ତ୍ରୀ
ଏକବର୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସ୍ତରମୁହଁ
ଅଫଗନିଖ୍ରାନ୍ତ ଦେନ ବୁଦ୍ଧିଯୁ ସଙ୍ଗରେ
ମନାନ୍ତର ବାଟବାର, ସାହା ରକ୍ତ ଦେବିଥିଲ
ତାହା ଦୁଃଖୁତ ହୋଇଅଛି । ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ
ଶିଳ୍ପ ପଣ୍ଡିତା ସବାର କାହିଁବର୍ଦ୍ଧନେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଲୁପ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲ ଏହି

ମେଠାରୁ ଅମ୍ବେଗାଳକ ଶୁଣିଲୁଁ ଏହା ବିପରୀତ
ବୋଧ ଦେଲେ ହେଉ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ନୁହିଲ କାରଣ
ମଧ୍ୟବୟାବ ଥିଲେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଫଳିବାଟେ
ଏଠାରୁ ଅର୍ଥବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛୁଟା ଧୂର୍ବ-
ବିଶ୍ଵାଳ ଗରଣ ପଣିବାରୁ ବୋଧ ଦେଉଥିଲୁ
ତାହାଙ୍କୁପ୍ରତି ଅଫଗାନ ମାନୁଷର ଯେଉଁ ଭଲ୍ଲୁ
ଓ ଶବ୍ଦା ଥିଲ ତାହା ଅଛ ନାହିଁ । ସେହିବର
ଅଛିରେ ରହି ଏହିକଥା ଜାଣିବା ଏବଂ
ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି କି ପାଇବାରୁ
ନିର୍ମ୍ଲିପ୍ତ ହୋଇ ଅମୃତମର୍ତ୍ତଙ୍କ କରିଅଛନ୍ତି ଅଛ
ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଇଂରାଜଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଶତନେ
ନାହିଁ । ସେ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ଗରଣାବର ହେବେ-
ବୋର ଅଛେବଲେକ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ
ମାତ୍ର ତାହା କି ହେବାରୁ ଯାଏ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ
ସେ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତାରୁ ସେ ଇଂରାଜଙ୍କୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ଵାସ
କରନ୍ତି । ସଜ୍ଜ ପାଇବା ଚେଷ୍ଟାରେ ସେ
ଧଳାଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ରହିରୁ ସମ୍ମାନିଙ୍କା କି
ଦେଖିବାରୁ ପୁଣି ଇଂରାଜଙ୍କ ଗରଣକେଇ ବଜ
ସୁବିଦେତିଲାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମମେମୁ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍ବ୍ୟବଦ୍ୟବାର କରିବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଅଗାନ୍ଧିକର୍ମ ଦେଶୀୟ ସିଦ୍ଧଳସରଜସବେ
ବିଜ୍ଞାଦେଶରୁ ଦୂରଜଗ ନିସ୍ତର୍ଗ୍ରୁ ବିପିବାକୁ
ଲଣ୍ଠିଯୁଗବର୍ତ୍ତମେଷ ସ୍ଥିର କରି ଛାତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଓ
ପାରଦର୍ଶିତା ପଦସ୍ଥତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଜ ୨ ଶା
ଲେଖକରକୁମାମ ଲେଖିଥିଲାଏବା କାରଣ ବଜ୍ଞା-
ୟୁଗବର୍ତ୍ତମେଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଦେଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ବହନୁଷାରେ ଆମ୍ବାକର୍ଷ ଶୈଳିଲଟ ଏବଂ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଳଟି ଏହାଅନ୍ତର୍ଗତ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଅଛିଲୁ ବ ପ୍ରଦେଶକ ପଦ ସବାରେ ଜ ୨୦ ଶା
ଲେଖାବ୍ୟ ମନୋମାର କରି ସେମାକରିର
ପରାମା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ପରାମାରେ ଘେର୍ଭା-
ମାନେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେବେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ
ଜ ୨ ଶକ୍ତି ନାମରୁଣ୍ଟିଯୁଗବର୍ତ୍ତମେଷଙ୍କ ଲେଖି
ଥିଲାଇବେ । ପରାମା ସବାରେ କିନିତେଣୀ-
ମଧ୍ୟରୁ ଲେବ ବାତ ନିୟମିତ । ପଥା (୯)
ଥେର୍ଭାମାନେ ସରକାରୀସମ୍ବନ୍ଧୀ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ସେମାକର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକର ଆବଦର୍ଶିତା
ଅଧିକ ହେବ । (୧୦) ଘେର୍ଭାମାନେ ବ, ଏ,
ପଥାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ରଂବ-
ଜାରାଶ ଉତ୍ତମରୂପ କାରଣ୍ଡି । ଏମାକରି
ବୟସ ବ ୨୫ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହେବ କାହିଁ

(*) યેર્ણમાને ઓબેલિન પ્રભુની વિવાદ-
બિંબસાયારે બ્રહ્મ રૂપ કાર્યવિનાયક
દેખાયાછુન્નુ। પરસ્થા યેર્ણપુરુષ તે મધ્ય
યારે ગુણાત્મક દેશ ઉંચ એવાં પ્રાર્થ-
માનકું દિયાયિક। માન યેર્ણમાને એ
ઘસ્તાયારે ઉપર્યુક્ત દેવાકુ રજા કરાવે
દેમાને અપણાં પ્રાર્થનાયાં આગામે ત્રિષ્ણ-
ભૂમાયા ૫૫ રજાનાયારે બિજીનાં બચ્છું
મેદ્દાં અશ્વરષે કેટશાં નિર્બન્ધ પઠાં
લાભ ઉંચ રજાનારૂ જાયાર પ્રાર્થા ગુણ-
યિક લાંઢું। એવાં કર્મબાળક ઓબેલ
પ્રભુની દિવ્યાદયવસાયાં એવ દિવ્યદસ્તાલયાં
દ્રાર્ઘીશ્વરીશ્વરી ક યેર્ણમાને બોણેષે એવાં
કાશકર્મ પાર નાભાન્ની એ સમન્ત જોદુનું
દ્યમાલ પુયોગ દેશ એવ હૃદાર્થ દેખેલ
સાહેબ દાઢ પુદુબેચેનાર કાર્ય કરું
કરુન્નુ। એથરે કાહાર અસન્નોં કેવાર
કારણ લાંઢું।

ପୁରୁ ସ୍କୁଲର । ସ୍କୁଲର ନିଶ୍ଚୟାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମୁଲକର ନୂତନ ସମ୍ବେଦିବା
‘ଓଡ଼ିସା’ ସହାଯକର ମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୋର
ଉତ୍କଳବସ୍ତୁର ପଦମ୍ଭୁତ ନିମିତ୍ତ ବିମେଶ୍ଵର ପାତେ—
ବିକୁ ଅନୁଗେଖ କରିଥିଲେ । ଉତ୍କଳବସ୍ତୁ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ବିଅସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଗେ
ହେଲେ ସେ ‘ବିଜୟବାବୁ ବିଜ୍ଞାନୀ ହେଲେ
ହେ ଓଡ଼ିସା ଜୀବର ଜଗନ୍ନ ଶିକ୍ଷଣ କିନ୍ତୁ
ପୃଷ୍ଠା କାମଶ୍ରାବଜାବ ପୁଲର ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡର
ସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆର ବହୁକାଳ ଅଛିନ୍ତି
ସ୍କୁଲର ପଦମ୍ଭୁତ ଉତ୍କଳବସ୍ତୁ ପାଇବେ ଏହିଏ
ବୋଲାଏହି ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବହୁଅନୁଭୂତି ।
ସବୁଦେଖିବାର ଏପ୍ରକାର ମୁଣ୍ଡିପୁରରେ ଅନ୍ତିମ
ମାନଙ୍କ ମନ ମାନିଲା ନାହିଁ ବାପ୍ରକାରେ ଏବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପରିବ ଠାର ଉତ୍କଳ ନୁହିଲା ।
ଅପରି ଏହି ସେ ଓଡ଼ିଆରେ ଉତ୍କଳବସ୍ତୁରେ
ଆଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରକ ଉତ୍କଳବସ୍ତୁ
ବାହିନୀ ଦିଅ ନ ଗଲା । ଓଡ଼ିସା ଜୀବା
ବା କାଣ୍ଡିବାର କଥା କିମ୍ବା ଛାତି ଲାଜୁ ।
ଓଡ଼ିସା ଅଧେଶା କରି କବିତାକାଳ ହରି-
ମୁଣ୍ଡିପୁର ବରାପୁରରୁ ମନ୍ତ୍ର ଯେହିକାରୀ ମନ୍ତ୍ର
ମୁଣ୍ଡିପୁରବାସ ବ ରାଜା ଦିଲ ବୋଲି ପୁଣ୍ୟତି
ଦେବାରପାରେ ? ସେ ଲେଖିଅଛି ଏ ଓଡ଼ିସା
ଜୀବରେ କି, ଏ, ପାଇଁ କରିଥିବା କାହିଁକି

କେବୁ କବିତଳ ଶାଶ ଜଣ ଶିଖାବାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ସେମାନେ ବହି କରି ପୁଣ୍ୟକ
ଦୈବେ କାହିଁ ବେଳେ ଏକପ୍ରବାରେ ବୃକ୍ଷା
ଯାଇଥିଲୁ । ଏକପ୍ରବାର ବୃକ୍ଷାଯିବାର ଅର୍ଥ
କିମ୍ବା ? ସେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯମ୍ ଯାଇଥିଲୁ ଓ
ସେମାନେ କାସ୍ତ ବଳେ ତେବେ ସହସ୍ରଗୀ
ସେବା ଥିଥୁବାର ଲେଖିଆନ୍ତେ ଓ ବାହା
ହେଲେ ଅତିକର୍ତ୍ତା କାହାର କହିବାରକି ଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଏକପ୍ରବାରେ ବୃକ୍ଷାକୁ ଓଡ଼ିଶାର କେହି
ଲୋକ ଥିବାର ସମ୍ଭବର ବିଜ୍ଞାପନ ନ ଦେବା
ପଢାଇ ବନ୍ଦୋଷକନକ ଦୂରର ନୁହଇ
ଫର୍ମ ଆଚାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଠି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
ନବନିର୍ମାଣ ନ ଯମ୍ ଅଟଇ । ଯେଉଁମାନେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଛାଇ
କରୁଣ୍ଟ ସେମାନେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଅନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
କାହାକୁ ଲାଗା ଉନ୍ନପ୍ରବାର ସେ କାହିଁବ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବେ ?

ବର୍ଷାପୁନରେ ସକ ୧୦୮୩୮୭ ସାଲର
ଛୁଟକମ ଟାଙ୍କା ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ ଶେଟଲଟକ
ତନ୍ମୁଖୀ ବାଧାଯାଇଥି ରହିର ପ୍ରମାଣ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଟେଲିକ୍ୟୁନ୍ଯୁନ୍ଟ୍ ଲିମଟ୍ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟହେବାର
ପରି ଅଳ୍ପ ଏଥିର ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ଟଳେୟେଟେଂଗ୍ରେ
କା ବନୋବସ୍ତୁ ତହର ଏବଂ ରହିଲେ ଲାଭାବଦ
ତୋଟି ୪ ଟଙ୍କା ୫୫୫ କା ବନୋବସ୍ତୁ କାଳୀ
କାଳୀକାଳୀକାଳୀ କା ବିଟ ଲାଭହେଲ । ଏହକା
କ ୧୦୭୫୩୭ ଶକ ଉପରେ ବନୋବସ୍ତୁ
ଦୋଷାତ୍ମକ ପ୍ରକାଶରେ ରହିମଧରୁ କ ୧୦୪୯୯ ଶ
ଆପଣି ଦରାତ୍ମନେ । ସୁତରାଂ ଅଧିକ ଲୋକବସ୍ତ୍ରର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋଷାତ୍ମକର ବୋଲିଯାଏ ନ ଧାରେ
ଏବଂ ଆପଣିକାରକ ମଧ୍ୟ ଶତକର କ ୪୮୩
ଶତକ ଦେଖାଯାଇବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ବୋଲାଯିବ ଯେ
ଦୋଷାତ୍ମକାରୀର ବିଦ୍ୟା ଶୁଣିବା କ ବନୋବସ୍ତୁ
ପରିମିତ କରିବାର ଅନ୍ତରୀ କ ଥିଲା । ଏହମଧ୍ୟ
କଟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣରୁ ବନ୍ଦର୍ମିମେଖ
ଦିନାତ୍ମ ବରାପଣ୍ଡିତ ବ ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଭବିତମୁଣ୍ଡେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କିମ୍ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସୁକ ପଢ଼ିବ । ଗତକର କ ୫୫୫ ଟା
ଅନୁଷ୍ଠାନ କୋରିଥିଲା ଅଥବା କୋରିବା ନିଲମ ତେ
କୁଅରକ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଟାଙ୍କା ପ୍ରତି ଲୋକବୀର ବନ୍ଦର୍ମିମେଖରେ
ଦେଖା ହୋଇଥିଲା କ ଯାହାକୁ ଉପରେ ତାରସ

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୃଥର ସେମାକଳେ ଛାତା ଅନ୍ଧ
ବାହାରିବାରୁ ଏଥର କଥା ଶୁଣାଯାଏ ଲାହୁ
ଏବ ପ୍ରତି ୨୨୭ ଶତଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ-
ଲେଖାଏ ଝାକୁ ଦେଉଥିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
ଏ ବିଷୟରେ ଉଦାଶୀଳ ଥିଲାନ୍ତି । ସେଉଁମାନେ
ଏ ଝାକସବୁ ଅସଂଗତିର ମନେ କରିଲୁ ସେମାକ-
ଳୁର ଅସ୍ତ୍ର କେବଳ ଟଙ୍କା ଦେବାର ଅସ୍ତ୍ର
ଛାତା ଆହୁତି ନୁହିଲ । ଶେଷଲୋକ କିବେ-
ତଳାରେ ସେଉଁମାନେ ପଢ଼େ ବିକ୍ରି ଦେଲୁ ନ
ଥିଲେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବାରୁ ଏ
କୁବସପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ରହି ଦୋରିଥାରୁ କିନ୍ତୁ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏ ଝାକସ କେବା ଉଚିତ ବିକ୍ରି
ରହିର ବିଶ୍ଵର ପୁଅରୁ ଅଟଇ । ସାନ୍ତୋଦିକରର
ଅସନ୍ତୋଷକର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଅନ୍ୟାୟ
ହେଲେ ଅଧିକ ରହି ହୃଥର ମାତ୍ର ଶେଷଲୋକ
ସାହେବ ଆଜନ୍ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିଲୁନ୍ତି କି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଭୁଲହାର ଏବର୍ଷର ଲନ୍ଦନମଟାକୁ-
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକ ଅସନ୍ତୋଷ
ହୋଇ ଲାହୁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ କିବେତଳାରେ
ସାଲହମାନି ତାଲିକା ଦେଖି ଶେଷଲୋକ ସେଉଁ
ମନ୍ତ୍ରକଣ ପ୍ରକାଶ କରିଲୁନ୍ତି ତାହା ଅନ୍ୟାୟ
ହୋଇ ଲାହୁ । ମାତ୍ର ସାନ୍ତୋଦି କରିବ ପ୍ରଥାନ
ଦୂର୍ଗା ଏହି ସେ ତାହା ସମସ୍ତକ ଉପରେ
ସମାନଭାବରେ କଷି ପାଇବ ଲାହୁ । କେହି
ଅଜାଣ୍ୟାପରେ ଗଲାପତି ରହିଗାଏ ଓ କେହି
ଅଧିକ ପଥର । କୁରୁଲୋକ ବିଷୟାଏ ଓ
ସରଳ ଲୋକ ମରିପଡ଼େ । ଏ ଦୋଷ ଖଣ୍ଡିବାର
କୌଣସି ଉପାୟ ଲାହୁ ।

କଟକଜ୍ଞା-ସମିତିର ବଜେୟ ।

ଗରୁଧବାର ଏଠା ଛଞ୍ଚି କୁବୋର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍
ଆସିବାପାଇଲା କିନ୍ତୁ ମିଳିବ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏଥରେ ଅଗାମୀ ବର୍ଷର ଅର୍ଥାତ୍
ସଙ୍କଟ ହାତାହାତ ସାଲର ଥିଲା ବିଷୟର
ଦିକ୍ଷତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମଣିକେ ଗୁପ୍ତାତ ହେଲା । ଭାବୁର
ପରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହା ।

158

ପଥକର କହେଲଗଣ୍ଡା ବାଦ୍	ଟ ୫୦୦୫୯
ଗବୁଣ୍ଣମେଖି ସାହାର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୩୧୭୭
ଦାଟ ରସମ	ଟ ୨୩୭୭
ବାଲ୍ମୀକୀୟ	ଟ ୨୪୮୮
ଶିଳ୍ପା	ଟ ୧୫୫୨
ଭାକବଜାଳା	ଟ ୫୦୦

ପିତ୍ର ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଟ ୨୮୦୦
ବାଜେ	ଟ ୫୦୦
ଗର୍ବଦର୍ଶନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଟ ୨୦୦୦
୩୦	ଟ ୧୨୫୫୯
ବ୍ୟୁହ	
ଶିଖା	ଟ ୪୨୨୦୭
ନୂତନକବିମ	ଟ ୧୨୦୦
ମସମତି	ଟ ୩୮୫୫୯
ଚନ୍ଦ୍ରମାୟିକ ମହିତୁମା	ଟ ୧୦୮୮୪
ଅମଲଗାନ	ଟ ୧୫୩୭
ସ୍ଵାପୁରୁଷମନ୍ଦିରୀ	ଟ ୧୦୦୦
ବାଣିହାତ୍ରସ	ଟ ୪୨୬୭
ଡାକବଜ୍ଞଳା	ଟ ୨୦୭
ଘାଟ	ଟ ୪୧୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର	ଟ ୧୭୫୦

ଅନୁମାନିକ ବିଲକ୍ଷ	ଟ ୧୯୩୫
ବସମୋଡ଼	ଟ ୧୦୫୫୪
ତିଶୟଠାରୁ ମାର୍ଗଦାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ	
କୃତଳ ସତାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମ୍ପଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଭାବା ସବୁପରି ହେଲା ।	

ରୂପକାଳି ସତ୍ତବ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ତବ
ପାର୍ଶ୍ଵିତ କୁଟୀ ପୁଷ୍ପଶାଖି ଇତ୍ୟାହ ଜଳାଶୟ-
ମାଳ ପରିଷ୍ଠାର କଲେ କେତେ ଖଣ୍ଡ ଦେବ ।
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ବରିବାର ଅବେଶ କେବଳ
ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ପଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତବ ପାର୍ଶ୍ଵ-
ଶିତ ଚକ୍ରମର ଖଳଣ୍ଡ ଟଙ୍କା ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ-
ତରେ ବ୍ୟୟ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ସକାଗେ ମେଜଞ୍ଚିଲ
ସବେବନାତୀରୁ ଉତ୍ତର ଟଙ୍କା ଦେବାର ସିର
ହେଲ । ଏ ଦୂର ଉତ୍ସବର ପ୍ରସ୍ତାବବାବ୍ୟ ବାବୁ
କନ୍ଦିଶୋଇ ଦାର ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହା ଆମ୍ବମାଳ-
କୁ ମନୋମନ ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରାଣୟ ସମିତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲେବଲବୋର୍ଡକୁ
ସ୍କୁଲ, କାର୍ଜିହାଇସ୍, ଗାଠ ଓ ଗ୍ରାମଗ୍ରସ୍ତାମାଳ
ଅପରିଷ୍ଠେଜାଇ ।

କୋଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ ତାବିବଳା
ଟ ୨୦୦ ଲା ବ୍ୟୁରେ ଓ ଏକଶ୍ରାନ୍ତରେ
ଗୋଟିଏ ପୋଲ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ବ୍ୟୁରେ
ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଥବା ମୋହର୍ମାତ୍ର ମାତ୍ର

ମେମୁରମାଳେ ସୁକିଶୁର ପୂର୍ବକ ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କଲେ । ଅନେକ ଆବଶ୍ୟକାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିବା-
ପ୍ରତିଯକ୍ଷେ ମୋଟାବଳେ ଗୋଟାଏ ଡାକବଜ୍ଞ-
ଲାରେ ଏହେତୁଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ନିଭାନ୍ତ
ଅନୁଚିତ ଦୃଅନ୍ତା ଏ ଦୂର ବହୁବ୍ୟୁ ଓ ଅଡ଼-
ମରର କର୍ମକୁ ବୋର୍ଡ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରୁ
ଅମେମାଳେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଅଛ
କେତେବେ ସାମାଜିକ ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ସବୁ
ଦିଙ୍ଗ ହେଲା ।

ବାଲେସ୍ର-ବାରବାଟୀମୁଲ ।

ଏହି ପୁଲସଙ୍କର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗୋଲମାଳ ମୀମାଂସା-
ନିତ୍ତ ବାଲେଶ୍ଵର ମାଜିଷ୍ଠେ ଟୁଟ୍ଟସାହେବ
ମଞ୍ଚପୁ ଦେଇ ଅପଣାବୋଟିରେ ଏବଂ ବେଠେ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଗବାଲବାବୁ ଓ ବୈଜୁଣ-
ବାବୁଙ୍କ ଛଡା ଜୀବିତରଙ୍ଗଟେବୁର ରଖାନାଥ-
ବାବୁ ଏବଂ ସରବାରଙ୍ଗାଲ ଭୂଯୁଂ ଥବିଥୁ-
ଷ୍ଟୋରକ ଉପରିତ ଥିଲେ । ଏ ବେଠେ ସଙ୍ଗ-
ର୍ଭରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଦୂର ସମାଦରଥ ଥର୍ଥାରୁ
ଓଡ଼ିଯା ଓ ସମାଦବାହିକାରେ ଇନ୍ଦ୍ର” ବିବରଣୀ
ବାହାରିଥିବା ଏବଂ ଟୁଟ୍ଟସାହେବ ଦେବଳ
ମୁଦ୍ରିତଥାରେ ସାରଦେଲେ କି ଅପଣାର ମନ୍ଦିରରେ
ଲେଖିଦେଲେ ତାହା ଧ୍ୱନି କଣାଗାର କି ଥିବା
ଏବଂ କୋଣସି କିମ୍ବା ଲେଖିଥିଲେ ତାହା
ପ୍ରକାଶହୋଲ କି ଥିବାରୁ ବାସ୍ତବରେ ଇନ୍ଦ୍ରାନ୍ତୁ
କିମ୍ ଦେଲେ ଅମ୍ବୋଲେ ନିର୍ମୟକରି କି ପାଇ
ବିଜ ବରବରରେ ପଢିଅଛୁ । ଓଡ଼ିଯୁ କନ୍ଦିକା
ସଙ୍ଗେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ସମାଦରକୁଳେଖବକୁ
“ଅସ୍ମାକମାତ୍ର କୁଦ୍ରଥକୁଷଜ୍ଞମା ପରିଶକାଳିତରା
ଅକ୍ଷୟୁତ୍ତ୍ଵାର୍ଥରତା ପ୍ରଭତ କୃପଦରି ମାଜ-
କରେ” କହିବ ଏବଂ “ ସମାଦରର ବୁଦ୍ଧ
ମୁଣ୍ଡରେ ନେଇ ଦରେ ” ସାର୍ଥିପାଧିକ ପାଦିତ
ଅବା ପରଣା ଦେଖି ଉର୍ଧ୍ଵାରେ ବଜ ରମ୍ଭାର
ପରାବ କୁଦ୍ର ନେଇ ବାଧିବରଣରେ ଏବଂ ଗବ-
ହୀମେଷରେ ପ୍ରକାଶକର ନିକର ଦୂରଲଜ୍ଜାର
ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇ ଦୁର୍ଲଭ ବିଶ୍ଵର କଳ କର-
ବାର ” ଠେଣି ଘୋରରତି ପକାଇ (ଅବଶ୍ୟ
ଅପଣା ବଳୀଅନୁଷ୍ଠାରେ) ଯେମନ୍ତ ସେବମୟ
ସମ୍ମାନ କାରଣ ହରିରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି
ହୋଇ ଦେଖିଥିଥିବା ସୁଲେ ତାହାକି କଥା
ଭିଷମା ଦୟବାକୁ ସାଦର ହେଉ ଜାହାନ୍
ଅଥବା ଦେଖିଥିଲାନ୍ତି ଓ ସେବମୟ
ଦ୍ୟବା କରିଥିଲାନ୍ତି ଓ ସେବମୟ ଜାହାନ୍

ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିଅଛିନ୍ତି ତହୁଁରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ବରବାକୁ କଠିନ ମଣିଆଁ ବାରଗ ତହୁଁରେ
ସାହେବଙ୍କର ବିନା ଓ ଉତ୍ତିଥୀର ଝଟକାରାଗା
ବିନା ଅରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପକାଶ ପାଇଲାଏଁ । ଉତ୍ତିଥୀର
ଲେଖକ ଦୂଲର ବିବରଣୀକୁ ଉତ୍ତିଥୀରେ କେବଳ
ତହୁଁରେ ଲୁହରଗାରେ କବିତାକୁ ସାହେ-
ବଙ୍କର ପ୍ରଥମା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ
ଝଟକାରାଗା ବିନା ଅରୁ କି ବୋଲିଯିବ ? ।
କଷ୍ଟୀ ବିଶ୍ଵିଳାକର ଉତ୍ତିଥୀରେ ଡକ୍ଟର ମହି
ଲେଖିଲେ କି ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ? କେବଳ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିର ଅକର୍ଷଣକିମ୍ବିର ସେପରିବୌଧିକ
ହୋଇଥିଲୁ ହୁଏ ଜଣାଯାଉଥାରୁ । ଭାବାର
ନିଷ୍ଠି ସଥାର୍ଥରେ ପ୍ରଥମବାୟୀ ଦୋଇଥିଲେ
ସେପରି ଲେଖିବା କରଂ ଜମାର ବିଷୟ ଦୁଆନ୍ତା
ଭାବାଶ୍ଵକାନୁଦୟ । ଲେଖକର ମତେ ସାହେବ
କହିଲେ ଯେ କୁମାରଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଅବେଳି
ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ବିବାହକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଭବନେଶ୍ଵରୀ ବିଦ୍ୱାନରେ ଅବେଳି । ସାହେବଙ୍କ
ମନ୍ଦରେ “କୁମାର ସମ୍ମାଦବ ଉତ୍ତିଥୀର ସୁମ୍ମାଧବାଦ
ସରେ ଭାବାଙ୍କ ଦେଖାଇ କି ଦେବା ଓ ଭାବାଙ୍କ
ସ୍ତର ଯୈପଦସରବା ତେଣ୍ଟା ମିଥିମୁଦ୍ରାଧବା
ଉତ୍ତିଥୀର ଅବେଳିକିମ୍ବିରଠିରଠି କୁମାର
ସମ୍ମାଦବିପଦରୁ ବହୁଲଙ୍ଘ ପ୍ରଭାତ କାହିଁ
ବୋଲିବ କାର୍ଯ୍ୟମାନର ଶଠତା ଲଜ୍ଜା ପ୍ରଭାବ
ଏହି ଅନୁଭବାଦିତାରେ ଅଧିକମୁକ ପଢି
ନ୍ତି” । ଅମ୍ବେମାକେ ପ୍ରଥମେ କହୁଥିଲୁ ଯେ କୁ
ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରକର ନିଷ୍ଠି ଜାଣିବାର ଜିଗା
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭବ୍ୟପ୍ରସରକୁ ଭାବାନୁକାବ
ସମେପ ବିବରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ । କୁ
ଉତ୍ତିଥୀର ଲେଖାନୁସାରେ ଯେବେ ସାହେ
ପ୍ରକଟିତ କୁମାରଙ୍କ ବାରାକାଟ୍ରୀପୁଲର ଅ
ସ୍ଵାଧିକାରୀ ଓ ବିବାହକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର ଅ
ସ୍ଵାଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନକଲେ ତେବେ ଫଳ
ଦେଲୁ ଯେ ବିବାହକାରୀଙ୍କ କୁମାରଙ୍କ ଭାବାନ୍ତିର
ପର୍ଦ୍ଦ୍ଵରୁ ବା ଦୂଲର ଭବ୍ଦର୍ତ୍ତ ଟଙ୍କାର ଅର୍ଥ
କି ଦେବାରୁ ସେ ତେଣ୍ଟା ବାତ ଯେବେ
ପ୍ରକାଶକର ଅଧିକା ସ୍ଵରୂପରୀ ବା ସ୍ଵନଃପ୍ରାୟକ
କାହିଁ ଦେବବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସୁଦେଶି ଓ ନ
ଭାବାକଳୁ ଅଧିକାନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗାଧାର
ଶିଳ୍ପାର ଶାକକୁ ବନ୍ଦକଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସା
ବକ ଦେବକାରେ ସାମାଜିକ ଦେଲୁ
ବିବାହକାରୀ ସ୍ଵରୂପକର ତେଣ୍ଟା
ଓ ଭାବା ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ର ମନେ କଲୁ କଲୁକର୍ମକାର

ପରିବାର ସାଧାରଣବନ୍ଦିଷ୍ଟିପ୍ରତି ସୁନ୍ଦର ଭାବ
ଅର୍ଥବଳିକା ଜୀବ ଅଳ୍ପାୟୁ ହେଲା । ସାବେଳ
ସେବେ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱର ବରିଆରୁ
ହେବେ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱରଙ୍ଗକୁ ଆବେଳୀ ଜାହି
ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ସେହି ସମାଦରପତି
ଏପରି ବିଶ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିଶା କରିବ ତାହାର ମୟ
ଦେବମନ୍ତ୍ର ତାହା ସମ୍ବାଧାରଣ ଦିଲ୍ଲିବଜା
କରିବେ । ତେଣୁ କୁମାର ବୈକୁଞ୍ଜନାଥଙ୍କ
ପତ୍ରକା ବୋଲି ସେବେ ଜାଗିବାର କିଛି କାହାଙ୍କ
ଥିଲ ତେବେ ଏଥରେ ଧୂର୍ମ ଦେଇ । ଟ୍ୟୁଟୋର
ଦେବକ ବିଶ୍ୱର ଅଧେଶା ସେ ସେବମନ୍ତ୍ର
କଟାକାର୍ଯ୍ୟ ଭଗବାନ ବାହୁକୁ କହିଥିବାର
କର୍ତ୍ତର ହୋଇଥିଲା ତାହାରେ ସେ କହିଥିବାଲ
(ଗହିବା ବୋଲିବି ଯେ ଏପରି କଥା ଥାଏବେ
କହିଥିବାର ସେ ଶୁଣି ଲାଭାର୍ଥୀ) ତାହାରଠାରେ
ଅମ୍ବାକଳର ଅନ୍ତର ବିଶ୍ୱର ଜାଗା ହେଉଥିଲା ।
ଭବୟ ସ୍ଵର୍ଗାଧିକାରକ ଫିକାବ ମିମଂସା
ଦେବାର ପ୍ରକୃତକୁଳ ପଦାଳର ଅପ୍ରକାଶଦିବ
ଦଳଲେଖରେ ତାହା ଜାଗିଦେବାକୁ କରିଥିଲେ
ସେବେ ପରମାନନ୍ଦ ରହିଲା ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହେବେ ଉଚ୍ଚତା ଅଧାରିତକୁ ଯିବାପାରି କହି
ଆନ୍ତେ । ତାହା କ କରି ଯାଦାକୁ ପଞ୍ଚକ ପଞ୍ଚମେ
କିମ୍ବା ପ୍ରତାପରକଳ କାହାକୁ କେତେକର ସମାଜକୁ
ସମ୍ମାନ ଅପରିପଣର ସ୍ଵଦର ବିଶ୍ୱର କହିଥିଲା
ତାହାକୁ ଉତ୍ତରଲେଖିଯାଏ ଗାନ୍ଧିଦେବ ନିରାକ
ଅଳ୍ପାୟୁ ଓ ସାହେବ ତାହା କହିଥିଲା ତେବେ
ବାକୁ ହେବ ପେ ସେ କିମ୍ବା ରାଜିବ ସବାୟେ
ଅଥାବା ଉତ୍ତରଦର ଗୋରବପଥର ମୁକ୍ତ କରେନ୍ତି
ଜାହି ଓ ଏପରି ଯାତମାନ ଅଧିକରେ ରହିବା
ନିର୍ବିପଦ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ହୁଲ୍କୁମନ୍ତରେ ଯାବେବ ଯେହି
ପ୍ରପ୍ରାତମାନ କରିଥିଲେ କରବାନ ବାହୁ କହି
ରେ ସମାଜ ଥିବାର ଉତ୍ତର ଦେଇ କ ଥିବାକୁ
ସେଥିର ଉତ୍ତେଷ୍ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକାକିପଥର ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧା କିମ୍ବା ସେ ଉତ୍ସମୟର ଅଧା,
କିମ୍ବା ଅଧାରିବାର କେବ୍ରା କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପାଲେଶ୍ୱର ହୋଇ ନିମିତ୍ତ ଏହି ଅସୁର କଳାପାଦେଶ
ଯେଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ ଏହି ଅଳାନି ହୋଇଲାଗଠାର
ଦୂରର ଅର୍ଥ ହୋଇ ପରିଷ ଚର୍ଚ ପରିଷ ହିଁବ ।
ଏହିଏ ଶତ ବଢ଼ କଳାପରେ ମହାର ଏହି ସ୍ଵାଭାବିକ
ଏଠାରେ ହେଉଥି ହେଲା । , କୁନ୍ତ ଓ ଅନନ୍ଦମୁଖ ଦେଇ ଅଥବା
ହୋଇଥିଲା ।

ବାଜୁ ହୃଦୟ ସକାଶ ବାଜାବର ତାର
“ବଳସମଦାସ” ନାମର ପେଣ୍ଡ ଗୁମ୍ଫା-
ଜମ୍ବୁ ଦୟାକୁ ବରାନେଛନ୍ତି ସେ ଖଚଣା
କୁଣ୍ଡଳ ବରାବାକୁ ବଜାରାର ଏବର୍ଷ ବର୍ଷାଭାବରୁ
ପ୍ରକାଶକଳୁ ଶକ୍ତିଶପ୍ତା ଦଶା ପଡ଼ି ଅଛି । ପୂର୍ବରୁ
ଆରବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକଙ୍କପାଞ୍ଚାତ ବନ୍ଧୁ
କରି ଉଦ୍‌ବରପୋଷଣ ବରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆନନ୍ଦବଳ ଦୀର୍ଘରେ ପରିବାଳ ଲାହି । ଯେ-
ବିଜ୍ଞାପନିଥିଲ ଆଠପଞ୍ଚ ଖଚଣା ଦାଖଳ
ବଲେ । ମାତ୍ର ବଳସମକ୍ଷେ ବିଜ୍ଞାପନିଥିଲ
କୋଧରେ ଶୁଣିମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦକୁ ଅଟକ କରି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁକର ଶୁଣିମାନେ ହାହାକାର
ଥୁବ କରୁଥିଲା, ମାତ୍ର ଶୁଣିମାନଙ୍କର ତାତୁଣ
ଧନ୍ତି ଲାହିଁ ସେ ସରକାରରେ ଗୁର୍ବାର କରିବେ
ତହିଁକି “ବେତିଭ୍ରଷ୍ଟରେ ହୋଇଦା” । ଏକେ
ଅନ୍ତକଷ୍ଟ ତହିଁରେ ଧୂଣି ବଳସମକ୍ଷେ ନିର୍ମୟ-
ଭବ (କରି କରିବେ) ପ୍ରକାଶାଳେ ନିଜେ
ଶୁଣିରେ ବସି ଘେଦଳ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏଣୁକର
ବାକାବରବାହୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଗୁମ୍ଫାପ୍ରାର
ଏପରିକାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲିଲ ହୋଇଥିଲି କି ଲା ସମ୍ଭବ
ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ଦୃଷ୍ଟିକ

ମହାଶୟ !

ଏଠାକାର ଯେପ୍ରବାର, ଦିନୁ ଅନୁଭବୀ
ହବି ହୋଇ ଖୋଜିଥିଲୁ ଅବସ୍ଥା ଉପରୁତ୍ତ
ଦେବିତଥିଲୁ, ତାହା ଗୁରୁଙେ ହୃଦୟ କଷ୍ଟରୁ
ହିଁବ । ଏତେୟକମରୁ ପ୍ରତିଥିବ କଳବ ଓ
ମେହିଅ ମାନଦିନ ବସନ୍ତରେଣମନ୍ତରେ ପରିଚି
ଦେବିଥିବାର ପରେ ଯେଉଁ କଳବରେଣ
କଂୟକ ଶାଶ୍ଵତ ଧରି ହେଲୁ ସମରଣ
ହେବି । କର୍ଣ୍ଣମାନର ଅଧୟୁତ ବୁରୁଷା
ହେବି ଓ ତଥ ମୁଦ୍ରା ଦ୍ୱାରାକରିବା (କଳବ
ଓ ମୋହୁରୁ) ବସନ୍ତ କଳବର ଦେବାର
ମାନଦିନ ବସନ୍ତରୁ । ଆଜି ମନୁଷୀର
ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତର କରି ଯେଉଁ ମାତ୍ର, ମନୁଷୀର
ସତ୍ତାଭାବମାନକରିବା ଅମଦାବା କର ହୋଇଥାଏ
ଯେବେଳେବେଳିଠାରେ ଧାଳ କମ୍ପାରୁଛି ବିନ୍ଦୁ
ଦେବାର ଶୁଣା ଯାଇଥାଏ; ସେଠାରୁ ପିଣ୍ଡ
ଧାରିଥର ହୃଦୟରୁ ହୋଇଯାଇଲେବେ କୁଣ୍ଡ
ଦେବିଅଛନ୍ତି । ହେହ ଗା ଅନୁଭବଦରରେ
ଏମନ୍ତ ଓ ଅଠ ବସନ୍ତେର ରାତରେ ଥାବା

ପାଇଁଛନ୍ତି ଅଶୁଭରୁକ୍ତି । ବେହି ବା ହେଲୁ ନ
ପାଇ ଦଶାଖ ଦୋଷ ଫେର ଥିଲି ଜଂଘରୁ
ସହିକର ନ ପାଇ କଳାଜ କରୁଥିଲୁକ୍ତି । ଗାନ୍ଧି-
ବାଲୁ ନ ପାଇଁଥରେ ପିଲାବାଳବମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ କଳାଜଥିବ ଉଠୁଥିବ, ଗାନ୍ଧି ଶୁଣି କେବୁଁ
ହୃଦୟବାନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତି ଧୈର୍ଯ୍ୟବଳମୁକ କର-
ଅରେ ? ନିଧିନଶ୍ରେଣୀ ନେବରର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ
ଏହିପର, କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ ହୁଅଇଲେବରର ସେ
ବିପର ଶୋଚମାୟିଥିବା ଉପରୁକୁଠ ହୋଇଥିଲି
ଗାନ୍ଧି ହୃଦୟବାନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର କରିପାରିବେ ।
ସେମାନେ ଅର୍ଥିତକଳାଜର ବଳପାଳ-ମନ୍ଦାତି
ଶେଷ କରିଥିଲୁକ୍ତି । ଏଣିତି ରାତିର କରାଳ-
ମନ୍ଥରୁ ରାତ୍ରି ପବାର୍ଥମାନ ଅଗିବାର ଅଳିପରୁର
ଅନୁମତି ଦେବାର ଉପର । ମାତରାଜୀଯ ପାଇ
ଦାଡ଼ିମାଳେ ବସନ୍ତରସରରେ ଲଞ୍ଜ ଦେବାପ୍ରାତି
ଘବମାନ ବନ୍ଧର କରି କାଳାସନ କରୁଥିଲୁକ୍ତି ।

ଏ ବର୍ଷ ବୁଝିପଢନ ଏହେ କମ ହୋଇଥିଲୁ
ସେ କଥା ପୁରଶୀ ପ୍ରସତରେ ଅଛିବାରୁ
ଜଳ ଶୁଣ ହୋଇଗଲାଣି, ଏମନ୍ତ କି ଏଠା
ଗତମକାମସ୍ତ ବନ୍ଦୁବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଇବନ-
ପୁଷ୍ଟରଣୀର କଳ ଏହେତୁର ଶୁଣ ହୋଇ ଅଛି-
ଅଛି ଯେ ମା ଥାଏ ସପରେ ଇହିରେ ମଧ୍ୟ କଳ
କି ଥିବ । ଅଳଖନ୍ୟ କରିବ ଓ ଜଳାଶ୍ୟରର
ବାପାକାହୁ । ଜଳାଶ୍ୟର ଦେଖି ବସନ୍ତ ମାନ୍ଦାଜୀ-
ଦୂର୍ଦେଶ ସ୍ଵରର ହେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ଧାନପା-
ଲର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବେ ସେପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ-
ଥିଲ, ତାହାଠାରୁ ବିହୁ ଉନ୍ନତିରର ବରି କାହୁ ।
ବ୍ୟବ୍ସତ ସ୍ଥାନେଁ ଯାହା ଥିଲା କିମ୍ବା ହୋଇ-
ଅଛ । ରହିଥିଲର ମୁବସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଦଦିପା ।
ଏହି ସହାଯରେ ଦୂର କିମ୍ବାକ ଅକାଶ ମେ-
ଧାରର ହୋଇ ଦୂର ଏକ ଅଷ୍ଟା ମାତ୍ରରୁକ୍ତି
ଦୋର ଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଦ୍ୟାର କିଅବେଳେ
ପରିଷରର ବିହୁ ଉପକାର ହୋଇ କାହୁ ।
ଦେବିଲ ଦୋନଥ ଜଡ଼ା ସୋଇବ ଓ ଆହୁ-
ପସଳ କିହୁ ଦେବାର ଆଶା ପରିପାଏ । ସ୍ଵାମୀ
କହିବିବାର କାହୁ ଲୋହଥାମ ଜଡ଼ାରର
ଦେବିର କମଳର କେତେକର ଅମଳାକୁ ମଧ୍ୟ-
ବଳ ପଠାଇଥିଲେ ଓ ମୁହସରିଲବାର କଳି-
ଦେବିର ବାହୁ ମଧ୍ୟ ଦେବିକନ୍ତୁକଳ ପ୍ରଦର୍ଶି-
କରିବାର ବଦଳୁକରିବାର ଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର,
କିମିଦେଖ, ବନ୍ଦର, ଶାରୀର, ବର୍ତ୍ତିବେତ୍ତ ଓ
ପୁରୁଷାଶୀର ଓ ଖୟ କରିବା କଲମାନଙ୍କର
ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । କଳ କିମିଦେଖ

ଭବସ ଓ ପାଇଗନ୍ତୁ କିଳମାଳକରେ ସହିତ
ଆମାପ୍ରଦି ପାଥଲ ଦେବାର ସମାବଳୀ କି ଅନ୍ତରୁ
ଓ ଧୂରଷ୍ଟମାଳଙ୍କର ଅଦକଣ୍ଠା ଦୋଇଥୁମେହେ
ପରାବର ଅବସ୍ଥା ଓ ଲେବରାମ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ
ଦେଇନାହଁ । ପ୍ରତିବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଜଦାରାମରେ
ପ୍ରକାମାଳେ ସକ୍ରମୀ ଦ୍ୱାରା ଜଗାଯାଏ ନାହଁ ।
ଏଥରେ ପୁଣି ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଗର ଦେଲୁ
ଯେ ଶୈଳସାମ ସେବ ଚନ୍ଦେଲିଦାର ଓ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବୁଦ୍ଧ ବାବୁ ଦୁଃଖମଧ୍ୟରେ ନଇଛୋଇ
ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀବୁଦ୍ଧ ବାବୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ
ଆମର ବୋଧ ଦେଇଥାଏ ।

ପ୍ରଜାମାନେ ଅନୁକୂଳରେ ସବୁହି ଦ୍ୱାରାକାଳେ
କରୁଥିଲୁଛି । ଗୁଣରେ ପୁଣି ସରତଗାନୀ-
ମାନେ ଅଜଣା କଲବ ଓ ସରଦାରଙ୍ଗାନୀ
ମୋଟାଗୋଳାନ ସକାରେ ରସଦ କଲବ ହୋଇ
ସମୃଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀ ପିଅହାମାନେ ନିୟମୀ ମୋଟ
ଥିବାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ ଉପାୟାନ୍ତର ଜ ଦେଖି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଡ଼ିନାହରୁ ପକାଯଳ କରୁଥିଲୁଛି ।
ସେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେବ ଟୌରାରୁ ଅନ୍ଦର
ଥିବ କର ପ୍ରଜା ଦେଶଭ୍ୟାଗୀ ଦୋଷାନ୍ତରୁ ।
ଓ ଅଧିକାରୀ ଏମନ୍ତ ବି କଲୁ ଲୋକଗାନେ
ପଲାଇ ଯିବାର ଦୟାଳା କରୁଥିଲୁଛି । ସରକାର
କରିବିଲୁ ବନ୍ଦନ ହୋଇ ଆଲାଦାପ୍ରଦରଜ କରି
ଗଲେ ଜଣାଯିବ । ଏହିପରି ପ୍ରଜାମାନେ ଯେବେ
ଦେଶଭ୍ୟାଗୀ ଦୁଅନ୍ତ ଗବର୍ନ୍ମେତ୍ତା କାହାଲୁମେତ୍ତା
ଗଢ଼ି କରିବେ ? ଫୁଲକୁ ମୋଟାହୋକାନରେ
ସେବେ ରସଦ ଆନଦାନା ହୋଇଥାଏ କରି
ସହିତ ଭୁଲକା କଲେ ତାହାଠାରେ ଏହେମାନ
ମୌକିବ ଆହୁତାରେ ସେ ତଥୀରୁ ସରକାର
ଦର୍ଶକୁରମାନବର ଅନୁଯାୟୀ ଖାତ୍ର ନାମ ଖରି
ଦିନପାଇବ । କାହାର ଏଠାରେ କମ୍ପୁଲ୍ସିପ
ସରକାରୀବର୍ଷାଜମାନେ ଦେଇବ ଅନୁକୂଳ
ଦୃଷ୍ଟି କେବେବପ୍ରଯାପନରେ ପାଇଥାଏନି ।
ବାହାରର ଲୋକଙ୍କୁ କରୁଥି କରିବିଲୁ କାହାର
ମେ ସେବିମାତ୍ରେ ରସଦ ଯେବା କାହାର
ଦେଶଭ୍ୟାଗୀକୁ କହିବୁ ତାହା କେବଳ କାହାର
ଅଧିକାରୀର ମହାରୁ ପାଇଗିବ କହିବିଲୁ
କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାରରେ
ମହାରୁ କୋଷକାରୀଙ୍କ କାହାର
ଦେଇଥାଏ । କୁଣ୍ଡ କାହାର କାହାର
ହସାବ କଲାପ ବିନ୍ଦୁରୁ କାହାରେ
ହସାବ ଅନୁକୂଳ ପାଇବ କାହାରେ
ପାହାଯାଇ କାହାର ।

ବନ୍ଦୁହିଂଶୁଙ୍କ ଅନୁକଳଣ୍ଠୀ ପାଡ଼ିଲେବ ସର-
କାରୁ ଧାନ ଗୁଡ଼ିଳ ସାଦାଯଥ ପାଇବା-
ସକାରେ ଏ ସ୍ତୁର୍ମ କମିଶ୍ଵର ସାହେବବଠାକୁ
ଦୟାପୁରୁ କରିଥିଲୁଛି । ଓ ସ୍ତ୍ରୀଯୁ ତବସିଲ-
ଦାର କାରୁକୁ ନିକଟରେ ପ୍ରବ୍ୟବ ସରି । ଦର-
ଆୟ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ଏବ୍ଦୋଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗକ ହେବାର ଦେଖାଗଲ ଜାହିଁ ।
ଶୁଣିବାରେ ବେହି ଜୀବଧାରୀରେ ମୃଦୁ ଲଜ୍ଜା
ଲେଖି । ଦୁଃଖ ମୌଜାର ଏବଜୀବ ହାତୀ
ଅନ୍ଧାବେ ଷ୍ଣେତକୁ ଧାନଗୁଚ୍ଛ କରିବାକୁ
ପାଇଥିଲ, ଷ୍ଣେତସାମୀ ତାକୁ ଅନୁକଳ୍ପୁ ଓ ସମ୍ବା-
ଦିଯଦାରୁ ଉଦ୍ବାଧକର ଦେଇଥିଲା । ଭୂପର
କହ ଉଦ୍ଧାର ଅବସ୍ଥା ଅଛିଶୋତମାୟ । ମନୁଷ୍ୟ
ଦାର ଛେଦିମାନେ ବିହୁ ପରିଷା ପାଇବା
ଆଗରେ ବନୋବସ୍ତୁରଲକ୍ଷ୍ୟ ପିଲାପାୟାକାଯି
ପାଇଥିଲେ, ବିନ୍ଦୁ ଶୁଣିବାରେ ତାକ ପରିଶ୍ରମ
କେଠେବ ପରିଶ୍ରମ ହୋଇଥିଲା ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶର ଏବେଦୁର ବନ୍ଧୁ
ଜୀବନୀର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ କର୍ତ୍ତପଣ୍ଡମାଙ୍କ
କୁମୁଦରୂପର ନିଦ୍ରା ଯିବାର ଦେଖି ଅମେମାଙ୍କ
ବାପ୍ରକଳ ଦଗାଏ ହୋଇଥାଏଁ । ବନୋବସ୍ତୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତାରେ ଚଳିବାର ଉଦ୍ଘୋଷ
ଲାଗିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଣେ ପ୍ରକାମାଙ୍କ ଦେଶ
ଜୀବାଳୀ—ସମସ୍ତେ ବଜର ର ଥକେ ଦୂରଣ୍ଟ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ବୋଧକୁ ଏ କର୍ତ୍ତପଣ୍ଡମାଙ୍କ ସଞ୍ଚାର-
କାର ମୃଦୁଲାଖ୍ୟା ଦେଖିବାରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାର୍ଥ-
କରନ୍ତୁଁ କର୍ତ୍ତପଣ୍ଡମାଙ୍କ କୃପାବନ୍ଧୁ ହୋଇ
ତଳାଖିତ ପ୍ରସାଦମଳ ସୁହବେଚଳପକ୍ଷବ
ଶୁଣିବର ଦୁଃଖମୋତଳର ଅଣ୍ଟ ପ୍ରଜାକାର
କରିବାକୁଏ ପ୍ରକାଧିକ୍ଷର ଆଣିବାଦର୍ଶକନ
ଦେଇଲା ।

୧—ପ୍ରକାଶ ଅବ୍ୟକ୍ତିର ଓ ବାହ୍ୟକ
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସମରଣ ପଦନ ବର୍ଣ୍ଣାଇ ।

—ପ୍ରଜାକୋଠାରୁ ଖତଶା ଓମୁଳ ପୁଣିବ
ବସନ୍ତ, ।

“—ଶାଖାରଣ୍ଟକାରୀରୁ ଉଷବତ୍ତିଲପ
କନ୍ଦକବସାଇ ଆପାଇବଂ ବଡ଼ ଗୁଡ଼ ଓ ସର-
କରିବାର ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରଠାରେ “ଧାଳ ମୌଜିକ
ହୁଏ, ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବର୍ଷର ସାଥୀର୍ଦ୍ଦ
ରେତ ଚଳିବା ଅନାଳ ରୁଦ୍ଧି ଅବଶୀଳ୍ମୁ ଥାଳ
ଆଗୀଯାଇ, ।

୪—ଅନୁକ୍ଷାଗିତିର ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଳ
ହରକାଶରଲିଙ୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଲ ବିଦେଶର

ଗୁରୁକ ଅମଦାନାକର ସେମାନଙ୍କ ମଜୁରୀ ସବୁ
ଗୁରୁକ ଦିବ୍ୟାଯାତ୍ରା ଓ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀଲୋକଙ୍କ ମନର
ତେ ସେଉଁମାନକର ବଳଦ ପୋଛୁଥ ନଷ୍ଟ ହୋ
ଇଥି ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି—ନୁହନିବସ୍ୱରୂପ ଅଭି
ନାନୁସାରେ ଅବଶ୍ୟକମତେ ଟଙ୍କା ବୁଝ ଦିଆ
ଯାଇ ଓ ଧନ ଗୁରୁକ ସାହାର ଦିଆଯାଇ ।

*—ଜୀବଶ୍ଵାସ ଖଳକ କରିଯାଇ ଜଳ
ଯୋଗାଇବାର ସୁବନୋବସ୍ତୁ କରିପାଇ, ।
†—ବେଗୀ, ଅନ୍ଧ, ଶୈଠାଥବ ଏପରିକାର
ନିଷଶ୍ଵୟ ଉତ୍ସୁକକ ସବାରେ ଅମ୍ବଲିଦ ଦିଅ-
ସାଇ, ।

୨—ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁବାର୍ଷ, ଅପାରାଧଃ ମୁକିଳ
ଚଖ୍ୟାତ ।

ପୁରାଣାଗଢ଼ ଅଳ୍ପଗୁଲ
୨୧୯୮୭ }

ବାହୁ ବଳବମ ଦାର ଜମିଦାର କଟକ ଅଗ୍ରିନ ୩ ୯

ଦେଖିପଣ

NOTICE.

All Contractors having claims on
unsettled accounts against this Divi-
sion for Earth work done in Ranges
IV A. IV B, & V. Coast Canal are
notified to submit same to the Exe-
cutive Engineer of the Division before
the 31st December, after which date
no claims will be entertained.

A. HAYES
Executive Engineer
Balasore Division

ଏତ୍ତବ୍ୟାଗ ସମସ୍ତ କଣ୍ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ଜୀବ
କର ଯାଇଥିଲୁ ସେ ସଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କର
କୋଣ୍ଠବେଳାଲର ଚର୍ଚୁର୍ଥ ଏ, ଚର୍ଚୁର୍ଥ ଛି, ତୁ
ପଞ୍ଚମ ରେଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ମାଟିକର୍ମ କରିଥିବା,
ତୁମ୍ହାର ନିଜାଧି ବାଗା ଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରକାର
ବାଗା ଥାଏ ତାହା ଦେଲେ ସେମାନେ ବାଲେ-
ରା ତିବଜକ ଏକଜିବିରୁଦ୍ଧକ ଉଣ୍ଡମାୟର
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅଗାମୀ ତିବ୍ୟରମାନ ୫୫
ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ବିହିତପ୍ରଦକ ଦରଖାସ୍ତ କରିବେ
ନାହିଁ ହକ୍କ ତାରିଖ ପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ବାଗା ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

A. HAYES
Executive Engineer
Balasore Division.

NOTICE.

Is hereby given that a general meeting will be held at the premises of the Balasore Zilla School on Wednesday the 7th December 1887 to take into consideration the laudable scheme proposed by Mr. A. C. TUTE Magistrate of Balasore to promote education among the helpless Mahamedans of Balasore.

The Magistrate has kindly consented to preside on the occasion. All gentlemen and inhabitants of the District are respectfully requested to attend.

BALASORE } ABDUS SUBHAN
11-11-87. } Vice President.

କବିରାଜ ଶ୍ରୀ ଲେଦାରଳାଥ ଚନ୍ଦ୍ରପାଠ୍ୟାସୁକ୍ତର
ଅୟୁଷେଷଦୋଷ୍ଟ ଚିତ୍ରାଲୟ ।
ନ ୧୦ ମେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ବିଲିକରା ।

ଏହି ଚକ୍ରାଳମୟରେ ୧୯୪୯ ସାଲର ଦିନ-
ପଞ୍ଜିଆ ସବୁ ପୀଡ଼ା ସମବ୍ୟାପ୍ତ ଥାଏ ପିଲାଖାର ଓ
ପ୍ରଥ୍ୟେଷଣପାଳପ୍ରଦିତ ଉଷ୍ମାଷମୁଦ୍ରର ଭାଲିକାପ୍ରସ୍ତବ
ଦିନ ମୂଲ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କ୍ରେଡି ଏବଂ ବିଦେଶୀଙ୍କ
ବେଗିମାନଙ୍କର ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦିଆଯାବା ।

ଯୋଗସିଦ୍ଧ ରସ

ଏହି ସୁରେତ ଜୀବଧ ସେବକ କଲେ ନିଷ୍ଠାପି
ସେବକଙ୍କପ୍ରଭାବ ମେହି ରେଖ ଏକବସ୍ତ୍ରାବ ମଧ୍ୟରେ
ନିଃଶେଷ ଦୂରେ ଅବେଳ୍ୟ ହୁଏ ।

ପ୍ରସାଦକାଳୀନ ଜ୍ଞାନା, ପୂର୍ବହିତ ଧାରୁକ-
ର୍ମନ, ସରକୁ ପ୍ରସାଦ, ଅତିଜଳବତ୍ତ ପ୍ରସାଦ,
ପ୍ରତିକୃତ୍ତ ମୂର୍ଖଗୟର ଦେଶ, ଶୂଳ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଧି-
ର୍ମନବ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାଡ଼ା ଶାସ୍ତ୍ର-
ମଳେ ବିନଶ୍ଵାଦ କରୁ ।

ଶତ ୧ ଶିଖିବ ମୁଲ୍ୟ ଟ ୨୫ କଟ ୧ ଶିଖିବ
ଲ୍ୟ ୩ ୪ ଧ୍ୟାକିଂ ଜର୍ଣୀ ଟ ୦ ୯

ପ୍ରଦଶ୍ଵର—ଘର ।

ଏହା ସେବକ କିମ୍ବେ ଗର୍ଭାଶୟ ଅଣ୍ଟେଇ
ଦାସ ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ଝେଲପ୍ରଦର,
କୁପ୍ରଦର, 'ବିଷ୍ଣୁରଙ୍ଜଳି', ଅକାଲରେ ଅଧିକ
ମନୀଶରେ ରକ୍ତପ୍ରସ୍ତାବ, ଜଳଦିଙ୍ଗା, ବାଧକ
ବଦଳାଦି ପୀଡ଼ା ସମସ୍ତ ନିଃଶେଷରୂପେ
ଘେରି ହୁଏ । ବିଶେଷରଙ୍ଗ ଉପବେଶ୍ଟୁ
ଡାକନିର ଅକାଲରେ ଗର୍ଭସ୍ତାବ, ମୃଦୁକୟା
ବନ୍ଧୁବାଦ ଘେର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାୟ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
ଗର୍ଭାୟତିର କଥାର କଷ୍ଟ କରେ ।
ଶିଶୁ ମଳ୍ୟ ଟ ୧୯ ଓ ଧାରାକୁଣ୍ଡ ଲାର୍ଜ୍ ୨୦୦

ଓঠিশা দিশন প্রেস কাঠকা ।

୧୮୩୮ ମହିଦାରେ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣପିତା ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ, ଶିକ୍ଷା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନବାଚକ-
ସମଜୀଯ କାଗଜ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଥା ହେବ ।
ଏଷ୍ଟିମେଟ ମାରିଲେ ମେଲଭ ।

ନୃତ୍ୟ ସାଲୟା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ପ୍ରକାର
ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ପ୍ରସ୍ତର । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ଗସ୍ତରୁ ପାଇବଦ୍ୱସିତ ରଙ୍ଗବୋଷ
ସବୁ ଶୀଘ୍ର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯାଏ । ପାଇବ ବା,
ଗର୍ବମୀ ବା, ନାଲୀ ବା, ହେବ ଓ ଲାକ-
ରିଚରର ବା, ଶୋଲ ବା, ବାକ ବା, ବାଲର
ପ୍ରସ, କୋଷ୍ଟ-କାଟିଳ୍ୟ, ଅଳ୍ଲାର୍ମ୍ଭାବ, ପେଟଫଳ,
ଶୁଦ୍ଧବସ୍ଥା, ବାର, କ୍ଷୟକାର, ପ୍ରସ୍ତାବପାତ୍ର,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଧାତୁଦୌର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ କୃତ
ଉତ୍ସାହ ଶୀଘ୍ର ଏକ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅଗ୍ରମ ହେ

ଜୀବଧର ମାତ୍ର ବୋଲିଲିଦେବରେ ଚିତ୍ର-
ହାର ଦେଖାଇ କିମ୍ବାଇଅଛି ଏକା ଚିତ୍ର
ସବାଳେ ଓ ସନ୍ଧାବେଳେ ଯାଇବାକୁ ଦେବ ।
ସଥ୍ୟପଥ୍ୟର ନିୟମ ବୋଲିଲିର ଟିକଟରେ
ଲେଖା ଅଛି । ପଦାଶହାର ଏଥର ଗୁଣ
ଦେଖା ଯାଇଅଛି ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପ ବନ୍ଧୁମାର ଦୋହାଳସବେ
କହିଯ ହେଉଥିଲା

ପ୍ରକାଶକ ପାତ୍ର

୧୯୬୪ ଦର୍ଶାକୁ

ବେଦ୍ଯାପତ୍ରାସ୍ତ କହିବଳ ଶବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ସୟତର ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ରେଣୁପ୍ରସ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟାନନ୍ଦ
ରେଗରୁ ମୁଣ୍ଡ କରିବାକିନ୍ତିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି
ଶତ ତତିବର୍ଧମନ୍ତ୍ରରେ କୌଣସିରେଗୋ ଆବେଗ
ଜ ହୋଇ ଫେରିବାର ଦେଖାସାର କାହୁଁ
ରେମନ୍ତରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇବାର ବାଜା ଘେବେ ତୁମନ୍ତ
ଆଏ କେବେ ଭାବାକୁ ରେଗର କହିବା
କାହାଙ୍କଲେ ଅତି ଗୁଣକ୍ୟରେ ଅକୁଣ୍ଡନ
ମନ୍ତ୍ରରେ ତୁମକୁ ଅବେଳ୍ୟ କରିଦେବେ । ଚ
ଅବେଳ୍ୟକଲେଇକୁ ଅବେଳ୍ୟ କର ଅନେ
ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ଥାଇଅବଳ ।

ବାଲ୍ମୀକିଗଜ ।

୧୯	ପଦି	ବାଲ	୧ ୫ ଟ ୨୮	କ ୧୮ ଟ ୦ ୮୮
୨୦	ପଦି	"	୩ ୨୫	" ୩ ୦ ୮
୨୧	ପଦି	"	୩ ୧୫	" ୩ ୦ ୮
୨୨	ପଦି	"	୩ ୧୦	" ୩ ୦ ୮

କେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏବଂ
ତରେ ରି * ମ କା ଅଧିକ କିମ୍ବୁ କରିବେ ଆହୁରି
ସ୍ଵଲ୍ପ ମନ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମନ୍ୟ ନାହିଁ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଲୋକଗନ୍ଧିର ଘୟକର
ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ ବଜାର ବସା ନିକଟରେ ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରବୋଲୀ ଓ ଫଳଗୀ ଓ
ରେଷଣାର୍ଥେର ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସନ୍‌ସାର ଓ କଲା
ବଜାର ଭାବାରୁ ସବସବର ବିଜୟ ହେଉ ଅଛି
ବାବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିଦିଶ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦିନ ଆହୁ କେତେକ ହିଂକାର
ଛନ୍ଦସାହୁ ବିଜୟ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆହା
ବାବା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ସାହାଜାନ
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭାଲୁ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତରୁ

ପରି କଲେ ସୁଲଭ ମୂଳ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହାଙ୍କ ଅମେଁମାନେ ବିଲେଇଣୀ
ଦିନ୍ୟ ସବାରେ ଦୋହାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଥିଲୁ । କେହି ଖରଦ ବରଦାଳୁ ଗୃହରେ ତା
ଦିନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିବ । ସବ ଉଚ୍ଚ ଶାତମାନ ବିଜ୍ଞାନ

ଦେବବା ପର୍ବତ ଆପଣା ମଳିଲିସ ସକାଥେ ଦାତା
ନୂହାନ୍ତି ତେବେ ଏକ ବନ୍ଧୁ ପେ କଜ ଟୋଷି
ହୃଦୟକରେ ନାହାନ୍ତେଲେ ପାଇ ଅଗ୍ରତେ ! ମହା
ବାଦାର ଘର ଅଶ୍ଵକର ଜୀବ ଆମ ପ୍ରଭାରେ
ଥିବ । ଯକ୍ଷ ଦେଲେ ଶ୍ରୀକର ପର ମଳ୍ଲ ଗାନ୍ଧୀ
ଦେବବାର ହେବ ।

ੴ ਪ੍ਰਾਤੀਨਿਧਿ

ବଳକ ପେଣା ।	ବାଜ ଦେଇବ ତ
ପଢ଼ିବେ ସ୍ଵତ ହେବେ	ନକ ମଲିହ ତ ଯା
ଶଳେ ।	ଦେଇବ ଦେଇବେ
ନମେଶିଖାତ	ଦଳରୁ ଦଳଚକ୍ରବୟ
ଦିବେଶାନ୍ତି ଦେଇ କହିବା	ଏବରଙ୍ଗ କୃଷ୍ଣ
ଶେଷ ପ୍ରାଣାଂତ ତୋରି	ନେଇବଳ ନେଗୋର
ମୃଦୁ ।	ଦେଇବ] ଅନ୍ଧର
ତୁମ୍ହା ପର୍ମିତ କହିବା	ପାର୍ବତୀ ବାଜି କୃପା
ବନ୍ଧବା କାହାର ଫେରୁ-	ତୁ ଦେଇଲେ ତ
ଦେଇ ତ କଲନ ।	ଏବେ ଦେଇଲ ତ
ଫେରୁଥିଲ ବାହୁବା ପରା ।	ଶାତ ।
ବାହୁ ହକାରକ ତିବ୍ବ	୬. ବୋର୍ଡର କାନ୍ଦିଲ
କାନ୍ଦିଲ ତ କାନ୍ଦିଲା	ଭାରୀର ତ କାନ୍ଦିଲା

କେବଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ
 ଏହାର ବାବଲୁ ।
 ସୁଅକ ପେନ ।
 ଅକ୍ଷମନୀକ ପେନ୍‌ସିଲ୍ ।
 ଥାର ଏ ଫେନଟିଲିକେ
 କେତେ କଟାଇ ପେନ୍
 ପରି ଛାଇବ ପେନ୍
 ପେନ୍‌ସିଲ୍ ଲେଖା ଓ
 ପରେ ଦେଇ ଚପାଇ
 ଦେଇବ ପଢ଼ିବ କବି
 ଜ କହେ ।
 କଟାଇ ପେନ୍ ।
 କିମ୍ବାହ କେଲିକେ କଟାଇ
 କାଳ ହାତ ।
 କବଳକ ହୋଇବ ଅଧିକ
 କଠାଇ ବନ୍ଦ
 କାହିବାର କବଳ ।
 ନମାମା ।
 ଦେଖ କୁ ପେନ୍‌ସିଲ୍ ।
 କମ କୋଡ଼ିଲ
 କହାରସା ଗାରାର୍ ଗୋଟ
 କୁ କବଳ
 ନରୁତାବାବ କୁ କିମ୍ବା
 ପାଇ ଗାଇଯାଇ କୁ
 ଆହା ।
 କିମ୍ବା କବଳ

ପିରାର

ଏ ଗାଇକୁ 'ବେଳିଖପେ ପାହରେ ଉଠି
ନିଆ'ରେ ଜରାକାର ତୋଡ଼ାତ୍ତସ୍ତର ଫାଟାମେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା ବନ ହେବ ଦରର ମୁହଁ-
ଅରେ ଲେପିଦେଲେ ମହାଦୂତ ଓ ଛଳ ଧରିବ
ଥାଏ ।

ବିରୁ ତମକ୍ଷା ଓ ସାଜରେ ଲଗାଇବା
କାହିଁ ମୁଁ ଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟବସ୍ଥକ କର କାଳୀ

କଳ୍ପନାରେ କଲ୍ପନାର କଳ୍ପନାର ଏହି କଳ୍ପନା
 ତିବେ କୁଣ୍ଡ ଧାରେ ଦୋଷକୁ ଛାଇବାର
 ପରମତମ ସହାୟ
 ଶାନ୍ତି ପରି । ୩୫
 ଅଧିକାରୀ । ୩୬
 ପରି ଏବେ ପ୍ରସବ । ୩୭
 ଯାତ୍ରା କୋଣରେ କୋଣରେ ସମେ ତିବେ କଳ୍ପନା
 ଦିନର ଦିନରେ । ୩୮ ଜାଗା ଦେଖ କାହିଁ ।
 କରି କରି କରି କରି କରି କରି ।
 ଯାତ୍ରା କୋଣରେ କୋଣରେ କରି କରି କରି ।
 କରି କରି କରି କରି କରି ।
 କରି କରି କରି କରି କରି ।

ବ୍ୟାପକ ପାତ୍ର

ମାପାଦ୍ଧିକରନା ଦିପତ୍ରିକା ।

ଶ ୨
ଫ ୪୭ ମେ

ମା ୨୭ ଦିନ ମାତ୍ର କବସର ମର ୧୯୭୭ ମେହା । ମାର୍ଗିର ୦ ୧୨ ୨ ମେ ୧୯୫୫ ମାର ଅନଗାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳିଖ	ଟ ୩୯
ପଞ୍ଚାଦୟ	ଟ ୨୫

ବଢ଼ିଗ୍ରେ ସାଧୁମାତ୍ରକାଶେ ଅମ୍ବେଗାନେ
ସେ ସମ୍ବାଧିକରଣକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ
କାହା ଦୂଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେଗାନେ ଅନ-
ନ୍ତର୍ବାକ ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ
କାହିଁଏକବର ବିଗନ ଅଧିବେଶନରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାକୁ ସାଧୁମାତ୍ରାଙ୍କ କଣ ପ୍ରାର୍ଥନାର
ଅବେଦନ ପାଠକମାଳ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିବୁ
ଓ ବଦନୁଗାରେ ଥରାର କେତେକଜଣ ସମ୍ବା-
ଧିକ ବର ଲେଇ ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରତ୍ତିକ
କରୁଥିଲୁଛି । ଏଠା ବନ୍ଦିଗିନଙ୍କର ସାମରରେ
ଅବେଦନ ମର୍ମିମେଷକୁ ପଠାଯିବ । ଅମ୍ବେ-
ଗାନେ ଉବସା କରୁ ଯେ ଏଠାର ସମ୍ବାଧି-
କଣ ଏ ବିଷୟରେ ସହାନୁଭୂତ ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ
ଅବେଦନପତ୍ରରେ ସ୍ଵାମ୍ରର କରିବେ ।

କରଣୀର ଟ ୩୯ କାରୁ ଟ ୫୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୫ କା ଲେଖାଏଁ ଓ ଦେବ୍ର-
ମୋହରର ଟ ୩୦ କାରୁ ଟ ୫୫ କାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ି
ଦେବ । ଏହାଭିନ୍ନ ଅବ କେତେକଜଣ କରଣୀ
ବହିବେ । ସେହିକର୍ମ କରିବାଗାନ୍ତ ଯେବେ
ତୁମ୍ଭିକୁ ଲାଭିନ୍ତିରକର ପାଠକା ଦେବର
ବଢ଼ି ହେଲ ତେବେ ଅଧିକ କର୍ମ କରିବାଗାନ୍ତ
ଗର୍ଭବ ଅମଲକ ଦେବନ କହି ବୁଦ୍ଧିଦେବାର
ଦୋଷୟକୁ ହୋଇ ନ ଥାବେ ।

ଗର ପନିବାର କିଛାପଡ଼ିଥା ନିବଟବର୍ତ୍ତୀ
ପାରେବିକାରିଣୀରେ ଏ କଗରସ୍ତ ବିଲାପିଅର-
ଦଳ ଓ ରେତନ୍ୟାକଲେଜର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କୁକେଟଖେଳ ହୋଇଥିଲ । ବଡ଼
ଦ୍ୱାରର କଷୟ ଯେ କଲେଜର ଶ୍ରୀମାନେ
ଏଥର ହାରିଗଲେ । ସାହେବମାନଙ୍କୁ ବାରମାର
ପରସ୍ତ କରିଥିବାରୁ ଏଥର ସେମାନେ ବିଲାପି-
ଅରଦଳର ସମକ୍ଷ କେବାକୁ ସାହସ କର-
ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ କଶେଷ କାରଣକଣଙ୍ଗ ଆଶାନୁଭୂତ
ଫଳ ଫଳର ନାହିଁ । ପାଦ ହେଉ ଦେଖିଯୁ
ମୁଲବାକବମାନେ ବିଲାପିଅର ବଳସହିତ ସମ-
କଷ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଯେତୁ ଅତିରିକ୍ତ
ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶକ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିନିମନ୍ତ୍ରେ
ଅମ୍ବେଗାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧଳିବାକ ଦେଇଥିବୁ ।
ଏଥିନ୍ତରେ କେତେକଜଣ ବିଦୁଲେବ ଏ ବିଷ-
ସୃତେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିବାରୁ

ଅମ୍ବେଗାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ହଲ ଫଳ ଦେଖି-
ବାକୁ ଥାବୁ ଥିବୁ । ଉବସା କରୁ ଶ୍ରୀମାନେ
ସମ୍ବାଧିକରଣର ବିନ୍ଦୁକରି ଦେଖିଥିଲାରେ
ହଲ ଫଳ ଲାଭକରିବେ ।

ପାଠକପଢ଼ାର କୁମାର ଶ୍ରୀଶନ୍ତିବ ଗତ
ଅବେଦନ ମାତ୍ର କା ୧୩ ରିକରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପରିଚାରକ କରିବା ପୂର୍ବେ ଏବ ତଇଲକୁରା
ମୂରବିବାବାଦ ଯିବ କାନ୍ଦିରେ ଗୋଟିଏ ଦାତବିଦ୍ୟ
ତିବସାଳୟ ନିର୍ମିଣ ଓ ତର୍ହିର କାର୍ଯ୍ୟନିବାହନ-
ମିତି ଏକଲଙ୍ଘ ପତିଶବ୍ଦଜାର ଟବା ଦାଳ କରି
ଥିଲେ । ସେ କିନ୍ତୁ ଟବା ଟୁମ୍ଭିମଳଙ୍କ ଦାରରେ
ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଜମା କରିଥିଲେ ବି ଟୁମ୍ଭିମାନେ
ଟ ୧୫୦୦୦ କା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ତିବସାଳ୍କ ଗୁହ ନିର୍ମିଣ କରିବା କିନ୍ତୁ ଗୁହ
ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟକା ଏବ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ତହିଁର ସେତେ ସୂଧ ହେବ ତାହା ଗର୍ଭିମେଷକୁ
ସମର୍ପଣ କରିବେ । ବଦନୁଷାରେ ଟୁମ୍ଭିମାନେ
ଗୁହ ନିର୍ମିଣ କରି କିନ୍ତୁ ଗୁହ ଏବ ଅବଶିଷ୍ଟ
ନଗଦ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୦୦୦୫ କା ଗର୍ଭିମେ-
ଷକ୍ତି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବାକୁ ମାନ୍ୟବର
ସେଇକଟ ସାହେବ କିନ୍ତୁ ଟବା ଓ ଦାର ନେବା-
କାରଣ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟକୁ ଅବେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏବ କୁମାର ଏହି ବିନ୍ଦୁକରି ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣା
କରି ଟୁମ୍ଭିମଳଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଗଛକ ଟବାର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଟ ୨୦୦୦୫ କା

ଦେବ ଓ ତିରସ୍ମୀନୟୁର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରେ
ଗୋଟିଏ କମିଶ୍ନୀ ନୟୁନ୍ତରେବେଳ । ଏ ଦାନ
ବାସ୍ତବରେ ଅଛି କର୍ତ୍ତୃଷ୍ଣ ଅଛି ଏହି ଏଥିଥାପି
ମୂଳ କୁମାର ଗ୍ରୀଷ୍ମତ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ତିରସ୍ମୀରୀୟ ରହ
ସମ୍ବାଧାରଣାର ଧଳ୍ୟବାଦ ନିର୍ମାନକେ ।

କାର୍ତ୍ତିଶୀଳ ଶଙ୍କାକମାଳକୁ ସେଇ କଲାପରେ
ଦୂମକାଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ଦୂରପରି
ପାଲିଯୁମେଷ୍ଟର ମେମର ପୁରୁଷମ ସର୍ବିନ
ବାବୁକ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବାରେ ବକୁଳା କରି-
ଦୂର ପୁରୁଷକର୍ତ୍ତର ଧୂର ହୋଇ ଗଲାଲ
ହେଲେ । ବକୁଳା ଦେବାର ତେବେର କରିବାର
ନିଃପତ୍ର କରି ପୁଲିଷ କମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଅଦେଶ
ପୁରୁଷ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତାଦା ଅରଜସଙ୍ଗର କ
ଳା ଧରାଷା କରି କେବିନା ଗାବର ଉଦେଶ୍ୟ
ହୋଇ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ । ରହୁରେ କେତ୍ତ-
ମାସ ତା ୧୦ ରିକରେ ପୁରୁଷଙ୍ଗେ ସେମାଳ-
କର ଭଣ ମାରସ୍ତି ହେଲ ପୁରୁଷକମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ଦୂରମ ଅବଜ୍ଞାପନୀକ ଘନେକଲେବେ ସର୍ବ କ-
ରବା ପାର୍ଶ୍ଵମନ୍ତ୍ର ଦୋଷରୀଠିଲେ ଏବେଳିପୁରୁଷ
ମନ୍ଦ କରିବା ଦେଖି ଅରାରେମ୍ବା ସେମାଳର
ସାଧାପଥ ଦେଇଥିଲେ । ଶିତକ ଓ ରେଳକାନ
କେବେ ଝଞ୍ଜିଗଲୁ ସାମା କାହିଁ । ଏକବିତକୁ
ଅଧିକଲେବ କଞ୍ଚକ ହୋଇ ଦସଗାନ୍ଧିକରୁ
ପ୍ରେବତ ହେଲେ । ଦୂରକଣ୍ଠ ପୁରୁଷ ଦତ ଏବି
ଅନେକ ଅଦର ହୋଇଥିଲା ଆଜ ପାର୍ଶ୍ଵମନ୍ତ୍ର-
ମେଶ୍ଵର ମେମର ପ୍ରେମିତାହେବନ୍ତ ସେଇ
ପୁରୁଷ ପ୍ରାୟ ତ ୫୦୦ ଶଙ୍କେକ ଧରି କାହିଁ
ସବେ । ପୁରୁଷକମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂରମ ବେବଳ
ବଜ୍ଞାପକ ହଳ ଥିବା ଓ ଅନ୍ତରକମାଳ କି ଥିଲା
ହେତୁ ସର୍ବର୍ଷକମ୍ପାଦେବର କାମର ମେତଦିନ
ପୁରୁଷ କଠାର କେନାରୁ ସ୍ଥରିତ ସେ ଦୂରକଣ୍ଠ
କଲେ । ପ୍ରେମିତାହେବ ତାମ୍ର-ରେ ଅଛୁଟି
ଏକ ଦୂରମାକାଳ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେବ ଅର୍ଥିତ୍ତ
ଓ କାବ୍ୟ ଲବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସରବାର
ଅଦେଶମତେ ପ୍ରାୟ ଦୂରପରିପ୍ରଳେକେ ହିରେବ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଶ୍ରୀପ ଦୟାର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି

ଶ୍ରୀନୂରେ ପାତାଖିତ ବିଜ୍ଞାପକରୁ ଥାଏ-
ଦମାଳେ ଅବଶ୍ୟକ ଦେବେ ସେ ତାଳିତେବେ-
ଷତା ଅଛି ଝଣ୍ଡେ ଅର୍ଥଧର୍ମପୁର ଅଠାଚ-
ସବରବସହିତ ବିଜ୍ଞାପନରେ ବିଦର୍ଶ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷାଲ୍ପରୁ । ଏଥିପରେ

ମାଲ୍ଯବର ଗଜା ନହୋଦୟ ଅମୃତକୋଧ ଓ
ବେଦାନ୍ତରହାବଳୀ ଏହିପରି ବିଷରଗ ବର
ଆର୍ଥିକର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି ଛାତକବାଣିକର ନଳ ଅବଶ୍ୟକ
କଷାଯ ଥିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ବିରାଜରେ ବିଜ୍ଞାପନରୁ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କୁ ସେ ଏ ମାର୍ଗରେ ଯାହାକର
ଯହ ଅଧିକର୍ଷାୟ ଓ ଉଦାରତା ଅବହୁକ ବା

ଶଶ୍ରାବୀ ନୂହ ମାତ୍ର ଅର୍ପିଖରିଥାଏ ଉଚୁ-
ଲରେ ପ୍ରଶ୍ରବ କୌଣସି ଉଦ୍‌ଦୟମ ଦୋଷ ନ
ଥିବାର କେବଳେ ଉଚୁ ଅଗବ ସାଧାନ୍ୟାରେ
ବୃଦ୍ଧିର କରିବା ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ବକ୍ଷ
କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥିଗାର୍ ଅମେମାଜେ ଉଠାକୁ
ଆମ୍ବାଖ୍ୟ ଧଳ୍‌ଦାତ ଦେଇଅଛି । ସୁମୁଖ ପଲଞ୍ଚମ
ଦର ସ୍ଵର୍ଗ ପୁଣ୍ୟକଳୁ ସମସ୍ତାଧାରଙ୍ଗକ ବୁଝିବା
ନିମିତ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଅନୁବାଦ କରିବା ପୁଣୀ
ବନ୍ଧୁବ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରାର ପୂର୍ବକ ମୁଦ୍ରାକଳ କରିବ
ବିଜାନ୍ମଳ୍ୟରେ ବିଜରଣ କରିବା ସାମାଜି
ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ନୁହିଲା । ଅମେମାଜେ ମଜ୍ଜା-
ବିଶ୍ଵରେ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତୁଯାହୁ ଯେ ବିଜମହୋତ୍ସ୍ଵ
ଏହି ମହିତ ବାର୍ଷିକାର ବଜାନଗ୍ରହିରେ
ଅଗ୍ରବନ୍ଧ୍ୟ ଏବଂ ଉଚୁଳର ଶୌରକ ପାତ୍ର
ହୋଇଛିଲୁ । ପରିଷେଷ୍ଟର ଉଚୁଳପିତାର
ଶାଦିକମାଣ୍ଡ୍ କାହାରୁଥାହୁ କି ସେମାନକୁ
ଖଣ୍ଡିବେଶାବ ଏହି ସୁତ୍ରକ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ବାରଣ ମାଛଦର ବିଜାନମହୋତ୍ସ୍ଵ ଅମ୍ବା-
ନଳ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ମାନ ସୁତ୍ରକ
ପଠାଇ ଦେଇଅଛି । ଏହି ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ବା
ମଜେ ବାହାରିବାରେ ବିଶେଷ କୁଳକୀରା
ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତୁଯାହୁ । ଅପିକାର ପ୍ରଦାନମାନକୁ
ଏ ସୁତ୍ରକ ନିମିତ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସିତାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ହେବ କାହିଁ ।

ବନ୍ଦିଦେଶର କଣେ ଅଛିଲାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ରିର
ଠିକରଦାର ଦୂର୍ଭାଗୀଙ୍କ ମୁହସଥାବ ଅଛିଲୁ
ଦୁଃଖର ମହିର ବନ୍ଦିକାର ସ୍ଵର୍ଗପତିମା-
ନକ୍ଷେତ୍ର ପାଠକଳୁ । ଦାକଚାକିତୀର ନରତ-
ପ୍ରାଣ ଏବାରର ଜଳପ୍ରାଣ ସତାରେ ବନ୍ଦି-
ବାଲ ସେ କୋଣ୍ଡିଏ ଟକ୍କଳ କର ଅନେକ
ଶିଖିର ପ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ସାର ବିଦ୍ୟାମାର
କଳିଥିଲେ । ଶେଷର କେବେହବର୍ତ୍ତ ଦର
ଦତ୍ତାରେ ପ୍ରାଣ୍ଡିଏ ଟୋଲ ଦେଇ ଦୁଃଖ ଦେବତାର
ବାଶିବାର କଳିଥିଲେ ସେ ସେହିତାରେ
ବ ଧ୍ୟାନ ଦୟାରେ ସମ୍ମନ ବାହାଦୁର ଦା-
ଦେଲ କଣ୍ଠପୁଣ୍ୟରେ ଏବାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

ବୁଧେରି ଥିଲ ଓ ପାଳଦିନେବାରରେ ବିଶେଷ
ଖେଳିଲାହ କରିଥିଲେ । କଥିବ କୁଅଳ ସେ
ତାହାର ଜଗେ ସହାଇବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାହାର
ବୋଣୀ ଦେଖି ବିଶେଷ ବିଶେଷ ରେ ତାହାର ଅମ୍ବୁ
ପେସ ହେବାରେ ଲେଖି ରଖିଥାଇଥିଲେ
ଓ ତାହା ଠିକଗଠନ ହେଲ । ଲଜ୍ଜା ଏବଂ
ଶାକରେ ବିପରୀ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏଥିରୁ
ରଖା ଯାଇଥିଲୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରର ଅଛ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଫଳାର କଥା ଏହାଯେ ଦୂରସ୍ତଙ୍କରମାନ କେ
ଏମନ୍ତ କୁହାନ୍ତରୁପେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରିଥିଲେ ସେ
ପ୍ରତ୍ୟେବ ସବରଗିରୀ ଓ ତାଳର ସରିପ ଅଜ୍ଞା
ସୂର୍ଯ୍ୟରୁପେ ଛାଣି ପାରିଥିଲେ । କହି ଯାଏ
ସୁକମାଳେ ତାହାର ସଜିତଙ୍କର ପ୍ରଫଳା
ବରୁଥିଲେ ଏବ ଦୌରାନ୍ ତାହାର ମତ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ଏହ ତାହାକୁ ଗରୁତୁଳ୍ୟ ମାନ୍
ଥିଲେ । ଏହେ ଶାକରେ ଏକବର୍ତ୍ତ ଏତାକୁ
ସଖାର ଲଭିବିଦା ସାମନ୍ଦିରିଷୟ ମୁହଁଲ
ଓ ଏପରିମୁଣ୍ଡଲେଇର କିମ୍ବାରରେ କାହାର
ଦୂରେ ନ ଦେବ । ମରାମନ୍ଦାଧ୍ୟ ମନ୍ଦିରକୁ
ନିଯାନ୍ତରହ ଏହାର ଭାତୁଷ୍ଟ କୁଅଳି ଓ ନାରୀ
ମାଳ ସେ ଦୂରୁତ୍ୱରେ ନର୍ଦ୍ଦାଦା ରଖା
କରିଥିଲାହ ।

ପରିସ—ଶାସନ ।

ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ଗତିର୍ଥ ପୁଲମବାଜାପାଳ
ସମକ୍ଷରେ ମାନ୍ୟବର ଶୈଳେଣଟ ସାହେବଙ୍କର
ଯେଉଁ ମନ୍ଦୁକ୍ୟ ବାହାରିଅଛୁ ତାହା ଥାଏବଳେ
ଆମେମାକେ ବଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲାଏହି ପର
ପୁରୁଷର୍କଳେ ବାହାରିବ ଏ ଉତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ବଲପକା ବର ଅଧିକର୍ଷ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନଙ୍କୁ
ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ
ଠାରେ ସେଉଁ ଦୋଷ ତୋଷ ଯାଇଅଛୁ ତାବ
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ସୁହୃଦ କରିଲାମାନ୍ତି । ଏକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଆହାରର ମନ୍ଦୁକ୍ୟ ବଜ ପୁରୁଷ
ହୋଇଥିବା ଏ ପରେଷରର ମାଧ୍ୟବର ନେବା
କର ବସାଯ ସେ ଖୋର ଓ ବଦଳାଯ ଥାଏନ୍ତି
ବ୍ୟୁ ଦେଖାଇବା ବା ମାନ୍ୟିଟ କରିବା ନିଜ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୃତ୍ୟ କରି କରିବାର ଅଛୁ ଏବଂ
ସୁରକ୍ଷା ତାହାରକେ ସେ ହୋଇ କରି ଅସ୍ତ୍ର
ବାହି । ଏଥର ଶୈଳେଣଟ ବହିର୍ବାହି ଏ
ବେବେବସ୍ତୁକେ କଲିକେ ଅଳର୍ଟର ସାହିତ ଅ-
ବିଦ୍ୟୁତର ଗୁରୁତବ କରିବି ଏ ବେବେବସ୍ତୁକେ

ମୂଳାର୍ଥିଦେବକୁ ବତ୍ତରୁ ଦେଖାଇବାର
ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଧୂଲିପର
ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ ଦେବ ସେ ସ୍ମରେ ପୁରୀ ପ୍ରକିଳି
ଦୟା ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ହିପଦିଜନକ ଅଛି ।
ଦେଇଲାରୀ ବିବେଚନାରେ ଦ୍ୱାରା ଆଜନ-
ଗ୍ରହିତ ଦୃଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କରୁ ଅଧିକ
ଦୋଷପାରେ ବିନ୍ଦୁ ମାତି ଆଜନର ପର୍ମାସିମା
ଦେଇବୁ ଯହୁ କରଇ । ଏଥିଥାର୍ଥ ଯେବେ
ଯେଉଁକୁ ମାତ୍ରପିଟ କଲେ କିମ୍ବା ପରିମାଣକୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାଲେ ଲେବେକ ସ୍ଵର୍ଗ କୋଠକରନ୍ତି ହେବେ
ଅବର୍ତ୍ତନେମ୍ବର କର୍ତ୍ତ୍ତମ ହେଉଥି କି
ଲୋକକୁ ଭଜଇବ ଶିଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବ ।

ଶ୍ରୀ କୃତାରଳ ଗେଣ୍ଟ୍ର ଲିଖ୍ୟାଦ ଅନୁଷ୍ଠାନମାଳ
ଜୀବବସ୍ତରେ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣାଧେନ୍ମା ଜୀବା ପଡ଼ି ଅଛି
ମାତ୍ର ସାମାଜିକ ଅପରାଧ ସଥା ବସ୍ତ୍ରାଯାଟ ଲିଖ୍ୟାଦ
ମନ୍ଦରେ କରିବା ଅବକାଶ ନିମକ୍ତି ଲିଖ୍ୟାଦ
ଅରକ ଲୋକଙ୍କରିବା ଅପରାଧମାନ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ ଏବା ମନ୍ଦର କରିବା ଅପରାଧ
ପ୍ରାୟ କ ୧୭୦୦ ମର ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।
ଏବୁ ଶୈଳେଟ ବିହିଅଛନ୍ତି କି ଲେବେ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ଅଶ୍ଵବା ପୁଲିସ୍
ଏତେଷୟରେ ଅଧିକତଃକୁ ରଖିବାରୁ ଏଗର
ହେଉଥିବା । ଏହିକ ବିବେଚନାରେ ହାତମ-
ଭାବେର ନିଜାଜନପରେ ଏ ଅପରାଧ ଅଧିକ
ଅନୁମାନରେ ନିର୍ଭର କରିଲ ଏବା ଏହିହେତୁ
ତାହାମଙ୍କ ବଦଳିବେ ଏବଜିଜ୍ଞାରେ ଅଧିକ
ବା ତଥ୍ବ ପରିମାଣରେ ଏ ଅପରାଧ ଘଟଇ ।
ସରବେଳୁ ସାହେବଙ୍କର ଏହି ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅନୁଭୂବଦ୍ୟାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ । ତନ୍ତ୍ର
ବାହେମାନଙ୍କ ମିଳାକୁ ଶାସନ କରିବା ବଢ଼ି
ଦିନର ବ୍ୟାପାର ଏହି ଦେଉଁରୁ ଶୈଳେଟ
ନଦୋଦୟ ସେ ପନ୍ଥରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପୁଲିସ୍ର
କଳାପେକ୍ଷରେ କରିଲକୁ ସରଳକର ଦେଉଁ
ଅଛନ୍ତି କି ସେ ଦେମନ୍ତ ଏ ପ୍ରକାର ଅପରାଧର
ଅଧିକ୍ୟ ବା ଉଗ୍ରା ଦେଖି ପୁଲିସକର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ ବା ନିନା କରିବାର ପ୍ରଦୂର୍ଭବ ହେବାର
ବ୍ୟବେ । କାସ୍ତବରେ ଅନେକ ପୁଲିସକର୍ମଚାରୀ
ଆପଣ ପୁରୁଷର କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖା-
ଇବାରୁ ଅନ୍ତର ଦୋର ମନ୍ଦର କରିବା ଅପରା-
ଧରେ ବିବେଳେକଙ୍କ ଶୁଳଗ ଦେଇ ଆଗା-
ହାର୍ମରେ ତ୍ୱର ଥିବାର ପରିପ୍ରେ ଦିଅନ୍ତି ।

ଜି ହେଲେ ସେମାନେ ଏଥରୁ ଜାନ୍ତି ଦୋଳ
ପ୍ରକୃତିବାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵର ସଂଧାରିତର ମଙ୍ଗଳ ଦିନା ଅନୁ-
ଜନ ହେବ ନାହିଁ । ପୁଲିବର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାଳ-
ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକି ଶୈଟିଲେଟକର ଅର୍ଥବଳା ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନେ ଛାତ୍ର ନିର୍ବାଚ ହୋଇଅଛି । ଗୈରି
ଧରବା ଓ ଗୈରମାଲ ବାହାରକରିବା ପୁଲିବର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାନମାଳ-
କରେ ଏଥର ବିଶ୍ୱର ହେଉଥିଲା । ଗତବର୍ଷର
ବିଜ୍ଞାନରେ ସର ଟାମସନ ସାହେବ ଲେଖି-
ଥିଲେ ବି ଗୈରମାଲ ବାହାର କରିବା ବିଧା-
ନର କଥା ତାହା ପୁଲିବର ଯୋଗ୍ୟକାର
ଧରିଥୀ ପ୍ରଥାନ ବରର ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅର
ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସୁଧାଜଳକ ଜ୍ଞାନ ହେବାରୁ
ବର୍ଣ୍ଣିତବଣରେ ବେତେଟକ ର ମାଲ ଗୈରି
ଗଲୁ ବେତେ ପୁଲିବହାର ପୁଳିଃ ପ୍ରାୟ ହେଲୁ
ତହିଁର କିଛି ମାତି ଉଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ଆମ୍ବମାଳକ
ଦିବେଦିନାରେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରକରଣର ବିଜ୍ଞାପ-
ନରେ ଲେଖାହେବା ଓ ପୁଲିବର ଯୋଗ୍ୟତା
ତହିଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲୁ ବୋଲି ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଳକର ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ ସେପର
ନ ଦେଲେ ଗୈରି ଧରିବାକୁ ପୁଲିବର ସହ
ହେବ ନାହିଁ । ଓ ଲେବକର ଧନରଙ୍ଗାର
ସନ୍ଧକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ନାହିଁ ।

ବାରବାଟୀ ସ୍ମଲ ।

ବାନେଇରପୁ କବିକାଠୀ ମଧ୍ୟମଶ୍ରୀଭାବ-
ଜୀବନର ଖଣ୍ଡିଏ ସମ୍ପଦ ଉତ୍ତରା ଉତ୍ତର ସୁଲଭ
ମାନେଇବନିରୀଳ ଅଦେଶମରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଭୟାଂବହୁଳ ଖୋରାଙ୍ଗିବହାର ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ତହିଁ ର ଏକଖଣ୍ଡ
ସମାନେତନା ନିମ୍ନର ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷଥିବାର କୃତ-
କ୍ଲିତ ସହି ସ୍ଥାନର କରୁଥିବୁ ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ବାହୁ ଭଗାନଚନ୍ଦ୍ର ଦାର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ପିତା ବାହୁ ମଦନମୋହନ ଦାର ଏହି ଫିଦ୍ୟା-
ଲୟକୁ ସ୍ଥାପନ ଓ ବାହୁ ଭଗାନଚନ୍ଦ୍ର ଦାର
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥରୁ କାର୍ତ୍ତ୍ୟ ନିବାହକର ଆସ-
ଥିଲେ । ବାରବାଟୀ ହଣ୍ଠିକୁଳର ସୁଲଜାମରେ
ଆର ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାକୟ ବାହୁ ବିବଚନ୍ଦ୍ର-
ସୋମବହାର ସ୍ଵପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି
ପୁଲର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ହେବାରୁ ବାନେ-
ଭରସାର ପରମର୍ଦ୍ଦ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଗାନ୍ଧି
ବାରପାତ୍ର ଲଂଘାସିଲେଗାରେ ମିଶିଲା ।

ମେଣିବା ସମୟରେ କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ
ଛକୁ ସୁନ୍ଦର ସଖାଦକ ଥିଲେ ଏବଂ ୩୧୦ ଜାତ
ଲେଖୀଏ ହେବା ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ମିଶ୍ରତ
ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନର ମେଣିବା ଉତ୍ତର ରେଗମ୍ବୁ-
ଲକୁ ମସକୁ ଟଙ୍କା ଦେବା ଯାତରା ରୁ ଦିଗବାଳ
ବାହୁ ତାହା ପ୍ରଦଶ କଲେ ଏବଂ ଦେସମୟରେ
ସୁଲପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥାଇବ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗ ଓ ଯତ୍ନ
ଦେଖି ଦିଗବାଳବାହୁ ତାହାକୁ ଦିଗବାଳପଦକ
ଅପରାଧକ୍ଷେତ୍ରମାଦକ କଲେ । କୃତିକରିତାରୁ
ସୁଗୁଣମାଦକତାରେ ଜୀବା ନେଇଥିବା
ଅପରି ବିରବାରୁ ଦିଗବାଳ ବାହୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ-
ବାହୁ ଏହିପରି ନିଯମ କଲେ କି ସେମାନେ
ଏକ ବର୍ଷ କ୍ରମକୁସେ ସଖାଦକ ହେବେ
କିନ୍ତୁ ଦିଗବାଳ ବାହୁ କାନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ
ସବାରୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାହୁତାରେ ଛକୁ ପଦ
ରହିଗଲା । ଅପରି ଦେଖାଗାଏ ସେ ଏ ବିଦ୍ୟା-
ଲଥୀର ଅରମ୍ଭତାରୁ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଗବାଳ-
ବାହୁ ତହିଁ ର ଅଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକ ସଖାଦକ
ରତ୍ନାଧ ଯାହା ଦେଲିପାର ତାହା ରହିଥିଲା ।
କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ଏ ସୁଲ କିମ୍ବା
ବୈକୁଣ୍ଠାଟୀର ପୁରୁଣ୍ୟାକୁ ପ୍ରାସାଦିତା ବା
ଅଧିକାରୀ ଇତ୍ୟାଦି କିନ୍ତୁ କି ଆଜ ଅଳ୍ପାକାଳ
ଲେବକ୍ଷପର ତଣେ ଦେଖାବାପା ଆଜ
ପେଷକୁ କୃତିକର ଚନ୍ଦ୍ର ସଖାଦକ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସେହିବ ଉପଲବ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ସୁନ୍ଦର
ସଖାଦକ ସେ ହୋଇ କାହାକୁ କେବଳ ଉଗ୍ର-
ବାଳ ବାହୁ ତାହାଙ୍କୁପ୍ରତିରୋଧନାତା ଦେଖା-
ଇବା ବାରଣ ଅପର ସଙ୍ଗୀ କରିଥିଲେ ।
ଉପସ୍ଥିତ ବିବାଦପୂର୍ବ ଭକ୍ତ ବାହୁ ଦୁର୍ବିକ୍ଷାତା
ସୁଲର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ ଅନ୍ୟ କେହି କରିବା
ମୋ ତତ୍ତ୍ଵ ନିର୍ମିତ କୌଣସି କିନ୍ତୁ ଥିବାର
ପ୍ରାଗାବ୍ଦ ହେଉ ଲାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଥର ବୈକୁଣ୍ଠ
ବାହୁ ଏହି ପଟନାକୁ ଅବଲମ୍ବନ ଓ ଅପରାହ୍ନ
କାର୍ଯ୍ୟାଧିକ ଓ ଦିଗବାଳ ବାହୁକୁ କେବଳ
ଅଧିକାରୀ ଜୀବନର ଅଧିକାର ବସାଇବାକୁ
ପରିଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମେମାନେ
ବାହାକାର ଶୁଣାବଥାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାକୁ
କିନ୍ତୁ କ ତତ୍ତ୍ଵ କିନ୍ତୁ ଏହି କରିବାରେ କୁମା-
ରବର ଗପ ସେହେଁ ରମାପ ତା ୧୨ ରିକ୍ଷର
ନିଶ୍ଚିଯପତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରହିରେ
ଅଞ୍ଚଳ ଲେଖାଥିଲା କି ସେ ଉକ୍ତୁସୁଲକବାବରୁ
କମାତ୍ମକାଙ୍କୀ ଅଧେ ଦାମ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ରହିର କିନଦକ ଉକ୍ତୁସୁଲ ଦାତା ସିଂହାର-

ଭ୍ରାଗୀୟବର୍ମନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କା ଜୟାଥିବା ପତ୍ରକାର
ଅଧେରାଗଲାହଙ୍କ ଦେବ ଜୟାଗାର ଜୟାର
ହେବା ଓ ସେହିଦଳ କୁମାର ଦରକାର ପଠାଇ
ସ୍କୁଲ ବନ୍ଦକରି ଦେବାରୁ କିଏ କୋଲିବୁ ଯେ
କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠାପ ହେ କାଶକର ଭୂଷା ଲ
ପାଇବାରୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମାକର କାଣ୍ଡ ଭାନୁ ଅଛନ୍ତି ।
ସ୍କୁଲପାଇଁରେ ଜୟାଥିବା ଟକାର ଦେସାବ ସ୍କୁଲ-
ରେ ବହିଙ୍କ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ଭାଜକର୍ମଙ୍କରଙ୍କ
ତାଦା ବିଲେଶନ ଜଣା ଅଛି । ଇନ୍ଦ୍ର ଟକା ସେହିଠି-
ସବାଙ୍କରେ ଜୟା ବରକାର ଅଦେଶ ଦେବାରୁ
ଗଭ ମନ୍ଦମାସ ତା ୨୯ ରିଖରେ ସ୍ଵପ୍ନୀ ଭୂମାର
ସେବିତାରସର୍ବପ ଭକ୍ତ ପଞ୍ଚମୀକର ସକାଶେ
ଇତ୍ତାପରେ ଦାଦଳ ଦେବା ନିର୍ମିତ କରସ୍ତୁ-
ନିକାଶୋକୁରଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।
କିନ୍ତେ ଏପରିପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ ତଳବ କରିବା
ବିପର କଥା ହେଲା ଅନ୍ତାୟୀରରେ ଭୂଖାସାଇ-
ଅଛି । ଦାଦଳ ବାକୀର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ନୁହଇ
ସେ ଭକ୍ତ ଟକା ସେଖାରେତେ, ଦିମା ହୁଲିପର
ନିର୍ମିତ ଭକ୍ତ ଟକା ଭାବାକୁ ତଳବ ଦେବା ଓ
ସେ ଭାବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଲାହି । କଥାର ଯେବେ କୁମାରଙ୍କ ମନରେ
ବୌରୁ ସନ୍ଦେହ ଦେଇଥିଲ ଦେବେ ସେ
ଭକ୍ତିଟକା ସେହିଠି ବାରରେ ଉତ୍ସାହବାହିରେ
ତଳବ ରଖିଥାନ୍ତେ ଓ ଦରକାର ବାହୁ କବେ-
ଲେ ସାଧାରଣ ହିତ ନିର୍ମିତ ଭକ୍ତ କରିଛ ଭୂପାୟ
ଲେଉନ୍ତେ । ଭାବା କର ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ତଳବ
ଦରକାର ବାରି ଏ ସେ ? ସାଧାରଣ ରପକାର
ନିର୍ମିତ ବଦ୍ଧିଥିବାସୁନ୍ଦର ଭକ୍ତିକାରୁ ଯେପୁଣ୍ଡଳେ
ସେ ଅଧେରନ ଦାଦଳରେ ସେପୁଣ୍ଡଳ କିଏ କ
ବେଲିବ ସେ ସାଧାରଣିତକାରୀରେ କୃପା-
ବିକର ଯେଉଁ କାମ କାହାରେତୁ ଭାଦା କାମ
ମାତ୍ର ଭଦ୍ରାର ଅର୍ଥଲଭର ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇଲେ
ସେ ଶୁଭବାରୁ ପ୍ରସୂତ ନୁହନ୍ତି । ଏପରାକର କାମ
ଦରକାର ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସୀ ବେଲିଯାଏ
ଓ ଏପରାକର ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେତେଶ୍ଵର ରହିଛ
ଦେବ ଦେବେ ମନ୍ଦିର । ଅମେନାକେ ଅଭିନ୍ନ,
ମନୋଭୂଷଣରେ ବ୍ୟାହ ଲେଖିବାକୁ କାହିଁହୋଇ
ନଥିବୁ । ସମି ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟର କିମ୍ବନ୍ତ ଯେ
ଶେଷାର ନିବ୍ରତ କ୍ରମବିଧିର ଏବଂ କାନ୍ଦେ-
ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରେ ଏବହ କଥା ବିନ୍ଦୁର କ
ଦର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାହ ବିଠାଇ ସରକାରାଶାହୀପଣ
ଦର କରି ଦେବେ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ବିନ୍ଦୁ ଯାହା
କିମ୍ବା ଆମ ଏକୁଷ୍ଠେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ

ଅଛି । ଦିନରୀ କରୁଁ ବାଲେଶ୍ଵରବାହିନୀରେ
ଆଏଗା ଧ୍ୟନ ରଷା ନିର୍ମିତ ଫଟକ ଭଗ୍ୟ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପରିଚୟ

ବାନ୍ଧୁ ସାଧ ରଖିବାସି ଦିବରେ ।

ସରବାର ନାଳା ମହିମାର ଧ୍ୟାନ ଏବଂ
କଟେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧୀନ କିଶୋମାଳକୁରେ କରୁଥେ
ନିଷାହର ଦୋଷାତ୍ମକ ଏବଂ ଜତ୍ତାର ତ
ପଳ ଦୃଢ଼ାତ୍ମକ ପଦବର୍ଷ ତାହା ଦୁଃଖକୁ ଏବଂ
ସେଇଠାରେ ଯାହା ଜ୍ଞାନଧର ଅଛୁ କହିଲୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ବିଶବ ସରକାରଙ୍କର ଗେଡ଼ିଏକ୍ଷନ୍ଟରୁମ
ବିନୋଦପ୍ରତ୍ୟେ ଅଟିଲା । ଏ ବିନୋଦପ୍ରତ୍ୟେ ମନ୍ୟ
ବାର୍ଷିକରବାରଙ୍ଗର ସାର୍ଥକ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର
ବରତ । ସାର୍ଥକ କରବାର ପାଇବା ପଞ୍ଚରେ
ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ କରିମହିତ୍ୟ ତୁ ମଧ୍ୟ କରିଅଛୁଣ୍ଣ ।
ସଥା ଦାତମମାନଙ୍କ ଏବଂ ମହିମାର ପଠାଇବେ
କାର୍ଯ୍ୟର ଫାନାଫାଳର ଭାଲିକାମାଳ ପଠାଇବେ
ଏବଂ ଆଶାୟ ଏକବାମୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେ
ମାସରେ ଡି୧୦ ନିର୍ଦ୍ଦେଖାବ୍ୟ ଭାବରେ ଏବଂ
ଲେବଳ ସଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ସେମାନଙ୍କ
ନିର୍ମାଣ ପାଇବାକ ଅବସ୍ଥା ଓ ମନୋଗମ୍ଭେତ୍ତ
ଅବସତ ହେବେ । ପ୍ରାଣୀ ଜୀବମମାନେ
ଦେବେ ସହ ଓ ବିଜ୍ଞାନାଥହୁତ ସହ ଜ୍ଞାନ-
ୟମାନ ଅବଳମ୍ବନ କରିଅଛୁଣ୍ଣ ବି ନାହିଁ
ଏକଥା ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରଥମେ ଦେଖିବାର
ଦିନି ଯେବେ ତାହା କି ହେବ ତେବେବେ
ବାର୍ଷିକରବାରଙ୍ଗର ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଯାଧନ
ଦେବ ନାହିଁ ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ତେଜାର
ବିବରଣ ପାଠକର ଦେଖିଅଛୁଟ୍ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କଲେକ୍ଟର ଦିୟନ୍ତିତ ସମୟରୁ କଟକ ତ୍ରି
ବାଲେଷ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ଡି୧୫ ର ଜୀବା
ସ୍ଥିମଣ୍ଡ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ଗସ୍ତ ନିୟମିତରୂପ ହେଲାଥିଲା ଅବସତ ତୁମ୍ଭ
କିମାନ୍ତ ସନ୍ନୋପତକକ କି ହେଲେଦେଖେ
କିମିର ଏକ ସନ୍ନୋପତକର ହେବାର ବୋ-
ଲିଯାର କି ପାରେ । ଏଥର ମୋହିଏ ପ୍ରଧାନ
ଭାବାବରଣ ଏହି ବି ସ୍ମୃତିର କଲେକ୍ଟର
ଲେଖିଅଛୁଣ୍ଣ ବି ଜଗନ୍ନାଥନାର କଷ୍ଟୟବେଳେ
ସରକାରଙ୍କର ମୋହବନା ପାଇବା କରିବା
ସମ୍ମୁଦ୍ରରୁପେ ଦିତିବୋଲି ହୁଏଗୁ ସବା ସାଧା-
ରଣ ପିଲେକଳା କରିଥିଲେ । ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସାର୍ଥକରେ କି ? ପରମପଦର ମୋହବ

ମାସମର୍କର ଉତ୍ତରାରେ ସେପର ଅନୋନକ
ଜପଣ୍ଟିର ଦୋଷଥିଲ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟବୀଳେ
ସମୟରେ ସେପର ହୋଇ ନାହିଁ ବଢ଼କର
ଜହିନସତ୍ତ୍ଵ ଓ ଭଗବତକୁପାର୍ଵତୀ ସବୁ
ଏବଂ ଯୁଧୀର ସକାଳକର୍ତ୍ତରଣୀ ସବୁ ଏପର
ସ୍ତରାମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧିପଦ ରବର୍ତ୍ତନେନ୍ଦ୍ରିଯକର
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭିଭ୍ୟ ନିନା କରି ମୋକଦମା
ତିଥାଇକେବା କାରଣ ଆବେଦନ କରୁଥିଲେ ।
ଆବେଦନପରାମାଳ କମିଶ୍ରୁତକହାଏ ଗଠିତ୍-
ନେବେବ ନବଟଳ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ
ଭାରତବର୍ଷର ଅଳ୍ୟକଳ୍ୟ ଅନେକ ସମାଧିପଦ-
ରେ ସେପର ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥିଲ । ଏତେହା-
ଶ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଧାର ବନଶବ୍ଦର ଲେଖିଲେ ଯେ
କୁମାର ସବସାଧାରର ଭଜି ମୋକଦମା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ
ବରତ୍ତନେନ୍ଦ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛାତି କାର
ବରୁଥିଲେ ଏବଂ କମିଶ୍ରୁତ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ରହିର କରୁମନ୍ତ ପ୍ରତିକାର କରି ସେହି
ଲେଆଇ ଅବଳକ ଛାକାର ବରୁଥିଲେ ।
ସେହି କର୍ମକଳବରଣୀରେ ଏପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା
ଦୂର ବଥା ଆଏ ରହିପାର ଲେବଦର ଆଜ୍ଞା
ଦେଇ ଦେବ ଏହି କବ୍ୟାଙ୍ଗ ଶୁଦ୍ଧପଦ ଅବା
ଦେଇ ଦେବ । କଟକରେ କୁଳକର ବନୋମ
ବନ୍ଦ୍ର ଓ ହୃଦୟବର୍ଣ୍ଣରେ ଲେବେବ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ଥିବାର ଲେଖାପତ୍ର ମାତ୍ର ତାବା ନ୍ୟାୟ ଓ
ଅନ୍ୟାୟ ସେ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ଗହି ।

ବାଣୀର ବିଜ୍ଞାନୀ ସେମନ୍ତ ସାବଧାନଦ୍ୱାରା
ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଦର୍ଶକ ଆହା ଦୋଷ ନ
ଥିବାର ଦେଖାଇବାକାହାନ୍ତିର ଅମେରିକା
ନିଯମରୂପରେ କଥାମାକ ଲେଖିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦିନ ଶୈଖନାର ସାଧାରଣ ପାଠ୍ୟଗକ୍ଷଣ
ବିଶ୍ୱାସରୁ ।

ସାପ୍ତାଦ୍ୱିକ ସଂକାଦ ।

କରୁଣାକଳ ଦେଖିଲୁଙ୍କ ସାହୁଙ୍କ ନନ୍ଦମୁଖକାର ଯେବୀରୁଥିଲୁ
ନପୁଣୁ ମାରିଗଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ବେ ଟିକ୍ର ତୋଠିବେଳେ
ଧିକେ । ମେତା ପାଇଁବାର ସାହୁଙ୍କ ମୀମାଂକ୍ଷା ଉଦ୍ଦରେ
ଦିନ ମୁଖେ ମହେସୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବାରାଜ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ୧୦ ରାତ୍ରିରେଇଛି
ଦେବପୁରା ମାର୍ଗରେ ଶକ୍ତିର ନାମେ ସାଂକ୍ଷେପ
କଥାରେ ମୋହନ୍ତାରେ ହେବେ । ପୂର୍ଣ୍ଣର କଥେ
ମାତ୍ର ଅନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ହାତରିଲା ।

ମୋରଥାରୁ କହିଲେବୁବେ ଗୋଟିଏ ତପ୍ତିକ ପ୍ରଥାର
ମୋରଦଳ ଥିଲେଇ । ତିନ୍ଦୁଠ ଶାକ ସହିଯ ବ
ପାହାଇ ହେବୁ ପ୍ରକାଶ ଦୟାରେ ଦର୍ଶନେବୁ ସାଧାରଣିକା

ଶକ୍ତିମ ପ୍ରମର ଏକ ପ୍ରତିବର୍ଦ୍ଦନୀ ଏହି
ବେଗବେ ଲିଖାନ୍ତ ଅଣାନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୁ ଛାଇପିତ
ପ୍ରାମବାସୀ କବିବଜ ପରମାନନ୍ଦବେଦେଶ ଥିଲା
ସମୀପରୁ ସେହି ଜୀବନ କେଇ ବେଗିପର
ଆଳୁଧାଳ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବାରୁ ବେଗା
ଅଭିନ୍ଦନ ଦିନମଧ୍ୟରେ ବେଗରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭକାଳ;
ଏହି ଜୀବିଧବ ଯୁବରଜନମହାମୟଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହି ଏବାନ୍ତର
ଛବାରପକୁଠ ଦୟାକୁଳଗାନ୍ଧିଷ୍ଠୀ ନହିଁଥାଏ
ସମ୍ମରଣ ଓ ନୂରା ଦୟାନ ଦ୍ୟାପ ଦେବାର ଜୀବନ୍
ଅନ୍ତରୁକ ଦେବା କିମନ୍ତକୁ ଅନ୍ତରହୋଇ ସହାଯ
ପ୍ରମରର ଥେ ପ୍ରେରଣାକାଳୁ । ରେ

{ ୧୦୧୦ }

ଶା ଦାମେନର ଶ୍ରୀ
ପ୍ରଧାନ ଚିକିତ୍ସକ
ବନ୍ଦରପୁର

ମହାରାୟ ।

ଅନୁଗୁଳବିହାରେ ବର୍ତ୍ତମନ ଯେପରି
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ପଢ଼ିଥିବ ଶାହା ଥାପଲକୁ ଓ ଅପଶମିର
ସାଠେମାନଙ୍କୁ ଅଗୋଦର ଲାହା ଏଠାରେ
ଆଜି ଖର୍ବକାହିଁ ବହୁ ଶାବ୍ଦୀବିମାନଙ୍କୁ ଖରିବ
କିନ୍ତୁହେବାରୁ ମେତ୍ର କି ଧରାରୁ ସମସ୍ତଶୈଳୀର
ଲୋକବର ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା । ଗଡ଼-
ଜାହରେ ହାଠ ବଜାର ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଳାଭେ
କି ଧରାରୁ ମୁଗ୍ଲବିନିଆ ମହାଜନମାତ୍ରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ଚାଲି ବାଣିଜ୍ୟ ବାରବାର କରିଆନ୍ତି ।
ଏହଦ୍ୱାରା ଶାଶ୍ଵତିଜ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦିଲ ଓ ଲୋକମାନ-
ବର ସୁଧା ହୋଇଥାଏ । ଅନୁଗୁଳ ବର୍ତ୍ତମାନ-
ଅବସ୍ଥାରେ ତକ୍ତ ମୁଗ୍ଲବିନିଆ ମହାଜନମାତ୍ରେ
ଛିଠାରୁ ଅନେକ ଉପକାର ଲାଭ କରିପାରିବ
କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ସେ ପ୍ରାମେଁ ଚାଲି
କିମ୍ବିନ୍ଦୁ କରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରାମୀକୁ କରେ
ପରମାତ୍ମାର ବନ୍ଦ ବର ହେଲାଥିବା ଓ କେବେ
ବେଶ୍ୟା ସଜ୍ଜା ପାଇଥିବାରୁ ଦେହ ପୂର୍ବ
ବାରବାର କରିବାକିମନ୍ତ୍ରେ ଧାରସ କରି
ନାହାନ୍ତି । ଏହ ବାରବାରୁ ଲୋକବର ବିଶେଷ
କଷ୍ଟ ଓ ଲଭ ଦେଉଥିଲା । ପାଠକେ ! ପା
ଦ୍ୱାରାମରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଯାଇଥିବା
ଅବ୍ୟାଧ ବାଣିଜ୍ୟମୁକ୍ତ କି କୁଠାରଦାର କରିବା
ଦେହାର ଲାହା ? ଆଜି କରୁ ପ୍ରାନପୂର୍ବତ୍ତିପ
ୟୁମାକେ ଅପରା ଦ୍ୱାରା କୁହାରେ କିଷେହା
ରହିବ କରିଦେଇ ବାଣିଜ୍ୟବିପ୍ରାର୍ଥର
ପ୍ରଭୁତ୍ୱାର କରିଦେବେ ।

ଅନୁମତି ପରି ଅଭିଧିମୟପ୍ରଦେଶର
ଅଶ୍ଵକ ଅଳକ କାଷ ହୋଇଥିବାରୁ ହୃଦୟ-
କ୍ଲେବ ଦୌରସ୍ଥ୍ୟ ରୂପୀ ହେଉଅଛି ଏ କ୍ଲେବେ
ଅସୁରକାରେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କଲି ହୃଦୟକ-
ନୁହିଥାଏ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି । ଉତ୍ତମ-
ଧର୍ମର କ୍ଲେବକଲେବ ନିରାଶ ଲେନ୍ଦ୍ରି-
ୟ ଦୂରନ୍ତ ଉତ୍ସବହାର ଅନ୍ତରୁ ହୋଇ ଚଞ୍ଚି ଏ
ଏହି ଦର୍ଶକ ହୋଇଅଛି । କେବେବ କ୍ଲେବ
ଡାକ୍ତରାଖାଳାରେ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇ ଡାକ୍ତର-
ହାତକ ଦିଶେଷ ଯହିର ଅଗ୍ରନ୍ଧ ଲାହ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଅଳକ ପ୍ରକଳିତ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ନାୟିବନ୍ଦୀର କଜଳଲୋକଦର
ଯେ କେବେହିର କଞ୍ଚି ଦସ୍ତିତ କୋଇଅଛି
ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାଜାଇ । ଅନୁମତରେ ପଥମେ
ରହିବକର ପରେ କିନ୍ତୁ ଅଳକ କି ନ୍ୟାୟକ
ଲାଭେ କାଷ ହେଲ ଏ ଟାଙ୍କ କରିବାହାର
ନିଷାଦ ପ୍ରଚାରୁ ଅଳକର କଞ୍ଚି ଦେଇ ସବ-
ବାର କି କିନ୍ତୁ ପଳ କର କରିଛନ୍ତି ତାହା
କେମିତାରେ କେମିତାରେ କରିଛନ୍ତି

1018-

ଶ୍ରୀ କୁରୁପାତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭଧର୍ମଇଶ୍ୱରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କଳୟ ।
ଅଦ୍ୟ ଲା ୨୫ ରଖ ସିତମ୍ବର ରହିବାର
ଏହା ଅଧିବେଶନରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ
ନର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ ହେଲେ ।

୧ ମ—ନର୍ତ୍ତାରଣ ସୁଷର ପୂର୍ବ ମହାଶ୍ଲାଙ୍ଗ
ମାକେ ପଣ୍ଡିତସଙ୍ଗ ଦୟା ସମ୍ଭାବ କାମ୍ଯବରାଜ
ମତେ ସହଳ ହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ କର୍ତ୍ତାମାନ
ମେଘର ହଛୁ ଦେଖାଗାଇ କାହାରେ ଜଞ୍ଚଇମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ପଣ୍ଡିତସଙ୍ଗ ପ୍ରାପନ ଦେଲେ କାବାଳ
ମହାଶ୍ଲାଙ୍ଗର ପଦ୍ମାବ କରେପ ଉପକାର
ଦିଦ୍ୟାଳୀର ଦେବ ଓ ନନ୍ଦ ପଦିକାଟି
କର୍ମଶିଳମାନେ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତିମାନ ଥାଇବେ

୨ ସ୍ଵ-ନିର୍ଭାବର ମୁକୁତଗୁଡ଼ରେ ବସନ୍ତ
ପୋକପାଥର ବୃଦ୍ଧଗମାଳେ ପଦ୍ମ ମହାବିଲ
ମାଳକ ଅମଲରେ ଦକ୍ଷଶ ଚାନ୍ଦ ଖଣ୍ଡ ପ
ବରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଦ୍ମର ଦେଖାଯ
କାହିଁ ଅବସର ରାଜୀବାହେବକର ଶେମାନ
ପ୍ରବ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଛାଡ଼ିବା ।

" ସୁ—ବର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ଦିରମାଧ୍ୟରେ ସମୟେ
ବେଳେ ଓ ଅକ୍ଷାରସତ୍ତ୍ଵରେ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ

କରୁଥିଲ କଷ୍ଟ ଦେବତାଙ୍କ ସହା ମହାବ୍ରଦ୍ଧ
କରୁଥିଲ ଶତକର୍ମଗୁରୁମାନ - ତଳ କଷ୍ଟୀ
ଶା ଗଣୀଯାଦେବଙ୍କ ଶନୀରେ କରିଲବାର ଏ
ସଙ୍ଗ ବହୁ ଜାଗିପାଇୟାଇଁ ଯଦି ଗଣୀଯାଦେବ
ରାହା ଚାଖନ୍ତୁ ଦେବକ ଛାନ୍ତିଥୀ ଅବସ
ରହାଇର ଦ୍ୱାରା ।

ସବ ଅଦେଶ କରିଯ ଯେ ଫଳାଦଳ ଏ
ନିର୍ଜୀବଗମାନଙ୍କର ନବଲ ଶ୍ରୀମହାରାଜୀ ପା-
ଦେବଙ୍କ ଦେଖିବୁ ଆଦେଶକ ହାତ
ପ୍ରେରଣ କରିବେ ।

୪ ଏ—ନିର୍ବାଚଣ ଏ ସମ୍ବରେ ମଧ୍ୟ ତେ
ଦୂଷିତ ମହା ଚର୍ଚା ଲଗିଥିବା ଓ ମଧ୍ୟ ମେହିତା
ବିପାକ କର୍ମଗୁଣ ସବୁରମଧ୍ୟରେ ଫେରାଯାଇ
କରୁଥିବାରେ ଦୟାଶୀଳୀଶନଦାତାଙ୍କାଳୀନ
ଆପଣା ଦୋରାନମାନକରେ ମିଶ୍ରବେଅ କରୁଥି
ଗୋପକଲ୍ପାନମାନକରେ ରଖାଇ କୁରୁତେଜି
ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲୁଣି ପ୍ରକାଶଥାର ବିନ୍ଦୁନିୟେ
ପାଇ ଉତ୍ସୁକନିମନ୍ଦିର ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଦେଅ ଶୁଣଇ
ପୂର୍ବାପୋକା କର୍ତ୍ତାମନ ବିଶେଷ ଅନନ୍ତାନ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏ ବିଷୟରେ ଦେବାନ
କର ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତମେ କରେଣ କୃପତାର ଦେବାନ
ସମ୍ମାନକା ।

* ମ—ନର୍ତ୍ତାରୀଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ନଦୀବାହିରେ
ଧର୍ମମାତ୍ର ଉପଶ୍ରୀଳ ଲୋକଗତେ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ କର
ଧର୍ମକର୍ମରେ ରହ ରହିବେ । ତଳୁ ତୁଖ୍ୟର
କଷୟ ଏହି ଯେ ଏ ସଂକଷତଃ ମନ୍ଦରେ ଦୋଷ
ବୁନ୍ଦାଳେ ପାଦଖାତା ମନ୍ଦରଗାତ ଦେବତ କହି
ଅଛନ୍ତି । ବାହା ଦିବାକୁ ହନ୍ତୁଧର୍ମର ପଢ଼ୁଥି
ଦେବତାଙ୍କୁ । ହଜାରାନେ ମନ୍ଦରାତିଥିର
ଅଧିକ ଦୋଷୁମାକଙ୍କଳୀର ସେହି ମନ୍ଦରାଜୀରେ
ହିସ୍ଥାର ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ମାନ ପାତ୍ରର
ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ କର ହାତବାର ରଖ ଧର୍ମକର୍ମରେ
ମନ୍ଦର ଅମ୍ବାକଳର ନିଷ୍ଠାର ଦେବାର ଆଜା ଯେ
କ୍ଷମକ ଦେବ ବାହା ଅନ୍ତମାଜରେ ପ୍ରିୟ ତଥା
ଯାଇ ପାରୁ ଲାହୁ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ କର୍ମକାରୀ
ମେମ୍ବରମାନେ ଛର୍ଦ୍ଦର ହନ୍ତୁଧର୍ମରାଜୀରେ
ଦେହେ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ କରନ୍ତି । ତ ମନ୍ଦର ମନ୍ଦର
ରକ୍ଷଣ ଅଧି ଦର୍ଶକ କରନ୍ତି ଏହି ଧର୍ମକର୍ମରେ
ବିର ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଇହଶାର ସେ
ଦେମାନିକ ମନ୍ଦର କରେ ଏ ହର୍ଷତଳା ଜଳ
ଯାଏ ଦେବ ଦୋଷ ମାରେ ।

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥାନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

ଶତାବ୍ଦୀ
ସଂଖ୍ୟା

ମାଁ ଇଶ୍ଵର ମହାଦେଶ ନଷ୍ଟିତା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରିର ହାତୁ ଏହି ଏହି ସାଲ ଅନବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟାନେସ୍

ଟ ୩୯
ଟ ୨୫

ଚକ୍ରପ୍ରାମ ବନ୍ଦରର ସଙ୍ଗଟାଟ୍ ସାଲର
ବିଶ୍ୱାସରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ସୋବୁ ବିଶେଷ
ବୃଦ୍ଧି ଓ ଖୋଜ ଉପାର୍ଥ ଦୁଆରୀ ଏବଂ ଲବଣ୍ୟ
ଓ ହେବେଷିଲାଭେଲ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଆମଦାନୀ ହୁଆଇଲା । ଗୃହର କାରହାର ଏବର୍ଷ
ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ଥାପନ ମାତ୍ର ଆର୍ଥି ସମସ୍ତରେ ବୃଦ୍ଧି ।
ବିଲୁଳବନର ଓ ହେବେଷିଲାଭେଲ ଆମଦାନୀ
ଏବା ଏଠାରେ କାହିଁବ କାରହାରର ସବ୍ରାତରେ
ବୃଦ୍ଧି ହେବେଷିଲ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଏହି
ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବୋକେ ଲୁଣଭେଲ
ପାଇଁ ସବା ପରିହାତକୁ ଗୁହଁ ବସିଥାଏ ।
ଏଥୁବୁରୁ ଭାବର ଦୁର୍ଘାର ଅଧିକ ପରି-
ତ୍ୟ ଆର୍ଥି କି ହୋଇପାରେ ?

ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଗପ୍ତର ବିଭାଗର ଗତ ବାର୍ଷିକ-
ବିଶ୍ୱାସମନ୍ତରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠକର
ଯେଉଁ ମନ୍ୟବିଧ ବାହାରାହି ତହିଁରେ ବଜା-
ନାକାଗପ୍ତର ରେଲବାଟର ବିହୁମାତ୍ର ପବାଦ
ନ ଦେଖି ଅମ୍ବୋକେ ବଡ଼ ଦରାପ ହେଲା ।
ରେଲବାଟ ଦେଖୋନକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
କାରଣ ଅଟିଲ ବିଶେଷତଃ ଏ ବିଭାଗରେ
ଲକ୍ଷ, ଲୁ, ମାଲ, ତ୍ୱର, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ପଥରକୋ-
ଲକ୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ଅନୁଭବ୍ୟାଦର ବିଶେଷ କାର-
ହାର ଥିବାରୁ ଏଠାରେ ରେଲବାଟ ବିଶେଷ
ରୂପକାରକ ଥିବାକୁ ଗାହା କେତେହିର
ଅଗ୍ରହର ଦେଲ ଜାଣିବାକୁ ସଜ୍ଜବରତଃ ଅଧିକ
ରହା ହୁଆଇଲା ।

ସାହାବାଦ କିମ୍ବର ଯେଉଁ କଲକର କମି-
ଶଳ ବସିଥିଲୁ ତହିଁରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଏବଂ ଯେ,
ଏବଂ କଟକ ସାହେବ ସରପତି ଓ ସୋନ-
ଭାଗର ସ୍ଵର୍ଗତିରେ ଲକ୍ଷିତାମୟର ଓଡ଼ିଲିଂସା-
ହେବ ଏବଂ ଡୁମ୍ବର୍ଟର ଦେବାନ ବାବୁ ଜୟ-
ପ୍ରକାଶ ଲଲ ସବ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା-
କଳକରିଶାଳାରୁ ଏହି କମିଶଳ ବିଲ-
କୁପ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ମାତ୍ର
ଯେତୁକେ ଅଭିନାମ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର
ବିଶ୍ୱାସ ଏହି କମିଶଳ ହାତ ଦେବ ସେ ସ୍ଥଳେ
ଭାବାକୁ ସବ୍ୟ କର କି ଥିଲେ ଅନୁର ବିଲ
ହୋଇଥାଏନ୍ତା । ଯାହା ହେବ ଶ୍ରୀମତ୍ତ କଟକ
ସାହେବ ସରପତି ହୋଇଥାରୁ ସଙ୍ଗ୍ରହୀ ଅଶା
ହେବେଷିଲୁ ଯେ ପ୍ରଜାକ ଗୁହାର ଶୁଣାଯିବ ।

କର ସ୍ଵର୍ଗର ତେଣୁରେ ଲେଖାଇଛି
ବିଶ୍ୱାସମନ୍ତରେ ମାନ୍ୟବିଧ ବାହାରାହି
ଅମ୍ବୋକେ ଅନେକ କଥା କହୁଥାଏନ୍ତି
କେହି ପ୍ରକାରକରେ ଅମ୍ବୋକେପରି କୁଟିଳ
ଦୁଷ୍ଟ ପକାଉଥାଏନ୍ତି କୁଟୁ ଅମ୍ବୋକେ କୁପ
ଶ୍ରୀ ହୋଇ ସମସ୍ତ ସହି ତେଣୁଥାଏ କାରଣ
ଭାବୁପରି କାହାର କୋଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବା
ଅମ୍ବୋକେର ଭାବୁପରି କୁଟିଳ

ଅଥବା ସେହି ନିଷ୍ଠି ପ୍ରକାଶ କରିବା କଲରେ
ବିପରୀ ସହେଲାଟ୍ରେ କୁଶାଗ୍ରାମ କରିବା-
ଦୁଆରୁ ଚପାଇପ ହୋଇ ରହିବା ବୌଶଳ
ମନ ହୋଇ କାହିଁ ଧନ୍ୟ ତେଣୁ !

କଲବରାପଣ୍ଡାଳର ସଙ୍ଗଟାଟ୍ ସାଲର
ବିବରଣ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ତହିଁର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା
ସନ୍ନୋଧଜଳକ ନୂହର ଓ କମେ ଜଣା
ହେବେଷିଲ । ଏହି ପଶୁଶାଳାକମେଟୀର ପ୍ରକ୍ଷେ
୨୦ ବିଜାର ଟବା ଜମା ଥିଲ ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିବର୍ଷ
ତହିଁର ବିହି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ
କେବଳ ଟ ୪୦୦୦ ଟବା ଜମା ଅଛି ଏହିକ
ସାବଧାନ କି ହେଲେ ଏହା ସବା ରହିବ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତିତବର୍ଷରେ ପଶୁଶାଳାର ଅସ୍ତ୍ର
ଟ ୪୦୫୪୯୯ ଟବା ତେଣୁମିତ ବ୍ୟୟ ଟ ୫୦୭୫୦
ଟବା ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଅସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟୟ ବଲାଇ କାହିଁ ମାତ୍ର ଦରାପରାହ
ମରମତି ଓ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅତି-
କୁଟୁ ବ୍ୟୟ କିମାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାର
ପ୍ରକାରର ଧନ୍ୟ ହେବେଷିଲ ।

ଏଠା ଜାସମାହାଳର ବନୋବସ୍ତୁ କଢ଼ି
କାର ହୋଇଥାଏ ଏବା ଜାହା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
କାଥବାରୁ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ଦ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୫୦୦
ଟବା ଶତ ମଞ୍ଚ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ କଲେ-
କୁର ସାହେବ ପ୍ରଜାକ ଅବସ୍ଥା ବିବେତନାରେ

ଏହି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେ ପାରନ୍ତି ଶତ ଦିଅନ୍ତି
ଗତବର୍ଷ ଟ ୧୫୩୮ ଟଙ୍କା ଶତ ଦିଅ ସାଇଥିଲା ।
ଏଥିରୁ ଗବର୍ନ୍ମିନ୍‌ସେଣ୍ଟର କହିଅଛନ୍ତି କି ଆବଶ୍ୟକ
ବନୋବସ୍ଥା ଟାଙ୍କା ହୋଇଥିବାରୁ ଯେଉଁ ଶତ
ଦିଅ ଯାଇଥିଲା ତାହା କମା ଦେବରୁ ବାଟ
ଦେବାର କିମିତ ଦେବାଯାଇ । ମାନ୍‌ଦକର
ସେଠି ଲକ୍ଷକର ଏହି ମନ୍ତ୍ରମ୍ୟ ପରାର୍ଥ ଅଟ୍ଟିଲା
କିନ୍ତୁ ସମ୍ମ ଅଦେଶ କି ମାନ୍‌ଦଳେ ଦେବନ୍ତି
ଗୋର୍ଜି କମାର୍ବିର ମମତା ଶତ ପାଇଁବେ କାହାରେ
ନୀତିବିଗ୍ରହ ହେଲେ ଏ ଲଗଭାଗମାତ୍ର –
କିମ୍ବା ଖରଣା ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅତିରି କିମ୍ବା
ଦେବ ।

ଓଡ଼ିଆରୁ କଣ୍ଠା ସାହିତ୍ୟରେ ଯେ ଗୁନବାଲ୍-
ଦାସପାତାଳଗୁଡ଼ ଚିମ୍ବିଶକମ୍ପିର ପ୍ରାସାଦରଙ୍ଗଜାର
ଟଙ୍କା ଉଷ୍ଣମିଶ୍ର ଦୋହରାଇ ଏବଂ ଅଳିଶାମ୍ବୁ
ବାର୍ଷିକାରମ୍ଭଦେବ । ଅମ୍ବମାଳକୁ ବିବେଚନାରେ
ଏହି ଉଷ୍ଣମିଶ୍ର ଅଳାକାବ୍ୟାକରୁପେ ଅଭିଭବ
ଅଟଇ । ଗୁନବାଲ୍ମିର ବର୍ତ୍ତମାଳ ଅବସ୍ଥାତୃଷ୍ଣୀ
ରେ ଏଥିରୁ ଅଧେ ଟବାରେ ଗୋଟିଏ ଦାସପା-
ତାଳଗୁଡ଼ ଚିମ୍ବିଶ ଦେବେ ଅଥେଷ୍ଟା ହୁଅନ୍ତା ।
ଏହି ଅବସ୍ଥାତୃଷ୍ଣୀ ଅଧେ ଟବାରେ ବସିବା ପ୍ରେ-
ରଣୀଟି ଖୋଲାର ଦୟାଗୁଳେ କେତେ ଛୁପ-
ପାର ହୁଅନ୍ତା କନ୍ତୁ ଯେପ୍ରକଳେ କେବଳ ଜାମ
ବିତ୍ତିଗାର କଥା ସେପ୍ରକଳେ ଅନ୍ତମର ଭାବ
ପ୍ରକୃତ ସାଧାରଣ ଜୟବାରର ବଥା ମାହି ।
ଅମେମାନେ ଦେଉଁଅନ୍ତି ଯେ ଗୁନବାଲ୍ମିର ଉତ୍ତ-
ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କର୍ମାଣ୍ଡ-ଶାନ୍ତିକଷେତ୍ରକାରୀୟ
ଜ୍ଞାନାଦିମାଳ କେହଳ ବିହାରମେ ଲଦୁଣ୍ଡିଗ୍ରା
ଦେବ ।

ଧ୍ୟାଦବାହିକାରୁ ଅତିକଳ ଦେଲୁ ଯେ
ପାନ୍ଦିତଙ୍କର ମିଥ୍ୟାବୈଷିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କାବ୍ୟାଳକ-
ନମିତ ପୂର୍ଣ୍ଣଥର ଛାଇ କେନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବସ୍ତବାପ୍ରକଳନ ଏଥର ଛାଲୋଟ ରେତ ଚାର୍କିଟ
ହୋଇଥାଏ । ବାଲେଖର ମିଥ୍ୟାବୈଷିପ୍ରକଳନ ଏ
ଉତ୍ତରରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରବ୍ୟାଳକ ପରେବ ହାତ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପୋକିଲାଏ କେନ୍ତ୍ର ହୋଇ-
ସାଇନ୍ସର ସମସ୍ତର ସୁହାର୍ଦ୍ଦୀ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର
ତାହା ବଦଳରେ ଛାଲୋଟ କେନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିବାରୁ ଦୂରବାସି ଗ୍ରେଟର୍ବାରାବରଷ୍ଟରେ
ସୁହାର୍ଦ୍ଦୀ ହେବ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳେବଳେକ
ଅଧିକେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବଜା ଶବ୍ଦାଳକନ ଦେବ

ବୈଠକଖାନା ଶୋଇ କେନ୍ତୁ ଦେବା ପ୍ରତି
ଅନେବଳେ ଅଧିକ ଥିବାର ଜୀବାପାଦ
ନିବାରଣ ପ୍ରଣାଳୀର ନଷ୍ଟକ କରିବା ଅଭିନ୍ନ-
ସମେ ଶୟକୁ ଟ୍ୟୁକ୍ଟସାହେବ ଏପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କରିଅଛନ୍ତି କି ?

ମଧ୍ୟବେଶର ତିନ୍ଦ ବିଷଳର ଗତ ମାସ
ରୀ ୧୫ ଉଷ୍ଣତାରୁ ବାର୍ଷିକ ଗ୍ରୁ ଅରମ୍ଭ କର
ଆମୀ ମର୍ଦ୍ଦ ମାସ ରୀ ୧୯ ଉଷ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେହଁ ଦିନ ସେହଁଠାରେ ବହିବେ ଘର୍ହର
ବିଶ୍ଵାପନ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଣି । ଉଷ୍ଣର ମାସରୀ ୨୭,
୩୦ ଓ ୩୫ ଉଷ୍ଣରେ ବିଷ୍ଵାପନରେ ଏହି
ଜୀଳୁୟା ମାସ ରୀ ୨, ୨୦୮, ଉଷ୍ଣରେ ସଂ-
ମଲ୍ୟବତୀରୁ ଅବସ୍ଥା କହିବେ । କହିଲୁ
ପୁରୀରେ ଯେହଁ ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ରୀ ୨୫ ଉଷ୍ଣତାରୁ
ଅଠବିଲ ରହିବେ । ସମୟବର ସଜ୍ଜା କମ୍ବ-
ଦାର ମହାକଳ ଏହି ଅପର ଦିନକେବମନେ
ଏହିପଳକରେ ଲଗଇବେ ଏହିତିତିବେକାର
ସମ୍ବାଦିତା ହି ସେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିଲାନାଗ୍ରୂହ ରେବଗାତ୍ରରୁ
ଯେହଁ ଶାଖା ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଅନ୍ଧବାର ପ୍ରସାଦ
ଦୋଷାଙ୍କୁ ଯାହା ପୌଦ ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ରିତିଷ୍ଠ-
କଟିଷାରକତାରେ ଝଣ୍ଡି ଏ ଅବେଦନକଷ୍ଟ
ପଥାଳ ରହିବେ ଯେବେ କହୁ ରାଜ ହେବ ।
ଆମେମାନେ ଦର୍ଶା କରୁ ଏ ବିଷ୍ଵରେ
ସେମାନେ ଦିବା କରିବେ ନାହିଁ ।

ସଙ୍କ ୧୮୩୮୨ ଥାରୁ କଳପିଦେ-
ଶର ଦାତବ୍ୟତିର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମଳିକର ବାର୍ଷିକ-
ପରିଶୋଭାରୁ ପଦାର୍ଥ ଏ ସବୁ ହିତପାଳମୟ୍ୟ
ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଜାଗ୍ରତ୍ତବ ପୋଗାଇବା ବିଷୟ କାହିଁ-
ମେଖକର ବିଶ୍ୱାସାଳରେ ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜାଗ୍ରତ୍ତବ କାହିଁ ପାହେବ ପ୍ରଦୂଷକ କରି-
ଅଗ୍ରହୀ କି ଉତ୍ସାହବ୍ୟାଳସ୍ଥରେ ଫେରି ମାନେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେମାଳଙ୍ଗାକୁ ଅଧିକା କେଉଁଳା
ନେବାର ମନ୍ୟ କଣ୍ଠେତ୍ର ଦାଇଅଛି ମାତ୍ର ଏ-
ବିଷୟରେ ନିଃ କେବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେବାକୁ
ନିର୍ମିମେକର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଦେବାଲାହୀ ।
ଦାସୀପାଳରେ ରହ ଚିକାୟ ଲାହ ବରହା-
ବ୍ୟକ୍ତିର ପଥର କର ଜଗା ହୋଇଥିଲେହେ
ଯେଉଁମାନେ ଜାଗ୍ରତ୍ତବାକୁ ଆସି ଜୀବଧ
କିଞ୍ଚିତ୍ ବେମାଳଙ୍କ ପଶ୍ଚା ଦୂରି ଦେବାଲାହୀ ।
କିନ୍ତୁ ସମୟ ଫଳ କରିବି ମାତ୍ରବ୍ୟବର ଗୋଟିଲା

ଯଥାର୍ଥ ବହୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ବି ବାଚବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟର
ସାହାଯ୍ୟ ପେଣେ ନେବି ଗ୍ରଦଶ କରିବେ
ବୋଲି ଅଧୀ ବର୍ଣ୍ଣାଳ ପାରେ ଦେଇଛେବେଳେ
ଭାବା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଜଳସଙ୍ଗୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଏହି ଅନ୍ୟ କେବଳ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟାନାମ୍ବୁ ଆପଣଙ୍କଙ୍କ
ଏହି ବୌଣି କିଳକୁ ସନ୍ତୋଷବ୍ୟେନ ବା
ମତ୍ତୁବର ଜଣା ଅଧିକ ସମେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟାନାମ୍ବୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଲେଉବା ବ୍ୟକ୍ତିଭିତ ଭାବୀ ଅଧିକ
ଦେଖା ଯାଉ କାହିଁ ଏଥରୁ ସର୍ବଜିତେଜରୁ
ବହୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଇତ୍ସେପିଯୁ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟର ଅବର
ନିମଣି ଦୂର୍ବ ହେଉଥିଲା ଏହି ସ୍ମୂଳରେ
ବାଚବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟ ମନୋ-
ସିଦ୍ଧକର ଅଟଳ । ଅମ୍ବୁମାଳେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଜୁହୁ
ଇଂବଳ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟ ଅବର ବନ୍ଦୁଗଢ଼ ମଧ୍ୟ
ବାଚବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟମାନଙ୍କରେ ଦର ଜୀବିତ
ପ୍ରାୟ ମିଳିବ କାହିଁ ଏହା ସେହି ଦେଇବୁ
ଆପାନ୍ତରୁପ ଭବନାର ଦୃଥର କାହିଁ ଗୋଲ
ଅଧିକ ଲେବ ଅସ୍ତ୍ର ନାହାନ୍ତି । ସେବକ ସେବକ
ମାଳେ ଦର ଜୀବିତ ହାତ ଗାୟ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ହେବେ ହେବେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟାନାମ୍ବୁ ଅବର
ଅତର, ଦେବ ।

ଦେଖିପୁ ଧୀମାକୁ ଉଠିଗଲ ତିକସୁବିହାର
ଯଥା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବନ୍ଦୁଦଳରୁ ଗବ୍ଦିକେ
ଥର ବର୍ଷାଯକରେସବ ଏହିପ୍ରୟାରେ ସରତାରୀ
ହତ୍ସଦୟ ଜାଗ୍ରତପାତର ମର କରି ହେଲେ
ହେ ଅମୃତକର ଶୈଳକଟ ବାହେକ କେହେ
ତା ହିତମହିଲାର ଡିଲା ମିଳିବାର ଆପରାଧ
ଦେଖିଗା ଏହ ଯେମାକେ କୌଣ୍ଠ ହେଲେ
ସବୁଜାଳର ସମକାଳ ହୋଇପାରିବା
ଏହ ଧୀମାକୁ ରହିଛାଏ ଅନେକ ଉପରୀରୁ
ଦେଖିପାରିବା ବିବରନାରେ ମୁର ଚାର
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବାର୍ଷିକାର ପଞ୍ଜାବ
କରିବାକୁ ହେବା ଅବେଳା ସର ଫୁଲାର୍ଟି
କେବଳ ବାହାଡ଼ର ଅଦେଶ ଦରଖାଜନ୍ତୁ ଓ
କରିବାକାମେଲାଟେକଲ କରେଇବାର
ଧୀମାକର ସହାଯେ ବୋଲି ସୁହବିନୋଦୀ
ଶାର୍ପ ଫିଲ୍ଟିବ । ଏହି ଧୀମାକେ ଉଚ୍ଚପାଇମେବୁ
ପଥଶରେ ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହେବେ ଅଥବା ସବର
କରିଲା ଲେ ଶିଥିଟି ପାଇବା ଓ ଉତ୍ସାହ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହ କରିବାର ସମ୍ଭାବ ହେବେ ଏ
ଯାହାର ବିଷୟ କ ୧୭ ର୍ଦ୍ର ଜଣା କ
ହେବ ରେମାକେ ଭଲାରେ ପରିଶାରକେ ।

ଏମାଜେ ସବାଣେ ଗୋ ୧୦ ଟ କୁଣ୍ଡ ଖାତ୍ରା
ହୋଇଥିଲୁ ବୁଢ଼ିର ପଞ୍ଚମାଶ ମାସିଙ୍କ ୨ ବା
୩୫ ଟ ଲା ଲେଖାଏଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଶ୍ରୀମାଜେ ପୁରୁଷକବଳ ତିଳର୍ଷେ ପଡ଼ିବେ
ଓ ଶୈଶବ କିମ୍ବମ ଉଦୟତର ସବାଣେ ଏକା-
ପ୍ରକାର ଅଟଇ । ପଡ଼ିବାବେଳେ ପ୍ରଥମ-
ଖାତ୍ରାରେ ଶ୍ରୀମାଜେ ବସିବେ ଓ ଆଦିଶ୍ଵରମନେ
ବେଳାକୁ ପୁଅଳ୍ଲାପେ ଉପଦେଶ ଦେବାର
କିମ୍ବମ ଦେବ । ପୁରୁଷକବଳ ପର ଶ୍ରୀମାଜେ
ଦାସତାଳର କର୍ମକର୍ମକେ କେବଳ କଣ୍ଠରେ
ଏମାଜେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବେ ଲାହାଁ । ମୂରଗାର
କଟାକଟି ଦରର ଏକଅଂଶ ପରଦାତାର ଶାକ
ଜାତେ ପୁଅଳ୍ଲାବର ଦୟାକି । ଏ କିମ୍ବମାନ
ଦର ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ଦରପା ଦ୍ଵାରା ଅନେକ
ଶାକଶ୍ରାଣ୍ଡା ନିମିତ୍ତ ଏହି ଶୈଶବେ ଦରକ
ହେବକ । ଏଥରରାକୁ ମୋଦିଲର ତିଳଯ୍ୟ-
କର୍ମକର୍ମକାଳରେ ଏହିପରିକିମ୍ବମ ଦେବାର
ଶରୀର ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ସରର କିମ୍ବମ ଯେ
ମନୁଷ୍ୟର ସମୋଦ୍ୟ ତାକୁର ଶ୍ରୀବାଟ୍
ଥାଟେ । ଏହି ତିଳଯ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମାଜେ
କିମ୍ବମାନର ଅଭିମାନ କରି ଏଠାର ଅଭିମାନ
ମାଜଳ ପରିବେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ପଦବୀ ପଦାଳିବେଦିଥିବା ସୁଲକ୍ଷଣିରେ
ପଞ୍ଚମ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାୟିତିର ବର ସ୍ଵର୍ଗମରେ
ଦେଖିଲୁ ହାତର ନାମ ଲଜ୍ଜାରୁ କର କୟାମ
ତ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ସେ ପ୍ରାୟିତିରେଇବେ ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତିର ଜମିଦାର ଓ ଅଧିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପାଇଁ ଏହିଦିକାରୀର ସମ୍ମାନରେ ଯାହା କହିଥିଲୁ
କାହାରେ ପଢ଼ିପୁରବ ତଥା ଲେଖି ପଠାଇଅଛିବି
ଏହି ମେଲର କଥା ଗତିଷ୍ଠାରତରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିବାରୁ ସୁଲକ୍ଷଣାର ବାହୁଦର୍ଶିଣେ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପଣ୍ଡାଳକ ନାହା ରାଜୀ
ଲେଖାରୁ କଥାପାଇ ସେ କରିବାକର
ମନେ ପରିଦା ଶିଖ୍ୟାର ନାହିଁ ତାଙ୍କେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ପଦବୀରେ ନାହିଁଥିବା ସମୟରେ କିଏ
କରି ପରିଦା ଶିଖ୍ୟାର ତେଣୁ ସେ କାଣି
ପାଇଲା ନାହିଁ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକରଣରୀ ସମୟ ଓ
କାମ ବିଦ୍ୟା ନିବିଟରେ ଦେଖିଲା । ତହୁଁ
କାହାର ସେ ପରିଦା ଶିଖିବା କରିବାକୁ ରାଜୀ
କରାଇର ରାବାର ବର୍ତ୍ତିକାରକ ସହିତ ସେହି
ବୟକ୍ତି ଓ ଉଗବାକ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ
କିବା କଷ୍ଟମାର ବୋଲି ବାରମାର

ବାରଣ କରସ୍ଥିତେ । ଏହି ଦେଉରୁ
ମା ଶ ସ ଦେଲ ପଇତା ଗ୍ରହଣ କର ନା
ସାଧୁ ବାହୁବଳ ଶିଳାରେ ଏହିର କରସ୍ଥିତେ
ପଞ୍ଚ ସ୍ତରାକାର କରଅଛି ଏବି ଆଜି ଦିନେ ସ
ବାହୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତାହାର ସଜୀମାନେ ଖେ
ପାଞ୍ଚିରେଷ୍ଟ ତାହା ପାଇଁରେ ପୂର୍ବାବ୍ଦେଶଥିବ
ନିଃଶ୍ଵର କରିଥିଲା । ଏହିବସ୍ତୁମାନକଳିବ୍ୟାକରଣ
ପାଞ୍ଚରକ ଏବପରିରେ ଲେଖାଯାଇ ଏହି କ
ଦାର ରିଦୁଳାଥସ୍ତୁରୀ ଗୋପାଳ ରଜ୍ଞୀ ପ୍ରାୟୁକ୍ତି
ସରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାର ଉଚ୍ଚତାରେ ଗ୍ରହଣପର
ସମ୍ମାଦପରିରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବା କାରା
ପଠିଲ ଦେଇଥିବାରୁ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେଶ
କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ । ଅଥବା ସିଦ୍ଧା
ଏହି ଦେହ ଅଛି କି ଏହି ପଇତା ତୁଣ୍ଡ
ବ୍ୟାପାରରେ ଲେବେ ଲାଲା କାରଣ ଓ ପ୍ରମାଣ
ଦ୍ୱାରା ସାହା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି
ଥିଲେ ସାମାଜିକ ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ତାହା ଅକ୍ଷ
କଂରୁପେ ସାବସ୍ତ୍ର ଦେଲ । ସାଧୁ ବାରଣ
ଅପଣାର ପଢ଼ିବା ନବସମ୍ବାଦରେ ଅପଣାର
ସାଧୁତା ଦେଖାଇବାର ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ
ନିଃଶ୍ଵର ସଫଳ ଦୋର ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦେ
ଯେବେ ଏକଥା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା ମାତ୍ରରେ
ଏ କିମ୍ବାପାରରେ ତାହାଙ୍କର ଯେବନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଥିଲ ତାହା ସରଳରୁବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ
ଦେବେତାଙ୍କୁ ମାତ୍ରରେ ତହା ନ କରିବାରୁ ଶିଷ୍ଟକ
ଓ ସମ୍ମାଦପରି ସଙ୍ଗାଦିକ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅପୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସନ୍ଦେଶ

ଆଗ୍ରାମି ସାଥୀରଣ୍ଟକବଳୀ ଚଳ ।

ଏଠା ମୁଣ୍ଡପିଲ କମେଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ସାଧା-
ରଣ ନିଷାଚଳ ଅସନ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞାନୁସାର ମାସ ତା ୧୯-
ତଥରେ ଦେବ ଯୋଗ୍ୟଙ୍ଗେତର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ
ଶାକ୍ସତାକାମାକେ ଭୋଟ ଦେଇପାରିବେ
ଓ କମେଶ୍ଵର ମନୋମାତ୍ର କରିପାରିବେ ସେମା-
କ୍ଳାନ୍ ତାଲିକା ପ୍ରତିବାର୍ତ୍ତର ପ୍ରସୂତ ହୋଇ
ପ୍ରତିବାର୍ତ୍ତର ପ୍ରତାପ ସ୍ରାବିମାନଙ୍କରେ ଓ
ମୁଣ୍ଡପିଲକରେଣ୍ଟରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିଲା ।
ସେଥିରେ ଯେବେ କାହାର କିଛି ଅପର୍ତ୍ତ ଆଏ
ତେବେ ସେ ମେଳଖ୍ୟର ସାହେବଙ୍କଠାରେ
ଦରଖାସ୍ତାଗ ଅପର୍ତ୍ତ ତଥାଇପାରେ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାକ କମେଶ୍ଵର ମନୋମାତ୍ର କରିବା ଅଛିଆବ-

ଶ୍ୟକ ଓ ଗୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ । ଏଥର
ବିଜ୍ଞାନକାଳ ପ୍ରତିବାର୍ତ୍ତରେ ରତ୍ନମାସ ତା ୩୦-
ବିଶ୍ୱରେ କାହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଚଉଦିଦିନ-
ମଧ୍ୟରେ କମିଶ୍ନ୍ତର ମନୋକାଳ କରିବାର ବିଧ
ଅଟେ । ଏଥର ମିଆବ ତରମର ମାସ ତା ୧୯-
ବିଶ୍ୱପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଉହଁତର୍ଭାବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନ ପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଭୋଟ ଅବା
ମତ ଦେଇଥାଇବେ ସେହିମାନେ କମିଶ୍ନ୍ତର
ମନୋକାଳ କରିପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଟର
ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କମିଶ୍ନ୍ତର ହୋଇ-
ପାରିବେ । ଏଥର ଭାଲିବାମାଳ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ଭାଲିବାଲିଶିଳ ବିଦ୍ଯକୁଙ୍କ
ଭାବ ଅଳ୍ପ ବେହି ଭୋଟର ବିମା କମିଶ୍ନ୍ତର
ହୋଇ ନ ପାରିବେ । ଅର୍ଥାବ ପ୍ରତିବାର୍ତ୍ତର
ଟାକବାଟା ଅବା ଭୋଟରମାନେ ବିଶ୍ୱର ପୂର୍ବକ
କମିଶ୍ନ୍ତର ମନୋକାଳ କରି ମନୋକାଳପତ୍ର ମେଳ-
ଝାର ସାହେବଙ୍କ ସମୀପକୁ ଦିମା ମୁୟକିଷିପଲ-
କତେଣାକୁ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦେଉନ୍ତୁ । ମିଥକ
ଗତେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରିବ ଓ ନ
ଦେଲେ ବିବାଚିତରଣାଳ୍ୟ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ନ
ପାରିବ ଓ ଏହୁାଳପ୍ରତି ନିଜନୟ ଦେବ ।
ଏ ସକାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁବେଦ କରୁଁ ଯେ
କରିବାମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଉପର ଦେଉନ୍ତୁ
ଓ ଭାବମ କବେବଳା ପୁଷ୍ପର ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ଯକୁ
କୋମାତ କରନ୍ତୁ ।

ବାରବାଟୀମୁଲ

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯାବଜ୍ଞାନୀ ସଂକଳନାକାର ପ୍ରକାଶି
ରବାନ୍ତରୁ ଘୁମଦାର ଏଥର ଅବତାରଣା
ରବାରେ ପାଠକମାନେ ବିରଳ ହୋଇଥି—
ନୀ ମାତ୍ର ଗର ସପ୍ରାଦରେ ଦିଲ୍ଲି ସ୍କୁଲର ସନ୍ତ୍ରୀ
ଦିନାଥ ସଙ୍ଗେ ବାହୁ ନନ୍ଦମୋହନ ଦାସ ଓ
ବୁଦ୍ଧ ଦରବାନକନ୍ତୁ ଦାସ ବାଲେଷରର ମାଜି-
ପ୍ରତି ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିବା
ରଖାସ୍ତରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରତିଲିପି ପ୍ରାପ୍ତକୋଇଥିବାରୁ
ଏ ପଞ୍ଜିକରେ ହର ଗୁରୁକଥା କହିବାର
କଣ୍ଠେକ ହୋଇଥିଲା । ଅତିଏବ ଉତ୍ସା କରୁ
ବକମାକେ କ୍ଷମା କରିବେ । ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ-
ର ବାହୁଦୟ ଉପରୁକୁ ବିବାଦଦର୍ଶକ ସମୟ
କ୍ଷେତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁମାରଜର ନୃତ୍ୟ
ଉତ୍ସବ ବସାଇବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍କୁଲ
ପାଇଦେବା ଉକେଶରେ କୁମାର ଅଳ୍ପକାର
ବନ୍ଦ ବଳ ପ୍ରଫ୍ଲେଗ ଉତ୍ସାହ ଯେସମୟ

ଅଭ୍ୟାସର କରିଥିଲେ ତହିଁର ସୁବୁର ପ୍ରାଠନା
ହୋଇଥାଏଛି । ଏଥରୁ କୌଣସିଯୁଳ ଛୀଠୀ—
ଦେବା ଯେମନ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କେବଳର ଫନ-
ଧାର ଅଛିରିକୁ ବନ୍ଦିଗ ନାଲସବଳା ବୌରସି
ଅଭ୍ୟାସର ସୁବୁର କରିବା ଯେମନ୍ତ ଅଟେ ।
ବାହୁମାନେ କେଉଁ ବିବବଚନାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍
ସାହେବବଳାରୁ ଏଷର ଅଥଗାର ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷବାର
ଆଶା କରିଥିଲା ଅମ୍ବମାନେ ରୂପାରୁ କାହୁ
ଏବଂ ଟ୍ୟୁଟ୍ସାହେବ ଯେବେ ଏହିବ ବହୁ
ଦେଇଆନ୍ତେ ସେ ସେପରି କରିବା ଜାହାଙ୍କ
ଫମିଲୀର ଅଛିରିକୁ ଯେବେ ସାଥେଥୁ ହୋଇ
ଆନ୍ତା । ବାହୁମାନର ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ଜଣାଯାଇ-
ଥାଏ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଟୋଳ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଯେ
ଅରୁ ବେହି ବାଲେଷରରେ ସ୍ମୁଲ ପ୍ରାଣକବରୁ
କାରଣ ତଥାର ଗୋଟିଏ ପର୍ଦକାଳର ପ୍ରଜଣ୍ଣା-
ଲକ୍ଷ ସ୍ତରର ଯତ୍ନ ରମ୍ଭ ବକ୍ଷ ତୃପକାର ହେବ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ହୋଇପାରେ ସେ କୁମା-
ରଙ୍କ ନବସ୍ଥାପନ ସ୍ମୁଲ ଅପେକ୍ଷାକୁଟ ଅଳ୍ପବ୍ୟ-
ୟରେ ଉତ୍ସୁକ ହିତା ଦେବାରୁ ସମ୍ମନ ହୋଇ
ସାଧାରଣଙ୍କ ମନ ଆକର୍ଷଣ କରିବ ଓ ଲୋକେ
ସେଠାରୁ ଅପଣାଯିଲମାନଙ୍କ ପଠାଇବା ଲବ-
ଜଳକ ଜୀଜ କରିବେ । ଏଥୁରେ ଯେବେ
ପୁରୁଣାସୁଲକ୍ଷ ଉଚିତିକ୍ଷ ଯେବେ ତହିଁରେ
କୃଷ୍ଣ କରିବାର କାରଣ କାହିଁ । ପ୍ରୟେକ୍ଷିତ
କି ଥିଲେ ଯୋଡ଼ାଏ ସ୍ମୁଲ ରହ ପାଇବ କାହିଁ
ଏ କୁରକୁଶିଲ୍ଲହାର ଶାଖାରଙ୍ଗ ଅନ୍ତର
ମୋତଳ ଦୋର ପୁରବ-ସ୍ମୁଲ ଛାଠିବଳେ
ବାହୁମାନର ସମ୍ମନ ଦେବାର ଦିଗନ୍ତ କାରଣ
ସେମାନଙ୍କର ସହ ଓ ବ୍ୟୁତ୍ତିରେ କାହା
ଦେମାନେ ଅଳ୍ପ ହୁବକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଗ
କରି ସାଧାରଣ କରିବର ସବ୍ୟତା କରିବେ ।
ଅମ୍ବମାନର ଦିବେଚ-କର ବାହୁମାନେ
ବୁମାରିବୁଲ ଟୋଲ ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ନ କହ ଅପଣାସୁଲକ୍ଷ ସରକାରୀ ସବ୍ୟତା
ଦୃଷ୍ଟାବୁ ବିଅସିରାଜ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ
ସାଥେଥୁ ଓ ଦୁଇମ ହୋଇଥାଏ ।

ତେଣାର ସନ୍ଧାନକାରୀ ଯାଇ-
ବାକିହ ସାଧାରଣଗ୍ରହନ କରିବ ।

(ମହାକାଶିଭ୍ରତ ।)

ବଶୀରଦିନରେ ଡେଲାଇ ସବୁକଥାଲେ
ସୁଅଳବ ଦେଖାଯୁ ଖାନଙ୍ଗପଲ ଭର୍ମ ଦୋଧ-
ାନୁ, କେବଳ କହି କହି ଜିଏ ଗୋପନୀ

କାଳେସର ଓ ପୁଣ୍ୟରେ ପଢ଼ିବର୍ଷଠାରୁ ମୁଲୁହି-
ପଞ୍ଜୀ ଅଳ୍ପ କରି ଥିଲା ମାତ୍ର କଟକରେ ଛାଗା
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାଳେ ଏହି ଉଚ୍ଚବାସୀତିକର
କାଳୀଶ୍ଵରାଜର ସାମ୍ରାଜ୍ୟମନ୍ଦିରକାଣେ କମିଶ୍ଵର
ଅଳ୍ପବ୍ୟାଧି କରିଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଚ୍ଚର
ଦିନର ପ୍ରସ୍ତାବମାତ୍ର ଉଲକ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ସମ୍ବରେ ଧରିଖାର କଳ ଯୋଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା
ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଲୋକଙ୍କ ସାମାଜିକବିଷୟ ସନ୍ତୋଳନରେ
କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ମାତ୍ରକ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ଓ
ଏହା ଏଣ୍ଟିକି ସାମର ଗୋପନୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହୋଇଥିବା ଅକ୍ଷୁ ପ୍ରାନକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରି ସବୁରେ
କର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଥିଲା । ଗୃହକର
ଜୀବ ସେ ୧୭ ବଠାରୁ ସେ ୨୫ ରଞ୍ଜିତନ୍ତ୍ରି
ଥିଲା ଏବଂ ମଜୁସ୍ତର ବାଜି ପ୍ରାୟ ସମାଜ ଥିଲା ।
ଏଥାବୁ ଅମ୍ବେଳାକେ କହୁଁ କି ଯେଉଁଦର୍ଶ ପରିବାର
ଦିଲ ଦେବର୍ଷିନେବେଳେ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଏବଂ ପାପ-
ଭାବ ଦିଲ ଦାକ ଦେଲେ ନେବେଳୁ ଅବସ୍ଥା ମରିପାର
ଦେଲା ଏବା ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ଉତ୍ସମୟ-
ନୟକ ନୁହଇ । ଦୀର୍ଘମମାନେ ଏ କଥାକୁ
ଆରେ କରୁବ ଦର୍କାନାହାନ୍ତି । ଚଲକରି ଅବସ୍ଥା
ଏପରି ଦେବାର ଜୀବିତ ମେ କରେ ଏଥିଲେ
କୁଳପ୍ରେଟ ଦେଲେସ୍ତବା ବହିରେ ରାଜେଯିବେ
କାହିଁ ।

ଦୂର୍ବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକରିବା କିମ୍ବରୀଏ ମେଳର
ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ ଅଟଙ୍ଗ ଲୋ ଏକାଧିକ
ଅନ୍ତରୁ ହତ୍ତାଶି । ମାରୁଳ ଦାବିମାତ୍ର ଆଧୀ-
ନରେ ଏ ମହିମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ସାକଷାତ୍
ପ୍ରକଳ୍ପ ଘରିବା ଏହି ପଢ଼ୁଣ କରନ୍ତୁ ଏକାକିମ୍ବର
ବାରବାର ବନ୍ଦ ହେବାରୁ ଲକ୍ଷ ପୋତା
ପୂର୍ବର୍ତ୍ତର ମୁଖ୍ୟତଃ ବରାରୁ ଏକ
ମୁଖ୍ୟତଃ ବରାରୁ ଓହାର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ପୋତାକ ଜୀବାଦେବାର କ୍ଷାମରୁ ଲୁଗ ହେ
ଅଧିଷ୍ଠିତ ଏହି ବାରନ୍ଦରରାରୁ ମୁଖ୍ୟ
ବର କଳିଲୁଣ୍ଡ ଆହେତୁ । ଉତ୍ତମ
କୁଣ୍ଡର ର୍ତ୍ତ ବଢ଼ିଅଛି କି କରା ଦୋଷ
ଏଥର ବାନ୍ଧକା ପ୍ରକାଶଦୋଷ କି ସୁନ
ର୍ବେଷ ବିକାରର ଦୋଷାଷ୍ଟ ଓ କାହିଁ ନାହିଁ
ବୋଲସାଇ ନ ପାରେ । ପୋତାକରୁ
ସେଇମାନେ ପେଟ ପାଲୁଥିଲେ ଯେମାନେ
ଦୂର୍ବ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେଲ ଓ ବିକର୍ଷତ୍ତବ୍ୟ
ଅଧିକା କରିଯୁଥିଲା । ଜମିକ ନଗନ କରେ
ବରୁର ଏହିକଣ ହେଉଅଛି ।

ସକ ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ ରେ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ବନ୍ଦର-
ମାକଲର ବାଣୀଜ୍ୟର ମଳ୍ୟ ଟ ୧୩୦୨୦୦୫୫୯
ଲା ଥିଲ ଏବେ ଟ ୧୩୦୨୦୦୫୫୯ ଲା ହୋଇ-
ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦରକ ଟ ୧୩୦୨୦୦୫୫୯ ଲାରୁ କେବେ
ଅୟବ ଜଗା ଦେଖାଇଅଛି । ପଥକର ଯିବାଖ-
ସେବା ପ୍ରାୟ ସବୁ ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରଥମତି ମନ୍ଦ-
ବାଲିରେ ଦେବ ଦୋଷରୁ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାଣୀଜ୍ୟ ଫର୍ମ ଆନନ୍ଦିତ ନନ୍ଦିତ ।

ପୁରୁଷବର୍ମନ୍ମରମାଳେ ପୂରୁଷବର୍ମାରେ
ଏବର୍ଗ ଜୟାଦାତ୍ମ୍କ ପାଇସିବାରେ ସେମାନଙ୍କ
ତରହିଁ ବଳ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଦୁଆର ମାତ୍ର
ସେମାନଙ୍କର ରାଯିର ଫଳ ସେଠର ନୃତ୍ୟ
ବାହୀନ ପୁରୁଷ ଲୁହନ ଅସାମିକମ୍ପନ୍ଧରୁ ପଚାର
କବ କ ଶୋ ଶବ୍ଦୁ ଉଠା ଦଣ୍ଡ ପଇ ଥରିଛି
ଏହି ଶେଷ ମୋକଦମାରେ ଶବ୍ଦବରତ ଶର୍ମିତ
ଦୟା ପାଇଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମୀଣର ବା ଗୌକା-
ଦାରଙ୍କ ବିଷୟ ଗବଞ୍ଜିମେତର ବର୍ଣ୍ଣବଧୀନରେ
ଅଛି ।

ଦେବାଳୀଖବାନର ଚକ୍ର ଓ ଅଭିନନ୍ଦ
ସମ୍ମରିର ମୋକଦମ୍ମାଙ୍କ ପରିପର ଉତ୍ତରଣ ।
ଶତରାଗେବଦମା ଭାବା ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଷ୍ଠବର୍ଷର
ଜ ୧୯୫୫ ମୁହଁ ଏବର୍ ଜ ୧୯୫୬ ମୁହଁ
ହୋଇଥାଏ କେବଳ କଟୁକାର ତୌଳାଖ-
ମେବଦମା ବଢ଼ିଥାଏ ଏବି ଏହିକି ଏହ ବାରଣ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ ବି ଧାର ଗୁରୁକ
ହେବାରୁ ପ୍ରକାମକେ ଆପେକ୍ଷିତ ତତ୍ତ୍ଵାଖାୟ
ବିପାତ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକାମକ ଅତିରି
ଅଦ୍ୟ କରିବାକୁ ପଥମ ହେଲେ ହୋଇ
ଦୋଷ ଜଣା କେନ ଅଥବା କରିବାକୁ
ପାଇଲେ କାହିଁ କେବି ଭବିତାଗୁ ଅଧିକ
ଦେଲେ । ଏ ସ୍ତରିର ମେ ଅମ୍ବୁମାଙ୍କ ଦିଲ୍
ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବର୍ ହଲପରିଦ୍ୟ-
ଯୋଗୁ ଅଗ୍ରପର ଅଧିକ ଶୁଭଧା ଦେଖି ପରି-
ତନୀମାଙ୍କ ଡାକିବାରମାଙ୍କ ଜାଗାରେଲେ କୋ-
ହିରାଲ କୌଣସି ପ୍ରକର କାହିଁ ର ଓ ପଞ୍ଚା-
ଜିଲ୍ଲା ସର୍ବର ସଂକାମର୍ଦ୍ଦନ କାହିଁ । କିମ୍ବା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂଗ୍ରାମ ।

“ ଶ୍ରୀମାତିବନ୍ଦିର କର୍ମଚାରୀ ପାଠେକ ବେଳେତଥା ଏହି-
କୁ ଯାହାକୁ ଅଛିଲୁ ତିବେ ଏ ପଠେକ ଯାଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯା ଏ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିବାକେ ।

ପାଦୀର ଉଚ୍ଚମେଳଗାର ଲାକୁ କନ୍ଧରାମ ହୋଇ ପାଞ୍ଚଟି
ତଢ଼କାରୁ ସହରରୁ ଛୁଟା ଫରଗତରୁ ଏହି ଲାକୁ କନ୍ଧରାମ
ଠାର ସବରେତୁଣ୍ଡା ସେଠା ମମେର ଘର ନେବା କାଇଥାରୁ
କାହିଁ ଯାଇବା ପାରିବା ।